

ความรู้เกี่ยวกับปูยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องของผู้ผลิตปูยเคมี
ในเขตภาคกลาง

นายสุรจัน พัฒนาวิลาก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2551

**Knowledge of Chemical Fertilizer and Related Laws of Fertilizer Producers
in Central Region**

Mr. Sarot Laksanawilat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Agriculture in Agricultural Extension
School of Agricultural Extension and Cooperatives
Sukhothai Thammathirat Open University
2008

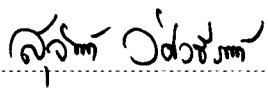
หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฏหมายที่เกี่ยวข้องของผู้ผลิตปุ๋ยเคมีในเขตภาคกลาง
ชื่อและนามสกุล นายสาโรจน์ ลักษณะวิลาศ
แขนงวิชา ส่งเสริมการเกษตร
สาขาวิชา ส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร.พรพิพิญ อุดมสิน
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ภรณี ต่างวิวัฒน์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

๒๕๖๒, ๘/๗/๒๐ ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.ธีระพล ศิลกุล)

_____ กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พรพิพิญ อุดมสิน)

_____ กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ภรณี ต่างวิวัฒน์)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา
ส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

_____ ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิเศษรานนท์)
วันที่ 19 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2552

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.พรพิพิชญ์ อุดมสิน อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.กรณี ต่างวิวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และคณาจารย์จากสาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช ได้กรุณารៀบเน้นและเอาใจใส่เป็นอย่างดี ทำให้การทำวิทยานิพนธ์ ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วง และเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ภาคในเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความ กรุณาของท่านศักดิ์ถาวรเป็นอย่างมาก

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ดร.ธีระพล ศิลปุต ที่กรุณารៀบเป็นประธานในการสอบปากปี้อง วิทยานิพนธ์ และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ. ขอขอบคุณ คุณศักดิ์เกย์น สุนทรภัทร และ คุณอภิญญา รุจิราณวงศ์ ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ และให้คำปรึกษาแนะนำ ทำให้ การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วง รวมถึงผู้อำนวยการส่วนสารวัตรเกษตร นักวิชาการเกษตร และเจ้าหน้าที่งานการเกษตรประจำส่วนสารวัตรเกษตรสำนักควนพืชและวัสดุการเกษตร ที่ เสียสละเวลา ประสานงาน และอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูล และผู้ผลิตปุ๋ยเคมีในเขต ภาคกลางทุกท่านที่ให้ข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยได้รับกำลังใจสนับสนุนจากครอบครัว ตลอดจนผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานและเพื่อนนักศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งมีค่ายิ่งต่อการนำเสนอไปสู่ความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ ศุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา และเป็นแนวทางให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำเสนอไปพัฒนาการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนผู้ผลิตปุ๋ยเคมีทั้งหลาย คุณค่าและประโยชน์อันจะเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัย ขอขอบคุณแด่ บิดา มารดา ครูบาอาจารย์ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านไว ณ ที่นี่

สาโรจน์ ลักษณะวิลาศ

กรกฎาคม 2552

ชื่อวิทยานิพนธ์ ความรู้เกี่ยวกับปูยเคนมและกัญชาฯที่เกี่ยวข้องของผู้ผลิตปูยเคนมในเขตภาคกลาง
ผู้จัด นายสาโรจน์ ลักษณ์วิลาศ ปริญญา เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร)
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร. พฤทธิพงษ์ อุตมลิน (2) รองศาสตราจารย์ ดร. ภรณี ต่างวิวัฒน์
ปีการศึกษา 2551

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่影响ต่อความรู้เกี่ยวกับปูยเคนม ดังนี้ (1) สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ (2) ความรู้เกี่ยวกับปูยเคนม (3) ความรู้เกี่ยวกับกัญชาฯที่เกี่ยวข้องกับปูยเคนม (4) การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปูยเ肯มและกัญชาฯที่เกี่ยวข้องกับปูยเคนม (5) ปัญหาและข้อเสนอแนะความรู้เกี่ยวกับปูยเคนมและกัญชาฯที่เกี่ยวข้องกับปูยเคนม

ประชากร คือ ผู้ผลิตปูยเคนมเชิงผสมในเขตภาคกลาง ที่ได้รับใบอนุญาตผลิตปูยเคนมเพื่อการค้ากับฝ่ายปูยเคนม สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร ปี 2547-2551 จำนวน 260 ราย ศึกษาประชากรทั้งหมด เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป โดยใช้สถิติ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผู้ผลิตปูยเคนมมีอายุเฉลี่ย 47.60 ปี ส่วนใหญ่จงการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือนิประถมศึกษาในการผลิตปูยเคนมเฉลี่ย 10.06 ปี ผู้ผลิตปูยเคนมมากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นสมาชิกสมาคมที่เกี่ยวข้องกับปูยเคนม โดยเป็นสมาชิกสมาคมการค้าผู้ผลิตปูยไทยมากที่สุด ผู้ผลิตปูยเคนมครึ่งหนึ่งผลิตปูยเคนมผสมชนิดเม็ด ผสมแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกัน (bulk blending) ในปี 2551 ที่ผ่านมาผู้ผลิตปูยเคนม มีกำลังการผลิตปูยเคนมเฉลี่ย 57.63 ตันต่อวัน จำนวนแรงงานในการผลิตปูยเคนมเฉลี่ย 19.44 คน ส่วนใหญ่ใช้เงินทุนของตนเอง (2) โดยภาพรวมผู้ผลิตปูยเคนมมีความรู้เกี่ยวกับปูยเคนมในระดับมาก (3) โดยภาพรวมผู้ผลิตปูยเคนมมีความรู้เกี่ยวกับกัญชาฯ เกี่ยวข้องกับปูยเคนมในระดับมาก (4) สื่อที่ผู้ผลิตปูยเคนมได้รับความรู้เกี่ยวกับปูยเคนมและกัญชาฯที่เกี่ยวข้องกับปูยเคนมในระดับปานกลาง คือ เจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร เจ้าหน้าที่จากสมาคมต่างๆ ผู้ผลิตปูยเคนมด้วยกัน เอกสารเผยแพร่ และ อินเทอร์เน็ต ผู้ผลิตปูยเคนมเคยเข้าร่วมการสัมมนา การฝึกอบรม และการเข้าชัมนิทรรศการ เกี่ยวกับปูยเคนมและกัญชาฯที่เกี่ยวข้องกับปูยเคนมเฉลี่ย จำนวน 1.84 1.59 และ 1.53 ครั้งต่อปี (5) ผู้ผลิตปูยเคนม มีปัญหาด้านความรู้เกี่ยวกับปูยเคนมและกัญชาฯที่เกี่ยวข้องกับปูยเคนมที่สำคัญ คือขาดความรู้เรื่องกระบวนการผลิตปูยเคนมเชิงผสมแบบปั้นเม็ด ผสมแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกัน คุณสมบัติเมงปูย อำนวยของพนักงานเจ้าหน้าที่ และบทบาทหน้าที่ของผู้ผลิต ตามลำดับ ดังนั้นกรมวิชาการเกษตรควรให้ความรู้ที่เกี่ยวกับปูยเคนมและกัญชาฯที่เกี่ยวข้องกับปูยเคนมที่ถูกต้องและทันสมัย ประชาสัมพันธ์ เพยแพร่กับผู้ผลิตปูยเคนมได้รับทราบตลอดเวลาและสนับสนุน โดยผ่านการฝึกอบรม การสัมมนา การจัดนิทรรศการ ไปสัมมนา อินเทอร์เน็ต เอกสารเผยแพร่ และวารสาร

คำสำคัญ ความรู้เกี่ยวกับปูยเคนม กัญชาฯที่เกี่ยวข้องกับปูยเคนม ผู้ผลิตปูยเคนม

Thesis title: Knowledge of Chemical Fertilizer and Related Laws of Fertilizer Producers in Central Region

Researcher: Mr.Sarot Laksanawilat; **Degree:** Master of Agriculture (Agricultural Extension) ; **Thesis advisors:** (1) Dr. Porntip Udomsin, Associate Professor;

(2) Dr. Paramee Tangwiwat, Associate Professor; **Academic year:** 2008

Abstract

The objectives of this study were to study fertilizer producers as follows: (1) social and economic state; (2) knowledge of chemical fertilizer; (3) knowledge of laws relating to chemical fertilizer; (4) access to the information on chemical fertilizer and the laws relating to chemical fertilizer; and (5) problems and suggestions on their knowledge of chemical fertilizer and related laws.

The population in this study were 260 fertilizer producers who produced chemical fertilizer in the central region. They had got a permit to produce chemical fertilizer commercially from Chemical Fertilizer Regulatory Sub-Division in the Office of Agricultural Regulatory in the Department of Agriculture (DOA) in 2004-2008. All of them were studied. The data were gathered by mean of questionnaires. Data analyzed by computer programs. Statistics for data analysis were frequency, percentage, minimum, maximum, mean and standard deviation.

The findings of this study were as follows: (1) The average age of chemical fertilizer producers in the central region was 47.60 years. Most of them had a bachelor degree. The average duration of their experience in producing chemical fertilizer was 10.06 years. More than half of them were a member of an association relating to chemical fertilizer, They were mostly a member of Thai Fertilizer Producer Commercial Association. Half of them produced blended chemical fertilizer in the form of small solid pieces and bulk blending. In 2008, the average of their chemical fertilizer production was 57.63 tons/day. The average of their labor in producing chemical fertilizer was 19.44 persons. Most of them used their own capital. (2) They generally had knowledge of chemical fertilizer at much level. (3) They generally had knowledge of laws relating to chemical fertilizer at much level too. (4) Considering their access to the information on chemical fertilizer and the laws, it was found that they were transferred the information at medium level from personal media such as officials in the DOA, officials in associations relating to chemical fertilizer and other chemical fertilizer producers, and also from printed media such as journals, news releases, and leaflets, and from internet. The average frequency of their attending seminars, training courses, and exhibitions on chemical fertilizer and the laws relating to chemical fertilizer was 1.84, 1.59, and 1.53 times/year respectively. And (5) considering their problems in the aspect of their knowledge of chemical fertilizer and the laws relating to chemical fertilizer, it was found that their serious problems were their lack of knowledge about the process of blended chemical fertilizer production in the form of small solid pieces and bulk blending, qualification of its ingredients, the authority of officers, and the role and duties of the producers themselves respectively. Therefore they suggested that the DOA should provided fertilizer producers the correct and up to date knowledge of chemical fertilizer and the laws relating to chemical fertilizer consistently and continuously through training courses, seminars, exhibitions, posters, internet, publication, and journals.

Keywords: Knowledge of Chemical Fertilizer, Law Relating to Chemical Fertilizer, Fertilizer Producer

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
กิตติกรรมประกาศ	๖
สารบัญตาราง	๗
บทที่ 1 บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน	๑
วัตถุประสงค์การวิจัย	๒
กรอบแนวคิดการวิจัย	๒
ขอบเขตของการวิจัย	๔
นิยามศัพท์เฉพาะ	๕
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๖
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๗
ความรู้เกี่ยวกับปัจจุบัน	๗
กฎหมายที่เกี่ยวของกับปัจจุบัน	๑๕
ผู้ผลิตปัจจุบันในเขตภาคกลาง	๓๐
ความรู้และระดับความรู้	๓๑
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓๓
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	๓๖
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๓๖
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๓๖
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๓๘
การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๙
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๔๑
ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้ผลิตปัจจุบัน	๔๑
ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับปัจจุบันของผู้ผลิตปัจจุบัน	๔๘
ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวของกับปัจจุบันของผู้ผลิตปัจจุบัน	๕๑

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 4 การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัจย์เคมีและกฎหมายที่เกี่ยวของ กับปัจย์เคมีของผู้ผลิตปัจย์เคมี	55
ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจย์เคมีและกฎหมายที่เกี่ยวของ กับปัจย์เคมีของผู้ผลิตปัจย์เคมี	58
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
สรุปการวิจัย	64
อภิปรายผล	70
ข้อเสนอแนะ	76
บรรณานุกรม	79
ภาคผนวก	83
ก ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ (แบบสอบถาม)	84
ข แบบสอบถามในการวิจัย	86
ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม	97
ประวัติผู้วิจัย	99

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 จังหวัดที่ผลิตปูยเคนีเชิงผสมในเขตภาคกลาง	30
ตารางที่ 4.1 สภาพทางสังคมของผู้ผลิตปูยเคนี	41
ตารางที่ 4.2 สภาพทางเศรษฐกิจของผู้ผลิตปูยเคนี	44
ตารางที่ 4.3 ความรู้เกี่ยวกับปูยเคนีของผู้ผลิตปูยเ肯ี	48
ตารางที่ 4.4 ระดับความรู้เกี่ยวกับปูยเคนีของผู้ผลิตปูยเคนี	51
ตารางที่ 4.5 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องปูยเคนีของผู้ผลิตปูยเคนี	52
ตารางที่ 4.6 ระดับความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องปูยเคนีของผู้ผลิตปูยเคนี	54
ตารางที่ 4.7 การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปูยเคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคนี ของผู้ผลิตปูยเคนี	55
ตารางที่ 4.8 วิธีการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปูยเคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ ปูยเคนีของผู้ผลิตปูยเคนี	57
ตารางที่ 4.9 ปัญหาด้านความรู้เกี่ยวกับปูยเคนีของผู้ผลิตปูยเคนี	58
ตารางที่ 4.10 ข้อเสนอแนะด้านความรู้เกี่ยวกับปูยเ肯ีของผู้ผลิตปูยเคนี	60
ตารางที่ 4.11 ปัญหาด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคนีของผู้ผลิตปูยเคนี	61
ตารางที่ 4.12 ข้อเสนอแนะด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคนีของผู้ผลิตปูยเคนี	62

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศผลิตอาหารที่สำคัญประเทศไทยนั่งของโลก ซึ่งมีพื้นที่ทำเกษตรกรรมประมาณ 130 ล้านไร่ มีประชากรภาคเกษตรกรรมประมาณ 20 ล้านคน (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร 2550: 2 และ 4) ซึ่งพื้นที่ทำการเกษตรมีจำนวนจำกัด ไม่สามารถขยายได้อีก แต่ความต้องการสินค้าทางเกษตรเพิ่มขึ้นเนื่องจากประชากรเพิ่มขึ้น นูลด์ค่าปุ๋ยเคมีจึงปัจจัยสำคัญในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การใช้ปุ๋ยเคมีจึงมีความจำเป็นต่อการผลิตเพิ่มผลผลิตเพื่อให้พอต่อความต้องการภายในประเทศไทยและการส่งออกสินค้าเกษตร

ในปี 2551 มีการผลิตปุ๋ยเคมีอุตสาหกรรมน้ำยาหลักภายนอก เช่น ปุ๋ยเคมีเชิงผสม ปุ๋ยเคมีเชิงประกอบ ปุ๋ยเคมีน้ำ ปุ๋ยเคมีเกล็ด ปุ๋ยเคมีเม็ดแบบผสม ไม่เป็นเนื้อดียวกัน (bulk blending) ปุ๋ยอินทรีย์เคมี เป็นต้น สำหรับผู้ผลิตปุ๋ยเคมีในประเทศไทยนั้น มีผู้ผลิต จำนวน 687 ราย แบ่งเป็น ผู้ผลิตเชิงผสม จำนวน 335 ราย ผลิตแบบแบ่งบรรจุ จำนวน 342 ราย และผลิตโดยตรง จำนวน 10 ราย (ฝ่ายปุ๋ยเคมี 2551: 3) กรมวิชาการเกษตรซึ่งรับผิดชอบพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ.2518 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติปุ๋ย(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ได้ตรวจสอบสถานที่ประกอบการค้าปุ๋ยเคมี จากสถานที่ผลิตและจำหน่ายปุ๋ยเคมี และสุ่มเก็บตัวอย่างปุ๋ยเคมีเพื่อตรวจสอบคุณภาพ พบว่า เป็นปุ๋ยเคมีปีกอนร้อยละ 49.32 และเป็นปุ๋ยเคมีเชิงผสมเกือบทั้งหมด ทำให้เกษตรกรได้ปุ๋ยเคมีที่ไม่มีคุณภาพในการผลิตพืช ทำให้ผลิตผลต่ำ ไม่มีคุณภาพตามต้องการของตลาด และเป็นการเพิ่มต้นทุนการผลิต เป็นต้น ซึ่งเป็นการ擾擾 เอาเปรียบเกษตรกร ทั้งทำให้พื้นที่ทำการเกษตรเกิดความเสียหาย ได้ กระทบต่อเศรษฐกิจโดยส่วนรวม เนื่องจากปุ๋ยเคมีเป็นสินค้าที่มีนูลด์ค่าทางการตลาดสูง ทำให้มีผู้ประกอบการค้าปุ๋ยเป็นจำนวนมาก มีการแข่งขันกันสูง และหวังผลกำไรสูงสุด มีการผลิตและจำหน่ายปุ๋ยเคมีไม่มีคุณภาพ มีการฝ่าฝืนกฎหมายเป็นจำนวนมาก ส่วนสารวัตรเกษตรซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบได้ดำเนินคดีกับผู้ฝ่าฝืนกฎหมายดังกล่าว จำนวน 314 ราย และได้ใช้อำนาจทางการปกครองโดยการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต จำนวน 21 ราย ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาได้เพียงบางส่วนเท่านั้น ซึ่งผู้ที่ฝ่าฝืนกฎหมายมีทั้งที่ไม่มีเจตนาและมีเจตนา ยากแก่การควบคุม การที่ผู้ประกอบการค้าปุ๋ยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่

เกี่ยวข้องกับปัจจัยเคมีที่ถูกต้อง มีจิตสำนึกรักดี และเกรงกลัวต่อกฎหมาย ช่วยผู้ผลิตปัจจัยเคมีผลิตปัจจัยเคมีที่มีคุณภาพซึ่งเป็นแก่ปัญหาที่ยังบีบตัวรออย่างแท้จริง ส่วนปัจจัยเคมีปลอมที่ตรวจสอบเกือบทั้งหมดเป็นปัจจัยเคมีเชิงผสมซึ่งผลิตจากผู้ประกอบการภายในประเทศ ซึ่งผู้ผลิตปัจจัยเคมีเชิงผสมร้อยละ 78 อยู่ในเขตภาคกลาง (ส่วนสารวัตรเดย์ตร 2551: 4-5 และ 8-9)

จากสาเหตุดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจทำการวิจัย ว่า ผู้ผลิตปัจจัยเคมีเชิงผสมในเขตภาคกลางมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยเคมีและกฎหมายเกี่ยวข้องกับปัจจัยเคมีหรือไม่ ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัจจัยเคมีและกฎหมายเกี่ยวข้องปัจจัยเคมีแหล่งความรู้และช่องทางใด ผู้ผลิตมีปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเคมีอย่างไร ตลอดจนมีสภาพสังคมและเศรษฐกิจเป็นอย่างไร เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองและแหล่งข้อมูลข่าวสารความรู้เกี่ยวกับปัจจัยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเคมีอย่างถูกต้องทันสมัยให้ความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจของผู้ผลิตปัจจัยเคมี ผู้ผลิตปัจจัยเคมีและผู้สนใจสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขการผลิตปัจจัยเคมี และพัฒนาตนเองเพื่อจะผลิตปัจจัยเคมีให้อย่างถูกต้องและมีคุณภาพ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาสภาพสังคมและเศรษฐกิจ ของผู้ผลิตปัจจัยเคมีในเขตภาคกลาง
- 2.2 เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับปัจจัยเคมีของผู้ผลิตปัจจัยเคมีในเขตภาคกลาง
- 2.3 เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเคมีของผู้ผลิตปัจจัยเคมีในเขตภาคกลาง
- 2.4 เพื่อศึกษาการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัจจัยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเคมีของผู้ผลิตปัจจัยเคมีในเขตภาคกลาง
- 2.5 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความรู้ด้านปัจจัยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเคมีของผู้ผลิตปัจจัยเคมีในเขตภาคกลาง

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษารั้งนี้ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับปัจจัยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องของผู้ผลิตปัจจัยเคมีในเขตภาคกลาง ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาด้านคว้าเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการผลิตปัจจัยเคมี และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเคมี เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

3.1 สภาพทางสังคม ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้

- 3.1.1 เพศ
- 3.1.2 อายุ
- 3.1.3 ระดับการศึกษา
- 3.1.4 ประสบการณ์ในการผลิตปูยเคนี
- 3.1.5 การเป็นสมาชิกองค์กรต่าง ๆ

3.2 สภาพทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้

- 3.2.1 ชนิดปูยเคนีเชิงผสมที่ผลิต
- 3.2.2 ลักษณะการผลิตปูยเ肯ีเชิงผสม
- 3.2.3 การได้มาซึ่งวัตถุคุณที่นำมาใช้ในการผลิตปูยเคนี
- 3.2.4 การวิเคราะห์ปูยเคนีเพื่อตรวจสอบคุณภาพ
- 3.2.5 แหล่งสินเชื้อ
- 3.2.6 จำนวนแรงงานของผู้ผลิตปูยเคนี
- 3.2.7 กำลังการผลิตปูยเคนีต่อวัน
- 3.2.8 ปริมาณการผลิตปูยเคนีทั้งหมด

3.3 ความรู้เกี่ยวกับปูยเคนี ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้

- 3.3.1 ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตปูยเ肯ี
- 3.3.2 ความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของปูยเคนี
- 3.3.3 ความรู้เกี่ยวกับชนิดของปูยเคนี
- 3.3.4 ความรู้เกี่ยวกับการคำนวณสูตรปูยเคนี
- 3.3.5 ความรู้เกี่ยวกับประโภชั่นของปูยเ肯ี

3.4 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเ肯ี ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้

- 3.4.1 ความรู้เกี่ยวกับข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปูย พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติปูย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550
- 3.4.2 ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตปูยเคนี
- 3.4.3 ความรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าของพนักงานเจ้าหน้าที่
- 3.4.4 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตปูยเคนี

3.5 การเข้าถึงข่าวสารเกี่ยวกับปัจย์เคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยตัวแปรดังนี้

3.5.1 แหล่งความรู้และระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัจย์เคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคนี

3.5.2 วิธีการได้รับความรู้เกี่ยวกับปัจย์เ肯ีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคนี

3.6 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความรู้ด้านปัจย์เคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ปัญหาและข้อเสนอแนะของตัวแปร ต่อไปนี้

3.6.1 ความรู้เกี่ยวกับปัจย์เคนีของผู้ผลิตปัจย์เคนี ประกอบด้วย

- 1) ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตปัจย์เคนี
- 2) ความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของปัจย์เคนี
- 3) ความรู้เกี่ยวกับชนิดของปัจย์เคนี
- 4) ความรู้เกี่ยวกับการคำนวณสูตรปัจย์เคนี
- 5) ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของปัจย์เคนี

3.6.2 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคนีของผู้ผลิตปัจย์เคนี

ประกอบด้วย

- 1) ความรู้เกี่ยวกับข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ่ย พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปุ่ย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550
- 2) ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตปัจย์เคนี
- 3) ความรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่
- 4) ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเบื้องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตปัจย์เคนี

4. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

4.1 ขอบเขตเชิงพื้นที่ การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาผู้ผลิตปัจย์เคนีเชิงผสมชนิดเมือง เกือด และเหลา เฉพาะในเขตภาคกลาง จำนวน 15 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร สมุทรปราการ นครนายก พระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี อ่างทอง สระบุรี และลพบุรี ที่มีการผลิตแบบเชิงผสมที่ได้รับใบอนุญาตผลิตปัจย์เคนี เพื่อการค้า ตั้งแต่ปี 2547-2551

4.2 ขอบเขตเชิงเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ความรู้ เกี่ยวกับปัญญานี ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัญญานี การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ ปัญญานีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญญานีและกฎหมายที่ เกี่ยวข้อง

4.3 ขอบเขตเชิงเวลา การวิจัยครั้งนี้ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลของผู้ผลิตปัญญานีเชิงผสม ในเขตภาคกลาง ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม 2552 ถึงเดือน มิถุนายน 2552

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ผู้ผลิตปัญญานี หมายถึง ผู้ผลิตปัญญานีเพื่อการค้าแบบเชิงผสม ชนิดเม็ด เกล็ด และ เหลา ในเขตภาคกลางที่ได้รับใบอนุญาตผลิตปัญญานีเพื่อการค้า ตั้งแต่ปี 2547-2551

5.2 เขตภาคกลาง หมายถึง จังหวัดที่มีผู้ผลิตปัญญานีเชิงผสม 15 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร กาญจนบุรี ชัชนาท นครปฐม นครนายก นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี ลพบุรี สมุทรปราการ สมุทรสาคร สาระบุรี สุพรรณบุรี และอ่างทอง

5.3 ความรู้เกี่ยวกับปัญญานี หมายถึง ความรู้ของผู้ผลิตปัญญานีเกี่ยวกับการผลิตปัญญานี ชนิดปัญญานี ประเภทปัญญานี คุณสมบัติปัญญานี และประโยชน์ของปัญญานี

5.4 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัญญานี หมายถึง ความรู้ของผู้ผลิตปัญญานี เกี่ยวกับพระราชบัญญัติปี พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประกาศกรมวิชาการเกษตรที่เกี่ยวข้องกับปัญญานี และ กฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญญานี

5.5 การผลิตปัญญานี หมายถึง การผลิตปัญญานีเพื่อการค้า เชิงผสมแบบเป็นเนื้อ เดียวกัน และผสมแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกัน

5.6 ปัญญานีผสมชนิดเม็ดแบบเป็นเนื้อเดียวกัน หมายถึง การผสมปัญญานี โดยการนำ วัตถุคิบ (แม่ปุ๋ย สารตัวเดิน) มากดแล้วผสมให้เข้ากันแล้วนำไปปั้นเม็ด ตามกรรมวิธีการผลิต

5.7 ปัญญานีผสมชนิดเม็ดแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกัน หมายถึง การผสมปัญญานี โดยการ วัตถุคิบ (แม่ปุ๋ย สารตัวเดิน) ที่มีขนาดเม็ดต่ำกว่าเดียวกัน มากสมคลุกเคล้าให้กัน ตามกรรมวิธีการ ผลิต ซึ่งวัตถุคิบแต่ละชนิดมีอิสระต่อกัน

5.8 ปัญญานีผสมชนิดเกล็ด หมายถึง การผสมปัญญานี โดยการนำวัตถุคิบมาก แล้ว ผสมคลุกเคล้าให้เข้ากัน แล้วนำไปบรรจุภาชนะ ตามกรรมวิธีการผลิต

5.9 ปูยเคมีผสมชนิดเหลว หมายถึง การผสมปูยเคมี โดยการนำวัตถุคิบมาผสานด้วยการเติมตัวละลายและสารช่วยละลายแล้วคลุกเคล้าให้เข้ากัน ตามกรรมวิธีการผลิต

5.10 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การที่ผู้ผลิตปูยเคมีเชิงผสมได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปูยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จากสื่อ 3 ประเภทประกอบด้วย 1. สื่อบุคคล ได้แก่ เพื่อนผู้ผลิตปูยเคมีด้วยกัน บุคลากรจากสถาบันการศึกษา เจ้าหน้าที่จากกรมวิชาการเกษตร และเจ้าหน้าที่จากสมาคมต่าง ๆ 2. สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วารสาร เอกสารเผยแพร่ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต 3. สื่อสื่อกรรม ได้แก่ การฝึกอบรม การสัมมนา การเข้าชมนิทรรศการ และทัศนศึกษาดูงาน

5.11 ประสบการณ์การผลิตปูยเคมีแบบผสม หมายถึง ระยะเวลาหรือจำนวนปีที่ผู้ผลิตเคยผลิตปูยเคมีเชิงผสม และการได้รับฟังการบรรยาย อบรม หรือ สัมมนาเกี่ยวกับปูยเคมี และกฎหมายที่เกี่ยวข้องของผู้ผลิต

5.12 ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของผู้ผลิตปูยเคมีแบบผสม ที่ได้รับการศึกษาจากสถาบันการศึกษา

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 เจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร หรือสารวัตรเกษตร สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นแนวทางการวางแผนการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปพัฒนาตนเองให้มีความรู้เกี่ยวกับปูยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคมีอย่างถูกต้องและทันสมัย

6.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นแนวทางการวางแผนการพัฒนาแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปูยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคมี ให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจของผู้ผลิตปูยเคมี

6.3 ผู้ผลิตปูยเคมีและผู้สนใจ สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขการผลิตปูยเคมี และพัฒนาตนเองเพื่อจะผลิตปูยเคมีได้อย่างถูกต้องและมีคุณภาพ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องความรู้เกี่ยวกับปูยเคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องของผู้ผลิตปูยเคนีในเขตภาคกลาง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งเอกสาร ตำรา สารานุกรม และงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งจะได้เสนอรายละเอียดตามหัวข้อต่อไปนี้ โดยลำดับดังต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับปูยเ肯ี
2. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเ肯ี
3. ผู้ผลิตปูยเคนีในเขตภาคกลาง
4. ความรู้และระดับของความรู้
5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความรู้เกี่ยวกับปูยเคนี

ความรู้เกี่ยวกับปูยเคนีประกอบด้วยด้านต่าง ๆ เช่น ความหมาย ชนิดปูยเคนี ประเภทปูยเคนี การผลิตปูยเคนี เป็นต้น

1.1 ความหมายเกี่ยวกับปูยเคนี

มีหน่วยงานและนักวิชาการ ให้ความหมายของปูยไว้ดังนี้

กรมวิชาการเกษตร (2551: 1-3) พระราชบัญญัติปูย พ.ศ.2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 มาตรา 3 ได้ให้หมายความเกี่ยวกับปูยเคนี ไว้ดังนี้

“ปูย” หมายความว่า สารอินทรีย์อินทรีย์สังเคราะห์ อินทรีย์ หรือจุลินทรีย์ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรือทำขึ้นก็ตาม สำหรับใช้เป็นธาตุอาหารพืชได้ไม่ว่าโดยวิธีใด หรือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมี กายภาพ หรือชีวภาพในคืนเพื่อบำรุงความเดิบโตแก่พืช

“ปูยเคนี” หมายความว่า ปูยที่ได้จากสารอินทรีย์หรืออินทรีย์สังเคราะห์ รวมถึงปูยเชิงเดี่ยว ปูยเชิงผสม ปูยเชิงประกอบ และปูยอินทรีย์เคนี แต่ไม่รวมถึง

(1) ปูนขาว ดินมาร์ค ปูนพลาสเตอร์ ยิบซัม โคลาไมค์ หรือสารอื่นที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(2) สารอนินทรีย์หรืออินทรีย์ไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรือทำขึ้นก็ตามที่มุ่งหมายสำหรับใช้ในการอุดสาหกรรมหรือกิจการอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ปูยอินทรีย์เคมี” หมายความว่า ปูยที่มีปริมาณธาตุอาหารรับรองแน่นอน โดยมีปริมาณอินทรีย์วัตถุตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ปูยซิงเดี่ยว” หมายความว่า ปูยเคมีที่มีธาตุอาหารหลักธาตุเดียว ได้แก่ ปูยในโตรเจน ปูยฟอสเฟต หรือปูยโพแทช

“ปูยเชิงผสม” หมายความว่า ปูยเคมีที่ได้จากการผสมปูยเคมีชนิดหรือประเภทต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้ได้ธาตุอาหารตามต้องการ

“ปูยซิงประกอบ” หมายความว่า ปูยเคมีที่ทำขึ้นด้วยกรรมวิธีทางเคมี และธาตุอาหารหลักอย่างน้อยสองธาตุขึ้นไป

“ชาตุอาหาร” หมายความว่า ชาตุที่มีอยู่ในปูยและสามารถเป็นอาหารแก่พืชได้

“ชาตุอาหารหลัก” หมายความว่า ชาตุอาหารในโตรเจน ฟอสฟอรัส หรือโพแทสเซียม

“ชาตุอาหารรอง” หมายความว่า ชาตุอาหารแมกนีเซียม แคลเซียม หรือกำมะถัน

“ชาตุอาหารเสริม” หมายความว่า ชาตุอาหารเหล็ก แมงกานีส ทองแดง สังกะสี ไบرون โนลินคินนัม คลอริน หรือชาตุอาหารอื่นที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ปริมาณชาตุอาหารรับรอง” หมายความว่า ปริมาณขึ้นตัวของชาตุอาหารหลักที่ผู้ผลิตรือผู้นำเข้าปูยเคมีรับรองในฉลากว่ามีอยู่ในปูยเคมีที่ตนผลิตรือนำเข้า แล้วแต่กรณี โดยคิดเป็นจำนวนร้อยละของน้ำหนักสุทธิของปูยเคมี

“สารเป็นพิษ” หมายความว่า สารเคมีหรือสิ่งอื่นที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุญชีสัตว์ พืช จุลินทรีย์ สิ่งแวดล้อม หรือทรัพย์สินได้

“ปูยเคมีมาตรฐาน” หมายความว่า ปูยเคมีที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดสูตร และปริมาณขึ้นตัวหรือขึ้นสูงของชาตุอาหารหรือสารเป็นพิษ และลักษณะจำเป็นอย่างอื่นของปูยเคมี ดังกล่าวแต่ละชนิด

“ปูยเคมีเสื่อมคุณภาพ” หมายความว่า ปูยเคมีที่ล่วงอายุ หรือถูกกระบวนการระเหื่อน ด้วยปัจจัยใด ๆ อันทำให้เสื่อมคุณภาพ โดยชาตุอาหารลดน้อยลง หรือเปลี่ยนสภาพไป

“ฉลาก” หมายความรวมถึงรูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใด ๆ ซึ่งแสดงไว้ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุปูย

“เอกสารกำกับปูย” หมายความว่า กระดาษหรือวัสดุอื่นใดที่ทำให้ปรากฏ ความหมายด้วยรูป รอยประดิษฐ์ เครื่องหมาย หรือข้อความใด ๆ อันเกี่ยวกับปูย ซึ่งสอดคล้อง หรือ

รวมไว้กับ หรือเป็นส่วนหนึ่งของภาระหรือหินห่อที่บรรจุปูย และให้หมายความรวมถึงคู่มือประกอบการใช้ปูยด้วย

“ผลิต” หมายความว่า ทำ เพาะเลี้ยง รวบรวม ผสม แปรสภาพ ปูรงแต่ง เปลี่ยนภาระบรรจุหรือหินห่อบรรจุ หรือแบ่งบรรจุซึ่งปูย

ปีบะ ดวงพัตรา (2541: 355-358) ได้เรียนเรียงและปรับปรุงนิยามเกี่ยวกับปูยโดย
ไว้วัดนี้

“ธาตุปูย (fertilizer element)” หมายถึง ธาตุในโตรเจน ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียมเท่านั้น

“แมปูย (fertilizer material)” ได้แก่ สารประกอบสารหนึ่งสารใดที่มีธาตุปูยหนึ่งธาตุหรือมากกว่าเป็นองค์ประกอบอยู่ เช่น ปูยแอมโมเนียมชั้ดเฟต โพแทสเซียมไนเตรท และปูยไคแอมโมเนียมฟอสเฟต

“ปูยผสม (mixed fertilizer)” หมายถึง ปูยเคมีที่ได้จากการนำเอาแมปูยตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไปมาผสมกันเพื่อให้เกิดเป็นปูยผสมที่มีปริมาณและสัดส่วนของธาตุอาหาร ในโตรเจน ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียมตามที่ต้องการ การนำแมปูยมาผสมกันเพื่อให้เกิดเป็นปูยผสมที่มีปริมาณธาตุปูยหรือสูตร (grade) ต่าง ๆ

“สูตรหรือเกรดปูย (fertilizer grade)” หมายถึง การบอกการรับประทานปริมาณธาตุปูยขึ้นต่ำที่สุดที่มีอยู่ในปูยชนิดนั้น ๆ จะบอกเป็นเปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (total nitrogen) ปริมาณฟอสฟอริกแอซิด (P_2O_5) ที่เป็นประโยชน์ (available) และโพแทช (K_2O) ที่ละลายน้ำ (water soluble potash) เช่น 16-20-0 และ 5-15-15 เป็นต้น

“ปูยเชิงประกอบ (compound fertilizer) หมายถึง ปูยเคมีที่ผลิตขึ้นจากการกระบวนการทางเคมีเพื่อให้มีธาตุปูยตั้งแต่สองธาตุขึ้นไปและอยู่รวมกันเป็นสารประกอบเคมีชนิดเดียวกัน เช่น โพแทสเซียมไนเตรท (KNO_3) ไคแอมโมเนียมฟอสเฟต ($(NH_4)_2HPO_4$) และ โพแทสเซียมเมต้าฟอสเฟต (KPO_4) เป็นต้น

“เร โซปูย (fertilizer ratio)” หมายถึง สัดส่วนอย่างต่ำซึ่งเป็นตัวเลขลงตัวน้อย ๆ ระหว่างปริมาณของในโตรเจนทั้งหมด ฟอสฟอริกแอซิดที่เป็นประโยชน์และโพแทชที่ละลายน้ำได้

“สารเติมน้ำหนัก (filler) ได้แก่สารที่ใส่ลงไว้ในปูยผสมเพื่อปรับน้ำหนักของปูยผสมให้ครบร้อยหน่วยน้ำหนัก และทำให้ปูยผสมนั้นมีสูตรตามต้องการ วัตถุที่ใช้เป็นสารตัวเติมต้องสารเดียว และไม่มีธาตุปูยเป็นองค์ประกอบ ได้แก่ ราย ขี้เลือย ดินเบา ดินขาว เป็นต้น

1.2 การจำแนกประเภทปุ๋ย

ปีบะ ดวงพัตรา (2541: 358-359) ได้จำแนกประเภทปุ๋ย ไว้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1.2.1 การจำแนกประเภทปุ๋ยโดยยึดสภาพของสารประกอบที่ใช้เป็นปุ๋ยเป็นหลัก สามารถแบ่งปุ๋ยออกได้เป็นสองประเภท คือ

1) ปุ๋ยอินทรีย์ (organic fertilizer) ได้แก่ปุ๋ยที่มีองค์ประกอบเป็นสำคัญในรูปสารประกอบอินทรีย์และต้นกำเนิดมาจากอินทรีย์สาร โดยตรง เช่นปุ๋ยกอก ปุ๋ยหมัก และปุ๋ยพืชสด เป็นต้น

2) ปุ๋ยอนินทรีย์ (inorganic fertilizer) ได้แก่ได้แก่ปุ๋ยที่มีองค์ประกอบเป็นสำคัญ ในรูปสารประกอบอนินทรีย์ เช่นปุ๋ยแอมโมเนียมซัลเฟต ฟูแลร์ฟอสเฟต โพแทสเซียมคลอไรค์ เป็นต้น

1.2.2 การจำแนกประเภทปุ๋ยโดยยึดชนิดปุ๋ยที่เป็นองค์ประกอบเป็นหลัก สามารถแบ่งปุ๋ยออกได้เป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1) ปุ๋ยไนโตรเจน (nitrogen fertilizer) ได้แก่ปุ๋ยที่ให้ธาตุไนโตรเจนเป็นสำคัญ เช่นปุ๋ยแอมโมเนียมในเครก แอมโมเนียมซัลเฟต ญาร์บ เป็นต้น

2) ปุ๋ยฟอฟอรัส (phosphorus fertilizer) ได้แก่ปุ๋ยที่ให้ธาตุฟอฟอรัสเป็นสำคัญ เช่น ปุ๋ยหินฟอสเฟต ฟูแลร์ฟอสเฟต เป็นต้น

3) ปุ๋ยโพแทสเซียม (potassium fertilizer) ได้แก่ปุ๋ยที่ให้ธาตุโพแทสเซียม เป็นสำคัญ เช่น โพแทสเซียมคลอไรค์ โพแทสเซียมซัลเฟต เป็นต้น

1.2.3 การจำแนกประเภทปุ๋ยโดยยึดระดับของสูตรหรือเกรดของปุ๋ยเป็นหลัก สามารถแบ่งปุ๋ยออกได้เป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1) ปุ๋ยสูตรต่ำ (low analysis fertilizer) ได้แก่ปุ๋ยที่มีปริมาณในไนโตรเจน ฟอฟอริกแอซิกที่เป็นประ โยชน์ และ โพแทชที่ละลายน้ำ แต่ละอย่างหรือรวมกันต่ำกว่า 15 เปอร์เซ็นต์

2) ปุ๋ยสูตรกลาง (medium analysis fertilizer) ได้แก่ปุ๋ยที่มีปริมาณในไนโตรเจน ฟอฟอริกแอซิกที่เป็นประ โยชน์ และ โพแทชที่ละลายน้ำ แต่ละอย่างหรือรวมกันระหว่าง 15-25 เปอร์เซ็นต์

3) ปุ๋ยสูตรสูง (high analysis fertilizer) ได้แก่ปุ๋ยที่มีปริมาณในไนโตรเจน ฟอฟอริกแอซิกที่เป็นประ โยชน์ และ โพแทชที่ละลายน้ำ แต่ละอย่างหรือรวมกันระหว่าง 26-30 เปอร์เซ็นต์

4) ปุ๋ยสูตรเข้มข้น (concentrated fertilizer) ได้แก่ปุ๋ยที่มีปริมาณในต่อเนื่องฟอฟอริกแอซิคที่เป็นประไบช์น และโพแทชที่ละลายน้ำ แต่ละอย่างหรือรวมกันมากกว่า 30 เปอร์เซ็นต์

1.3 คุณสมบัติของปุ๋ยเคมี

ปะ ดวงพัตรา (2541: 360-364) ได้กล่าวเกี่ยวกับคุณสมบัติปุ๋ยเคมีว่า ปุ๋ยเคมีแต่ละชนิดมีคุณสมบัติแตกต่างกัน ได้แก่

ปริมาณอาหารธาตุที่มีในปุ๋ย ปุ๋ยเคมีทุกชนิดจำเป็นต้องมีการรับประทานปริมาณธาตุที่มีอยู่ในปุ๋ยนั้นเสมอไป ปุ๋ยในต่อเนื่องจะรับประทานปริมาณในต่อเนื่องทั้งหมด(total N) ปุ๋ยฟอสเฟต รับประทานปริมาณฟอฟอริกแอซิค (P_2O_5) ที่เป็นประไบช์น ส่วนปุ๋ยโพแทสเซียม จะรับประทานปริมาณโพแทสเซียมในรูปโพแทช (K_2O) ที่ละลายน้ำ

การดูดความชื้นของปุ๋ย หมายถึงความสามารถของปุ๋ยที่จะดูดซึดเอาความชื้นจากอากาศเข้ามาเมื่อปริมาณความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศเกิน hygroscopic point ของปุ๋ย เป็นสมบัติประจำตัวของปุ๋ยแต่ละชนิด ปุ๋ยที่ชื้นง่ายมากจะจับเป็นก้อนแข็ง การผสมปุ๋ยจึงควรระวังในคุณสมบัติของปุ๋ยแต่ละชนิด เช่นปุ๋ยโพแทสเซียมผสมกับปุ๋ยฟอสเฟตได้ ปุ๋ยหยุ่ย แอนโนนไมเนียม ในเดรท ใช้ผสมกับปุ๋ยชูเปอร์ฟอสเฟต หรือปุ๋ยโพแทสเซียมได้ โดยไม่เกินความชื้น แต่ปุ๋ยหยุ่ยและปุ๋ยแอนโนนไมเนียมในเดรทผสมกันไม่ได้ เพราะทำให้เกิดความชื้นกล้ายเป็นของเหลว เป็นต้น

ปุ๋ยแอนโนนไมเนียมชั้กเฟต เมื่อผสมกับสารที่มีฤทธิ์เป็นด่าง เช่น ปูนขาว ปูนมะรีด หินปูน และปุ๋ยแคลเซียม ในเดรท จะเกิดปฏิกิริยาทางเคมีขึ้นและมีผลทำให้ในต่อเนื่องในปุ๋ยเกิดการสูญเสียได้ ผสมกับปุ๋ยหยุ่ยได้แต่ต้องใช้ทันทีหลังจากที่ได้ผสมกันแล้ว

ปุ๋ยแอนโนนไมเนียมในเดรท ละลายน้ำได้หมด ไม่ตอกด้านในดิน แต่เป็นสารประกอบที่ดูดความชื้นจากอากาศได้ง่าย

ปุ๋ยหยุ่ย เป็นปุ๋ยที่ละลายน้ำง่ายและให้ผลตอกด้านเป็นกรด เป็นปุ๋ยที่สามารถใช้พ่นทางใบพืชได้คือ

ปุ๋ยแอนโนนไมเนียมคลอไรด์ มีคุณสมบัติต้านทานต่อการชะล้าง และการใช้ปุ๋ยนิดนี้ทำให้ดินเกิดการสูญเสียแคลเซียมได้

ปุ๋ยแอนโนนไมเนียมฟอสเฟต เช่น ปุ๋ยโนโนแอนโนนเนียมฟอสเฟต และปุ๋ยไคแอนโนนเนียมฟอสเฟต มีคุณสมบัติละลายน้ำได้ดี และมีผลตอกด้านทำให้ดินเป็นกรด เป็นปุ๋ยที่มีธาตุอาหารพืชสูง และมีสมบัติทางกายภาพดี เช่น ไม่ชื้นง่าย เม็ดปุ๋ยมีความแกร่งสูง

ปุ๋ยโพแทสเซียมคลอไรด์ การใช้ปุ๋ยนิดนี้กับพืชบางชนิดต้องระมัดระวังเป็นพิเศษเนื่องจากเป็นพิษ เช่นยาสูบ ทำให้ยาสูบมีคุณภาพดี

Kapsuta อ้างถึงใน พรรษพินิต ชัณฑานุวัตร (2546: 26) ได้ให้คำแนะนำการฟังปัญญาแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกัน โดยจะต้องคำนึงถึงคุณสมบัติของวัตถุคับที่เลือกใช้ ดังนี้

1. ควรเลือกเม็ดปู๊ยที่มีขนาด สักขยะรูปร่างที่ใกล้เคียงกันมาผสมกัน เพื่อป้องกันการแยกตัวของเม็ดปู๊ย
  2. พิจารณาเม็ดปู๊ยที่สามารถเข้ากันได้ (compatibility) ไม่ใช้วัตถุใดๆที่ผสมกันแล้วเกิดปฏิกิริยาเคมีที่ให้เกิดความร้อน และน้ำ ซึ่งจะทำให้ปู๊ยชื้นและบันตัวกันเป็นก้อนแข็ง
  3. ความสามารถในการดูดความชื้น (hygroscopicity) ปู๊ยเคมีส่วนใหญ่มีความสามารถในการดูดความชื้นสูง

1.4 กระบวนการผลิตป้ายเคนี

พระราชบัญญัติ (2545:11-21) ได้ก่อตัวเกี่ยวกับกระบวนการผลิตปุ๋ยเคมีภายในประเทศว่า ปุ๋ยเคมีแต่ละชนิดมีกระบวนการผลิตที่แตกต่างกัน ได้แก่

1.4.1 การผลิตปุ๋ยเคมีชนิดเม็ด แบ่งลักษณะการผลิตออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1) การผลิตปุ๋ยเคมีพัฒนารูปแบบเป็นเนื้อเดียวแก้วกัน (*granulation*)

แบ่งเป็น 2 ชนิด ได้แก่

(1) การผลิตปุ๋ยเคมีพัฒนาระบบมีปฏิกริยาเคมีเกิดขึ้น วัตถุดิบที่ใช้ได้แก่ หินฟอสเฟต กรดซัคฟูริก แอมโมเนียมเหลว แอมโมเนียมชัลไฟต์ ยูริบี โปตัสเซียมคลอไรด์ โปตัสเซียมชัลไฟต์ สารตัวเติม สารเคลือบ เป็นต้น ซึ่งมีกระบวนการผลิต ดังนี้

ก. ใช้หินฟอสเฟต ทำปูนกิริยา กับกรดกำมะถัน ได้กรดฟอสฟอริก

ข. นำกรดกรดฟอสฟอริกมาทำปฏิกิริยา กับแอนโอมเนี่ยเหลวตาม

สักส่วนในท่อปูนกราฟ ได้แยมโนนเนยบนฟองสบู่ซึ่งมีธาตุในโครงสร้าง และฟองสบู่ผสมกันอยู่มีลักษณะคล้ายโคลน

ค. แอนโนเนนเยนฟอสเฟตที่ขันคัลไบโคลนจะส่งต่อไปยังเครื่องปั้น

เม็ด ซึ่งมีลักษณะเป็นท่อพร้อม ๆ กับวัตถุคุณิตที่เป็นผงอื่น ๆ ตามสัดส่วน ได้แก่ แอนโนเนียชัคเฟดูเรีย โปแตช และสารตัวเดิน วัตถุคุณิตต่าง ๆ เหล่านี้จะถูกพ่นเข้าเครื่องเป็นระยะ ๆ ตามความขาวของท่อปืนเม็ดทำให้มีคุณภาพดีขึ้น และมีธาตุอาหารสมบูรณ์ทั่วทั้งเม็ด

ง. หลังจากผ่านท่อปืนเม็ดแล้ว เม็ดปืนยังมีความชื้นจะถูกส่งต่อไป

เข้าท่องเที่ยวเพื่อทดสอบความชื้นให้เหลือตามกำหนด

จ. เมืองปีบที่ผ่านท่ออบแห้งแล้วจะถูกส่งต่อไปยังเครื่องแยกขนาด

ฉ. ส่วนเม็ดปุ๋ยที่ได้ขนาดจะผ่านเข้าห้องอบเย็นเพื่อลดอุณหภูมิและผ่านเข้าเครื่องแยกขนาดของเม็ดปุ๋ยอีกรึหนึ่ง

ช. เม็ดปุ๋ยที่เย็นแล้ว ได้ขนาดจะถูกส่งเข้าเครื่องเคลือบเม็ดด้วยผงเคลือบ และนำมันเคลือบเพื่อป้องกันเม็ดปุ๋ยดูดความชื้นจากอากาศป้องกันการจับตัวเป็นก้อนแข็ง
ช. เม็ดปุ๋ยที่ผ่านการเคลือบแล้วจะถูกส่งไปยังโถดังเก็บหรือส่งไปยังเครื่องบรรจุอัตโนมัติทำการบรรจุเพื่อจำหน่ายต่อไป

(2) การผลิตปุ๋ยเคมีผสมชนิดเม็ดแบบไม่นีบภูกริyanเคมีเกิดขึ้น วัตถุคินที่ใช้ได้แก่ แอมโมเนียมซัลเฟต บูเรีย ไอเดียมโนเนียมฟอสเฟต โปตัสเซียมคลอไรด์ สารตัวเติม สารเคลือบ เป็นต้น ซึ่งมีกระบวนการผลิต ดังนี้

ก. ชั้nvัตถุคิน(แม่ปุ๋ย)โดยเครื่องชั่งตามสัดส่วนที่ต้องการ
ข. วัตถุคินที่ชั่งแล้วจะส่งไปเข้าเครื่องบด
ค. วัตถุคินที่บดแล้วจะถูกส่งเข้าเครื่องผสมซึ่งจะใช้น้ำและไอน้ำในการผสม ปุ๋ยที่ผสมแล้วจะถูกส่งเข้าห้องปั่นเม็ดหรืองานปั่นเม็ด

ง. เม็ดปุ๋ยที่ได้จะผ่านห้องแห้ง จากนั้นถูกส่งต่อไปยังเครื่องคัดขนาดเม็ดเพื่อให้ได้เม็ดปุ๋ยที่มีขนาด ประมาณ 1.5-3 มิลลิเมตร
จ. เม็ดปุ๋ยที่มีขนาดโตแตะเล็กเกินไป จะถูกส่งกลับไปเข้าเครื่องผสมใหม่

ฉ. เม็ดปุ๋ยที่ได้ขนาดจะถูกส่งไปยังห้องเย็น จากนั้นถูกส่งเข้าเครื่องเคลือบเม็ดเพื่อป้องกันความชื้น จากนั้นเข้าถังเก็บเพื่อบรรจุภาระเพื่อการจำหน่ายต่อไป

2) การผลิตปุ๋ยเคมีผสมแบบไม่นีบเนื้อเดียวgan (*bulk blending*)
วัตถุคินที่ใช้ได้แก่ บูเรียมีด ไฟฟ์ แอมโมเนียมซัลเฟต ไอเดียมโนเนียมฟอสเฟต โปตัสเซียมคลอไรด์ สารตัวเติม สารเคลือบ และมีกระบวนการผลิต ดังนี้
(1) นำวัตถุคิน(แม่ปุ๋ย) เข้าเครื่องชั่งตามสัดส่วนที่ต้องการ
(2) จากนั้นนำเข้าเครื่องผสม เพื่อผสมคลุกเคล้าให้เข้ากันดี
(3) ปุ๋ยที่ผสมกันเสร็จแล้วถูกส่งเข้าเก็บปุ๋ย แล้วบรรจุภาระเพื่อจำหน่ายต่อไป

1.4.2 การผลิตปุ๋ยเคมีชนิดเกล็ด วัตถุคินที่ใช้ได้แก่ แอมโมเนียมซัลเฟต บูเรีย ไอเดียมโนเนียมฟอสเฟต โนโนแอมโนเนียมฟอสเฟต โนโน โปตัสเซียมฟอสเฟต โปตัสเซียมซัลเฟต โปตัสเซียมไนเตรท ชาตุอาหารเสริม และตี ซึ่งมีกรรมวิธีการผลิตดังนี้

1) นำวัตถุดิน (แม่ปุ๋ย) เข้าเครื่องซึ่งตามสัดส่วนที่ต้องการ ถ้าวัตถุดินที่มีลักษณะเป็นเม็ดนำไปใช้ได้

2) นำวัตถุดิน (แม่ปุ๋ย) ดังกล่าวซึ่งมีลักษณะเป็นเกล็ดเข้าเครื่องผสม เพื่อผสมกับเชื้อให้กันดี ถ้าต้องการให้มีสีสันสวยงามก็จะผสมสีลงไปด้วย

3) นำปุ๋ยที่ผสมเสร็จแล้ว มาบรรจุภาชนะเพื่อจำหน่ายต่อไป

1.4.3 การผลิตปุ๋ยเคมีชนิดเหลวหรือน้ำ วัตถุดินที่ใช้ได้แก่ แอมโนเนียมซัลเฟต บูรี “ไคแอน” โนโนเนียมฟอสเฟต โนโนโนโนเนียมฟอสเฟต โนโนโนปีตัสเซียมฟอสเฟต โนโนโนปีตัสเซียม “ไนเตรท” ชาตุอาหารเสริม ตัวทำละลาย สารช่วยละลาย และตีซึ่งมีกรรมวิธีการผลิตดังนี้

1) นำวัตถุดิน (แม่ปุ๋ย) เข้าเครื่องซึ่งตามสัดส่วนที่ต้องการเข้าถังผสม

2) เติมตัวทำละลายและสารช่วยละลาย

3) คนให้วัตถุดินละลายและเข้ากันดีกับตัวทำละลาย พักไว้จนกว่าปฏิกิริยาเคมีหรือก๊าซไม่เกิดขึ้น

4. นำปุ๋ยที่ผสมเสร็จแล้วบรรจุภาชนะเพื่อจำหน่ายต่อไป

1.5 การคำนวณสูตรปุ๋ยเคมี

夷าวพา หัสดน (2546: 11) ได้แนะนำวิธีการคำนวณสูตรปุ๋ยเคมี โดยได้ยกตัวอย่าง สูตรปุ๋ยเคมี คือ สูตร 15-15-15 โดยใช้แม่ปุ๋ย ดังนี้ ไคแอน โนโนเนียมฟอสเฟต (18-46-0) บูรี (46-0-0) และ โนปีตัสเซียมคลอไรด์ (0-0-60)

วิธีคำนวณ หน้าหนักแม่ปุ๋ย 18-46-0 ที่มีชาตุอาหารฟอสเฟตที่เป็นประโยชน์ 15 กก. P_2O_5 แล้วคำนวณว่ามีในโตรเจนติดมากี่เท่าไร เมื่อหักออกจากการที่ต้องการ 15 กก. N แล้ว ยังขาดอีกเท่าไร ก็เพิ่มไกด้วยใช้ 46-0-0 ทำได้ดังนี้

$$1. \text{ หน้าหนัก } 46 \text{ กก. } P_2O_5 \text{ ได้จากแม่ปุ๋ย } 18-46-0 = 100 \text{ กก.}$$

$$\text{ต้องการ } 15 \text{ กก. } P_2O_5 \text{ ได้จากแม่ปุ๋ย } 18-46-0 = 100 \times 15 \div 46 = 32.60 \text{ กก.}$$

ปั๊บเศษเป็น 33...①

2. หน้าหนักแม่ปุ๋ย 46-0-0 ที่จะให้ชาตุอาหารพืชในโตรเจนตามต้องการ แม่ปุ๋ย 18-46-0 หนัก 100 กก. มีชาตุอาหารพืชในโตรเจน 18 กก.

เมื่อใช้แม่ปุ๋ย 18-46-0 หนัก 33.....①

$$\text{จะมีชาตุอาหารพืชในโตรเจนติดมากี่วาย } 18 \times 33 \div 100 = 5.94 \text{ กก.}$$

$$\text{ต้องการชาตุอาหารพืชในโตรเจน } 15 \text{ กก. } \text{ จึงยังขาดอีก } 15 - 5.94 = 9.06 \text{ กก.}$$

ต้องนำมาจาก 46-0-0

น้ำหนัก 46 กก. N ได้จากแม่ปุ๋ย 46-0-0 หนัก	= 100 กก.
ต้องการอีก 9.06 กก. N ได้จากแม่ปุ๋ย 46-0-0 หนัก	= $100 \times 9.06 \div 46 = 19.69$ กก.
ปั๊ดเศษเป็น 20.....②	
3. นำน้ำหนักแม่ปุ๋ย 0-0-60 ที่จะให้ธาตุอาหารพืช โพแทซิที่ละลายน้ำ 15 กก. K ₂ O น้ำหนัก 60 กก. K ₂ O ได้จากแม่ปุ๋ย 0-0-60 หนัก	= 100 กก.
ต้องการ 15 กก. K ₂ O จะได้จากแม่ปุ๋ย 0-0-60 หนัก	= $100 \times 15 \div 60 = 25$ กก.
.....③	

1.6 ประโยชน์ของปุ๋ยเคมี

ลงชี้มานาค (2550: 7) ได้กล่าวถึงข้อดีของปุ๋ยเคมีไว้ว่าดังนี้

1. มีธาตุอาหารพืชในปุ๋ยในปริมาณสูง และอยู่ในรูปที่พืชสามารถใช้ประโยชน์ได้ง่าย
2. หาซื้อได้ง่าย มีจำหน่ายทั่วไป
3. มีการบรรจุในกระสอบเป็นอย่างดี เก็บรักษาได้ง่าย และสะดวกต่อการขนส่ง
4. วิธีการใส่ปุ๋ยไม่ยุ่งยาก และไม่เปลือง

2. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี

2.1 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี มีหลายประเภท เช่น พระราชบัญญัติ ประกาศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประกาศกรมวิชาการเกษตร กฎหมาย กระทรวง และระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

2.1.1 ข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ย

กรมวิชาการเกษตร (2551: 5-24) พระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ.2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติ(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ได้บัญญัติไว้ในหมวดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการค้าปุ๋ยเคมี ดังนี้

หมวด 4 การควบคุม

มาตรา 30 ห้ามนิวัติผู้ใดผลิตเพื่อการค้า ขาย หรือนำเข้าปุ๋ยดังต่อไปนี้

- (1) ปุ๋ยปลอม
- (2) ปุ๋ยเคมีผิดมาตรฐาน
- (3) ปุ๋ยเคมีเสื่อมคุณภาพ เว้นแต่กรณีตามมาตรา 31
- (4) ปุ๋ยซึ่งสภาพต่ำกว่าเกณฑ์ หรือปุ๋ยอินทรีย์ต่ำกว่าเกณฑ์

- (5) ปุ๋ยที่ต้องขึ้นทะเบียน แต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนไว้
- (6) ปุ๋ยที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียน
- (7) ปุ๋ยที่มีสารเป็นพิษเกินกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 31 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดมีปุ๋ยเคมีเดื่อมคุณภาพไว้ในครอบครองต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หากประสงค์จะขายด้วยของอนุญาตด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 32 ปุ๋ยเคมีหรือวัตถุที่มีลักษณะต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นปุ๋ยเคมีปิด存

(1) ปุ๋ยเคมีหรือวัตถุที่ทำเที่ยมทั้งหมดหรือแต่งบางส่วน เพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อหรือลำกัญผิดคิดว่าเป็นปุ๋ยเคมีแท้

(2) ปุ๋ยเคมีที่แสดงเชื่อว่าเป็นปุ๋ยเคมีอื่นซึ่งไม่ตรงกับความจริง

(3) ปุ๋ยเคมีที่แสดงชื่อ หรือ เครื่องหมายการค้าของผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า หรือที่ดังสถานที่ผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า ซึ่งไม่ตรงกับความจริง

(4) ปุ๋ยเคมีที่แสดงว่าเป็นปุ๋ยเคมีมาตรฐาน หรือเป็นปุ๋ยเคมีตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ ซึ่งตรงกับความเป็นจริง

(5) ปุ๋ยเคมีที่ผลิตขึ้นโดยมีปริมาณธาตุอาหารรับรองธาตุใดธาตุหนึ่งต่ำกว่าร้อยละสิบตามที่ขึ้นทะเบียนไว้หรือที่ระบุไว้ในฉลาก

มาตรา 33 ปุ๋ยเคมีที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นปุ๋ยเคมีผิดมาตรฐาน

(1) ปุ๋ยเคมีที่ผลิตขึ้นโดยปริมาณธาตุอาหารรับรองธาตุใดธาตุหนึ่งต่ำกว่าที่ขึ้นทะเบียนไว้หรือตามเกณฑ์ของปุ๋ยเคมีมาตรฐาน แต่ไม่ถึงขนาดเป็นปุ๋ยเคมีปิด存ตาม

มาตรา 32

(2) ปุ๋ยเคมีที่ผลิตขึ้นโดยมีความบริสุทธิ์หรือนมีลักษณะอย่างอื่นที่สำคัญต่อกุณภาพของปุ๋ยเคมีผิดไปจากเกณฑ์ที่ขึ้นทะเบียนไว้ หรือผิดไปจากเกณฑ์ของปุ๋ยเคมีมาตรฐาน

หมวด 5 การประกาศ การขึ้นทะเบียน และการโฆษณาเกี่ยวกับปุ๋ย

มาตรา 35 ผู้รับใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้าหรือผู้รับใบอนุญาตนำเข้าผู้ใดประสงค์จะผลิตหรือนำเข้าปุ๋ยชนิดอื่นใด นอกจากปุ๋ยเคมีมาตรฐานและปุ๋ยที่รัฐมนตรีกำหนด ตามมาตรา 34(5) ต้องนำปุ๋ยชนิดนั้นมาขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เสียก่อน และเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนปุ๋ยแล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าปุ๋ยนั้นได้

มาตรา 36 ผู้ขอขึ้นทะเบียนปุ๋ยเคมีตามมาตรา 35 ต้องส่งตัวอย่างปุ๋ยเคมีที่ขึ้นทะเบียนพร้อมทั้งแจ้งรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อปุ๋ยเคมี
- (2) วัตถุอันเป็นส่วนประกอบของปุ๋ยเคมี
- (3) ปริมาณธาตุอาหารรับรอง
- (4) ปุ๋ยเคมีที่มีธาตุอาหารรองและธาตุอาหารเสริม ต้องแจ้งชนิดและปริมาณธาตุอาหารดังกล่าว

- (5) นำหนักสุทธิหรือขนาดบรรจุและการชนะหารีบหีบห่อ
- (6) ชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตปุ๋ยเคมี
- (7) วิธีวิเคราะห์ปุ๋ยเคมี
- (8) วิธีการผลิตปุ๋ยเคมีโดยย่อ
- (9) ฉลาก
- (10) เอกสารกำกับปุ๋ยเคมี
- (11) รายงานการวิเคราะห์ปุ๋ยเคมีของห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ปุ๋ยทางราชการ หรือห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ปุ๋ยอื่นที่ขออนุมัติกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการปุ๋ย

มาตรา 40 ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน และสามารถต่ออายุได้ครั้งละห้าปี

มาตรา 43 ผู้โฆษณาขายปุ๋ยจะต้อง

- (1) ไม่แสดงสรรพคุณปุ๋ยเป็นเท็จหรือเกินจริง
- (2) ไม่ทำให้เข้าใจว่ามีวัตถุใดเป็นตัวปุ๋ยหรือเป็นส่วนประกอบของปุ๋ยซึ่งความจริงไม่มีหรือส่วนประกอบนั้นในปุ๋ย หรือมีแต่ไม่ทำให้เข้าใจ
- (3) ไม่มีการรับรองหรือยกย่องสรรพคุณปุ๋ยโดยบุคคลอื่น

หมวด 9 บทกำหนดโทษ

มาตรา 56 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการปุ๋ยตามมาตรา 11 หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามมาตรา 44 ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 57 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 12 วรรคหนึ่ง ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 63 ผู้ใดผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้าโดยฝ่าฝืนมาตรา 30(1) ต้องระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท

**ถ้าผู้กระทำการตามวรรคหนึ่งกระทำโดยไม่รู้เป็นปุยเคนปลอม ต้องระวัง
ไทยด้วยแต่หนึ่งเสนอห้ามน้ำทึบถึงหนึ่งล้านห้าแสนบาท**

มาตรา 66 ผู้ใดผลิตปุยเคนเพื่อการค้าโดยฝ่าฝืนมาตรา 30(2)(6)หรือ(7) ต้อง
ระวังไทยจำคุกด้วยแต่สองปีถึงห้าปี และปรับด้วยแพคหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

**ถ้าผู้กระทำการตามวรรคหนึ่งกระทำโดยไม่รู้เป็นปุยเคนผิดมาตรฐาน ปุยที่
รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียน ปุยที่มีสารเป็นพิษเกินกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ต้องระวังไทย
ด้วยแต่หกหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท**

มาตรา 71 ผู้ใดผลิตเพื่อการค้าหรือนำเข้าปุยเคนโดยฝ่าฝืนมาตรา 30(5) ต้อง
ระวังไทยจำคุกด้วยแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับด้วยสี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท

**ถ้าผู้กระทำการตามวรรคหนึ่งกระทำโดยไม่รู้เป็นปุยเคนที่ต้องขึ้นทะเบียน
แต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียน ต้องระวังไทยด้วยแต่สามหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท**

มาตรา 72/2 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดผลิต ขาย หรือนำเข้าปุยภายหลังที่
ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว โดยมิได้ขึ้นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ต้องระวังไทยปรับวันละไม่เกินสี่ร้อย
บาทตลอดเวลาที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

2.1.2 บทบทหน้าที่ของผู้ผลิตปุยเคน

หมวด 3 หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับปุย

มาตรา 20 ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาต

(1) พลิตหรือขายปุยบนอสถานที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่
เป็นการขายส่งตรงต่อผู้รับใบอนุญาตขาย

(2) พลิตหรือนำเข้าปุยไม่ตรงตามใบสำคัญการขึ้นทะเบียน

มาตรา 21 ให้ผู้รับใบอนุญาตผลิตปุยเคนเพื่อการค้าปฏิบัติต่อไปนี้

(1) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยชัดเจน ได้จากภายนอกอาคารแสดง
ว่าเป็นสถานที่ผลิตปุยเคนเพื่อการค้า ทั้งนี้ ลักษณะ ขนาดของป้าย และข้อความที่แสดงในป้ายให้
เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด

(2) แสดงใบสำคัญการขึ้นทะเบียนปุยเคนไว้ในที่เปิดเผยชัดเจน
ได้จาก ณ ที่ทำการที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

(3) จัดให้มีการวิเคราะห์ปุยเคนทุกครั้งที่ผลิตขึ้นก่อนนำออกจาก
สถานที่ผลิต โดยมีหลักฐานแสดงรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ทุกครั้ง ซึ่งต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่า
สิบปี

(4) จัดให้มีคลาสภาษาไทยที่ภาษาชนะหรือทีบห่อบรรจุปุ๋ยเคมีที่ผลิตขึ้น โดยผู้รับใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้ารับรองความถูกต้องข้อความในคลาส และในคลาสต้องแสดง

(ก) ชื่อทางการค้า และมีคำว่า ปุ๋ยเคมี ปุ๋ยเคมีมาตรฐาน หรือปุ๋ย อินทรีย์เคมี แล้วแต่กรณี

(ข) เครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายอื่นใดซึ่งแสดงที่ภาษชนะหรือทีบห่อบรรจุปุ๋ยเคมี

(ก) ปริมาณชาตุอาหารรับรอง

(ง) น้ำหนักสุทธิหรือน้ำดับบรรจุของปุ๋ยเคมีตามระบบเมตริก

(จ) ชื่อผู้ผลิต และที่ตั้งสำนักงานและสถานที่ผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อ การค้า

(ฉ) ชื่อทางเคมีและปริมาณของสารเป็นพิษที่อยู่ในปุ๋ยเคมี

(ช) ข้อความอื่นที่รัฐมนตรีกำหนดให้มีในคลาส

(5) จัดให้มีเอกสารกำกับปุ๋ยเคมีตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ ทั้งนี้ ตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(6) จัดให้มีคำชี้แจง วิธีใช้ และคำเตือน ตลอดจนการเก็บรักษาไว้ใน เอกสารกำกับปุ๋ยเคมีในการกรณีสารพิษผสมอยู่ด้วย

(7) การอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา ความใน(4) และ(5) ไม่ใช้บังคับแก่ผู้รับใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า ซึ่งขายปุ๋ยเคมีที่ตนผลิตโดย มิได้บรรจุภาษชนะหรือทีบห่อให้แก่ผู้รับใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อขายอื่น

มาตรา 24 ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ ผู้รับใบอนุญาตแจ้งคืนแก่ผู้รับใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า ซึ่งขายปุ๋ยเคมีที่ตนผลิตโดย มิได้บรรจุภาษชนะหรือทีบห่อให้แก่ผู้รับใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อขายอื่น

มาตรา 25 ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตใบอนุญาตหรือใบแทน ไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได่ง่าย ณ สถานที่ผลิตปุ๋ยเพื่อการค้า สถานที่ขายปุ๋ย สถานที่นำเข้าปุ๋ย หรือ สถานที่ส่งออกปุ๋ย แล้วแต่กรณี

มาตรา 26 ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะขายสถานที่ผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อ การค้า สถานที่ขายปุ๋ย สถานที่นำเข้าปุ๋ย หรือสถานที่ส่งออกปุ๋ย หรือสถานที่เก็บปุ๋ย แล้วแต่กรณี ต้องแจ้งข้อมูลสถานที่ดังกล่าวเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวัน

2.1.3 อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 44 ใน การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่

มีอำนาจ

(1) เข้าไปในสถานที่ผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า สถานที่ขายปุ๋ย สถานที่นำเข้าปุ๋ย หรือสถานที่ส่งออกปุ๋ย หรือสถานที่เก็บปุ๋ย ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบความคุณให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(2) ค้นสถานที่หรือyanพาหนะใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้น ถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจสอบปุ๋ย และอาจยึดหรืออายัดปุ๋ย ภายนะหรือหีบห่อบรรจุ เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

(3) นำปุ๋ยหรือวัสดุที่สงสัยว่าเป็นปุ๋ยในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์ ทั้งนี้ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการปุ๋ย

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับใบอนุญาตและผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

หมวด 7 การพกใช้ใบอนุญาตและเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 49 เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบวันหรือในกรณีที่มีการฟ้องผู้รับใบอนุญาตต่อศาลว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้รอคำพิพากษาย้อนถึงที่สุดก็ได้

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาตต้องหยุดประกอบกิจกรรมตามใบอนุญาตนั้น และระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นจะขอรับใบอนุญาตได้ตามพระราชบัญญัตินี้อีกไม่ได้

มาตรา 50 เมื่อปรากฏต่ออธิบดีว่า ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 48 หรือกระทำผิดพระราชบัญญัตินี้หลายครั้งหรือครั้งเดียวแต่เป็นกระทำผิดร้ายแรง อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

หมวด 2 การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับปั๊บ

มาตรา 12 ห้ามนิให้ผู้ใดผลิตเพื่อการค้า ขาย นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านปั๊บ
ดังต่อไปนี้ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

- (1) ปั๊บเคมี
- (2) ปั๊บชีวภาพเก็บไว้ปั๊บชีวภาพที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
- (3) ปั๊บอินทรีย์เก็บไว้ปั๊บอินทรีย์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ตามมาตรา 34 (7)

การขออนุญาต การอนุญาต และการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการปั๊บ

มาตรา 15 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตผลิตเพื่อการค้า ขาย นำเข้า
หรือส่งออกปั๊บ เมื่อปรากฏว่าผู้ขอรับใบอนุญาต

- (1) เป็นเจ้าของกิจการ
- (2) มีถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานในประเทศไทย
- (3) มีสถานที่ผลิตปั๊บเพื่อการค้า สถานที่ขาย สถานที่นำเข้า สถานที่
ส่งออก หรือสถานที่เก็บปั๊บ
- (4) ใช้ชื่อในการประกอบพาณิชยกิจ ในชื่อหรือคล้ายคลึงกับชื่อที่ใช้ใน
การประกอบพาณิชยกิจของผู้รับใบอนุญาตอยู่แล้ว หรือผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต
หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตยังไม่ครบหนึ่งปี

ในการปฏิบัติบุคคลเป็นผู้ขอรับใบอนุญาต ต้องมีลักษณะตาม (1) (2) (3) และ
(4) และต้องมีผู้ดำเนินกิจการซึ่งมีคุณสมบัติตาม (2)

มาตรา 16 ประเภทของใบอนุญาต มีดังต่อไปนี้

- (1) ในอนุญาตผลิตปั๊บเคมีเพื่อการค้า
- (2) ในอนุญาตผลิตปั๊บชีวภาพเพื่อการค้า
- (3) ในอนุญาตผลิตปั๊บอินทรีย์เพื่อการค้า
- (4) ในอนุญาตขายปั๊บ
- (5) ในอนุญาตนำเข้าปั๊บ
- (6) ในอนุญาตส่งออกปั๊บ
- (7) ในอนุญาตนำผ่านปั๊บ

ให้ถือว่าผู้ใดได้รับอนุญาตตาม (1) (2) หรือ(3) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตาม (4) สำหรับปั๊มน้ำที่ตนผลิต และผู้ได้รับอนุญาตตาม (5) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตาม (4) สำหรับปั๊มน้ำเข้าແລ້ວแต่กรณี

มาตรา 17 ในอนุญาตตามมาตรา 16 ให้คุ้มกันถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของ ผู้รับใบอนุญาตด้วย ให้ถือว่าการกระทำของลูกจ้าง หรือ ตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตที่ได้รับคุ้มกัน ตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำการของผู้รับใบอนุญาตด้วย เว้นแต่ผู้รับใบอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่ากระทำ ดังกล่าวเป็นการสุดวิสัยที่ตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้

มาตรา 18 ในอนุญาตตามมาตรา 16 ให้ใช้ได้ในระยะเวลาดังต่อไปนี้

(1) ในอนุญาตผลิตปั๊บยกเมี่ยมเพื่อการค้า ในอนุญาตผลิตปั๊บชีวภาพเพื่อ การค้า ในอนุญาตผลิตปั๊บอินทรีย์เพื่อการค้า ให้ใช้ได้ห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

(2) ในอนุญาตขายปั๊บ ให้ใช้ได้หนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

(3) ในอนุญาตน้ำเข้าปั๊บ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน ในอนุญาต แต่ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

(4) ในอนุญาตส่งออกปั๊บ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน ในอนุญาต แต่ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

(5) ในอนุญาตน้ำผ่านปั๊บ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน ในอนุญาต แต่ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอสืบก่อน ในอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว จะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าพนักงาน เจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

2.1.4 กฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตปั๊บยกเมี่ยม

1) การขออนุญาต

ราชกิจจานุเบกษา (2551: 8-12) ประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต การออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต การขอแทน และการออกใบแทนใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติปั๊บ พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปั๊บ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ได้กำหนดเกี่ยวกับผู้ผลิต ปั๊บยกเมี่ยมไว้ดังต่อไปนี้

**ข้อ 1 ผู้ประ伤ค์จะขอรับใบอนุญาต ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติปีบ
พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติปีบ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ให้ยื่นคำขอตามแบบ อ.ป.1
พร้อมทั้งเอกสารรายละเอียดต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในแบบ อ.ป.1 ท้ายประกาศนี้ ดังต่อไปนี้**

(1) ในอนุญาตผลิตปุ่ยเคมีเพื่อการค้า ในอนุญาตผลิตปุ่ยชีวภาพเพื่อการค้า
ในอนุญาตปุ่ยอินทรีย์เพื่อการค้า ในอนุญาตน้ำเข้าปุ่ย ในอนุญาตน้ำผ่านปุ่ย ในอนุญาตส่งออก ให้
ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร

**ข้อ 2 นอกจากต้องยื่นเอกสารพร้อมรายละเอียดต่าง ๆ ตามแบบ อ.ป.1
ตามข้อ 1 แล้ว ถ้าเป็นกรณีของอนุญาตผลิตปุ่ยเคมีเพื่อการค้า ผู้ขออนุญาตต้องปฏิบัติ ดังนี้**

(1) กรณีสถานที่ผลิตมากกว่าหนึ่งแห่ง ต้องยื่นของอนุญาตผลิตปุ่ยเพื่อ
การค้า สำหรับสถานที่ผลิตทุกแห่ง

(2) ต้องแสดงเครื่องมืออุปกรณ์ในการผลิตและรับรองว่ากรรมวิธีการผลิต
ของตนไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมร้าบานรากาญจนากฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกฎหมายว่าด้วย
สิ่งแวดล้อม

**ข้อ 3 เมื่อตรวจสอบการยื่นคำขอแล้วได้ความว่าคำขอและรายละเอียดถูกต้อง
และข้อเท็จจริง ไม่ขัดหรือแย้งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติปุ่ย พ.ศ. 2518
แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติปุ่ย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 และพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าสมควร
ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาต ที่ให้นำเสนอพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต
พิจารณาสั่งการให้ออกใบอนุญาตได้ กรณีของอนุญาตผลิตเพื่อการค้าแบบผสมหรือผลิตโดยตรง
จะอนุญาตให้ผู้ประกอบการ 1 ราย ต่อ 1 สถานที่ผลิต และใบอนุญาตผลิตปุ่ยเคมีเพื่อการค้าให้ใช้
แบบ พ.ป. 1 และให้ใช้ได้ห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต**

**ข้อ 4 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ 3 ประสงค์จะขยายสถานที่ผลิตปุ่ยเคมี
เพื่อการค้า สถานที่ผลิตปุ่ยชีวภาพเพื่อการค้า สถานที่ผลิตปุ่ยอินทรีย์เพื่อการค้า สถานที่ขายปุ่ย
สถานที่นำเข้าปุ่ย สถานที่ส่งออกปุ่ย หรือสถานที่เก็บปุ่ย ต้องแจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
ณ สถานที่ที่ยื่นคำขอใบอนุญาตครั้งแรกพร้อมใบอนุญาตภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ข้าง**

**ข้อ 5 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ 3 ประสงค์จะเลิกกิจการ ให้แจ้งเป็น
หนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ยื่นคำขอใบอนุญาตครั้งแรก ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่
ขอเลิกกิจการตามที่ระบุไว้ในหนังสือไว้ในหนังสือพร้อมทั้งส่งมอบใบอนุญาตที่ขอเลิกกิจการมา
พร้อมหนังสือแจ้ง นั้น**

**ข้อ 6 ในกรณีผู้รับใบอนุญาตข้อ 3 ตาย ต้องแจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ยื่นคำขอใบอนุญาตครั้งแรก พร้อมมอบใบอนุญาตมาด้วย พร้อมทั้งระบุ**

เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย

ข้อ 7 ผู้รับใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า หรือใบอนุญาตนำเข้าปุ๋ย ที่ประสงค์จะผลิตหรือนำเข้าซึ่งปุ๋ยเคมีมาตรฐาน ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดปุ๋ยเคมีมาตรฐาน ตามพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติปุ๋ย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ให้ขึ้นคำขอตามแบบ ป.สู.1 พร้อมหลักฐานและตัวอย่างปุ๋ยเคมีมาตรฐาน ตามรายละเอียดที่ระบุในแบบคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร

ข้อ 8 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบคำขอตามแบบ ป.สู.1 พร้อม รายละเอียดแล้วเห็นว่าสมควรออกหนังสือสำคัญการรับแจ้งปุ๋ยเคมีมาตรฐาน ได้ ก็ให้นำเสนอ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตพิจารณาสั่งการให้ออกหนังสือสำคัญการรับแจ้งปุ๋ยเคมี มาตรฐานตามแบบ ป.สู.2 หนังสือสำคัญ 1 ฉบับ ออกให้สำหรับปุ๋ยเคมีมาตรฐาน 1 ชนิด 1 ชื่อ การค้า และ 1 เครื่องหมายการค้า เท่านั้น และเครื่องหมายการค้าดังต้องได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับ กระทรวงพาณิชย์ หนังสือสำคัญการรับแจ้งปุ๋ยเคมีมาตรฐาน ให้นำอายุใช้ได้ 5 ปี นับแต่วันที่ระบุไว้ ในหนังสือสำคัญนั้น

ข้อ 9 ผู้รับใบอนุญาตนำเข้าปุ๋ย ที่ประสงค์จะนำเข้าปุ๋ย ให้แจ้งรายการ การนำเข้าปุ๋ยตามแบบ น.ป.2 เพื่อขออนุญาตทุกรายที่นำเข้า ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักควบคุมพืช และวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร ก่อนวันนำเข้าและนำไปแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ค่า�ตรวจสอบ ที่ประสงค์จะนำเข้าปุ๋ย

ข้อ 10 ผู้รับใบอนุญาตส่งออกปุ๋ย ที่ประสงค์จะส่งออกปุ๋ย ให้แจ้งรายการ การส่งออกปุ๋ยตามแบบ ส.ป.2 เพื่อขออนุญาตทุกรายที่ส่งออกปุ๋ย ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนัก ควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร ก่อนวันส่งออกและนำไปแสดงต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ ณ ค่า�ตรวจสอบ ที่ประสงค์จะส่งออกปุ๋ย

ข้อ 11 ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติปุ๋ย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ ขึ้นคำขอตามแบบ อ.ป.2 พร้อมเอกสารและรายละเอียดอื่น ๆ รวมทั้งใบอนุญาตที่จะสิ้นอายุต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ณ สถานที่ที่ขึ้นคำขอใบอนุญาตครั้งแรก

ข้อ 12 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบแล้วมีความเห็นว่าสมควรให้ต่อ อายุใบอนุญาตได้ ก็ให้นำเสนอพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต พิจารณาสั่งการให้ต่อ อายุใบอนุญาต โดยนำใบอนุญาตฉบับนั้นมาประทับตราระบุข้อความว่า “ให้ต่ออายุใบอนุญาต วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....”

ครั้งที่.....” ลงในค้านหลังของใบอนุญาต ในกรณีที่จำเป็นต้องออกใบอนุญาตใหม่ ให้ใช้แบบใบอนุญาตตามฉบับที่ 1 และให้ระบุข้อความว่า “การต่ออายุครั้งที่ .....” ทั้งนี้เพื่อเป็นการรับรองคุณภาพงาน

ข้อ 13 ในกรณีใบอนุญาตตามมาตรา 16 หรือมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติปี พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ลักษณะหรือภารกิจทำลายในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ยื่นคำขอใบอนุญาตครั้งแรกเพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาต กายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้ทราบการลักษณะหรือทำลายพร้อมใบบันทึกรับแจ้งความของสถานีตำรวจน้ำที่รับแจ้งความนั้น

ข้อ 14 ให้ผู้รับใบอนุญาตผลิตป้ายเหมือนกับการค้า ผลิตป้ายชีวภาพเพื่อการค้า ผลิตป้ายอินทรีย์เพื่อการค้า และนำเข้าปีบ ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติปี พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ทำรายงานเกี่ยวกับจำนวนป้ายที่มีอยู่ในครอบครองให้กรมวิชาการเกษตรกรอบ 4 เดือน ตามแบบ อ.ป.3

ข้อ 16 ผู้ซึ่งยื่นขอรับใบอนุญาต ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติปี พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้อนุญาตให้ออกใบอนุญาตแล้ว หากผู้ยื่นคำขอไม่มានคิดค่าขอรับใบอนุญาตดังกล่าว กากใน 60 วัน นับแต่วันยื่นคำขออนุญาต ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออนุญาตสละสิทธิในการขอรับใบอนุญาตตามคำขออนุญาตนั้น

ข้อ 17 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้ขออนุญาตตามอัตรากำหนดไว้ในกฎกระทรวงก่อนที่จะมอบใบอนุญาตให้แก่ผู้ขออนุญาต

2) การเขียนทะเบียน

ราชกิจจานุเบกษา (2551: 13-15) ประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่อง การเขียนทะเบียน การออกใบสำคัญการเขียนทะเบียน การขอแก้ไขรายการทะเบียน หรือการแก้ไขรายการทะเบียนป้ายเหมือน ตามพระราชบัญญัติปี พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ได้กำหนดเกี่ยวกับผู้ผลิตป้ายเหมือนไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ผู้รับใบอนุญาตผลิตป้ายเพื่อการค้า หรือผู้รับใบอนุญาตนำเข้าปีบ ต้องนำป้ายเหมือนนั้นมาขอเขียนทะเบียนตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติปี พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 โดยให้ยื่นคำขอเขียนทะเบียนป้ายเหมือนตามแบบ ท.ค.1 พร้อมส่งมอบตัวอย่างภาชนะบรรจุหรือภาชนะที่ต้องบ่ายป้ายเหมือนที่ขอเขียนทะเบียน และเอกสารหลักฐานให้ครบตามที่ระบุไว้ในแบบ ท.ค.1 รวม 1 ชุดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร

ให้ปุ๋ยเคมีมาตรฐานหรือปุ๋ยที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา 34 (1) และ(5) แห่งพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปุ๋ย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ได้รับการยกเว้นการขึ้นทะเบียนตามข้อ 1 วรรคหนึ่ง

ข้อ 2 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาขึ้นทะเบียนปุ๋ยเคมีในการผลิตต่อไปนี้

(1) ปุ๋ยเคมีที่เป็นปุ๋ยชิงฟسم หรือปุ๋ยชิงประกอบ ซึ่งมีธาตุอาหารหลัก ตั้งแต่ 2 ธาตุขึ้นไปต้องมีปริมาณธาตุอาหารหลักรวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 ของน้ำหนัก มีปริมาณธาตุอาหารหลักแต่ละชนิดต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ของน้ำหนัก และความชื้นไม่เกินร้อยละ 3 ของน้ำหนัก

(2) ปุ๋ยเคมีที่เป็นปุ๋ยชิงเดียวที่มีปริมาณธาตุอาหารหลักไม่ถึงร้อยละ 20 ของน้ำหนัก ต้องเป็นสารประกอบหรือมีสูตรโครงสร้างแน่นอน และมีความชื้นไม่เกินร้อยละ 3 ของน้ำหนัก

(3) ปุ๋ยอินทรีย์เคมี ต้องมีธาตุอาหารหลักตั้งแต่ 2 ธาตุขึ้นไปและต้องมีปริมาณธาตุอาหารหลักรวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 12 ของน้ำหนัก ปริมาณธาตุอาหารหลักแต่ละชนิดต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 มีปริมาณอินทรีย์วัตถุไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของน้ำหนัก และความชื้นไม่เกินร้อยละ 3 ของน้ำหนัก

(4) ปุ๋ยเคมีที่จะรับขึ้นทะเบียนเป็นปุ๋ยข้าว ไม่ว่าจะเป็นปุ๋ยเคมีที่นำเข้ามาในราชอาณาจกรหรือผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้าให้มีไนโตรเจน (nitrate nitrogen) รวมอยู่ในไนโตรเจนทั้งหมดได้ แต่นำมารวมกันในไนโตรเจนที่จดทะเบียนเป็นสูตรปุ๋ยข้าวตามที่กรมการข้าวแนะนำไม่ได้

ข้อ 5 ในสำคัญการขึ้นทะเบียนปุ๋ยเคมี 1 ฉบับ ให้ใช้ได้กับปุ๋ยเคมี 1 สูตร 1 ชื่อการค้า 1 เครื่องหมายการค้า

ข้อ 6 ผู้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ซึ่งประสงค์จะนำไปขายการในทะเบียนปุ๋ยเคมีตามที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ ให้ขึ้นขอแก้ไขรายการในทะเบียนปุ๋ยเคมี เป็นหนังสือชี้แจงรายละเอียดพร้อมกับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนปุ๋ยเคมีที่ขอแก้ไขนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักความคุ้มพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร

ข้อ 7 ผู้ซึ่งขึ้นคำขอขึ้นทะเบียนปุ๋ยเคมีที่อธิบดีได้อนุมัติให้ขึ้นทะเบียนแล้ว หากผู้ซึ่งคำขอไม่มีติดต่อขอรับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนสูตรคั่งกล่าว ภายใน 60 วัน นับแต่วันยื่นคำขอขึ้นทะเบียนปุ๋ยเคมี ให้ถือว่าผู้ซึ่งขึ้นคำขอขึ้นทะเบียนสละสิทธิในการขึ้นทะเบียนตามคำขอขึ้นทะเบียนนั้น

ข้อ 8 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้ขอขึ้นทะเบียนปุ๋ยเคมีตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงก่อนที่จะมอบใบสำคัญการขึ้นทะเบียนปุ๋ยเคมีให้แก่ผู้ขอขึ้นทะเบียน

3) การกำหนดปุ๋ยเคมีมาตรฐาน

ราชกิจจานุเบกษา (2552: 56-57) ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดปุ๋ยเคมีมาตรฐาน ตามพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ.2518 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติ ปุ๋ย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ได้กำหนดให้ปุ๋ยเคมีมาตรฐานประเภทเชิงเดียว ต้องมีปริมาณขั้นต่ำหรือขั้นสูงของปริมาณธาตุอาหารรับรอง หรือสารพิษที่ให้มีในปุ๋ยเคมีมาตรฐาน หรือลักษณะจำเป็นอย่างอื่นของปุ๋ยเคมีมาตรฐานตามชนิดดังต่อไปนี้

(1) ปุ๋ยเคมี ammonium nitrogen ต้องมีปริมาณธาตุในโครงเจนทั้งหมด (total nitrogen) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 ของน้ำหนัก ธาตุในโครงเจนอยู่ในรูป ammonium nitrogen มีลักษณะเป็นเม็ดหรือผลึกหรือเกล็ด โดยไม่มีการเติมสีหรือปุงแต่งใด ๆ มีความชื้นไม่เกินร้อยละ 3.0 ของน้ำหนัก

(2) ปุ๋ยเคมี urea ต้องมีปริมาณธาตุในโครงเจนทั้งหมด (total nitrogen) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 44 ของน้ำหนัก ธาตุในโครงเจนอยู่ในรูป urea nitrogen มีปริมาณไบูเรต (Biuret) ไม่เกินร้อยละ 1.0 ของน้ำหนัก มีลักษณะเป็นเม็ด หรือผลึก โดยไม่มีการเติมสีหรือปุงแต่งใด ๆ มีความชื้นไม่เกินร้อยละ 3.0 ของน้ำหนัก

(3) ปุ๋ยเคมี phosphate ต้องมีปริมาณธาตุฟอฟอรัสอยู่ในรูปของฟอสเฟตที่เป็นประ โภชน์ (available P₂O₅) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 ของน้ำหนัก และมีลักษณะเป็นเม็ด หรือผง โดยไม่มีการเติมสี และปริมาณสารทอน (Arsenic) ไม่เกินร้อยละ 0.5 ของน้ำหนัก มีความชื้นไม่เกินร้อยละ 9.0 ของน้ำหนัก

(4) ปุ๋ยเคมีดับเบิลฟูแล็กซ์ phosphate ต้องมีปริมาณธาตุฟอฟอรัสอยู่ในรูปของฟอสเฟตที่เป็นประ โภชน์ (available P₂O₅) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 ของน้ำหนัก และมีลักษณะเป็นเม็ด หรือผง โดยไม่มีการเติมสี และปริมาณสารทอน (Arsenic) ไม่เกินร้อยละ 0.5 ของน้ำหนัก มีความชื้นไม่เกินร้อยละ 9.0 ของน้ำหนัก

(5) ปุ๋ยเคมีทิรบเปิลฟูแล็กซ์ phosphate ต้องมีปริมาณธาตุฟอฟอรัสอยู่ในรูปของฟอสเฟตที่เป็นประ โภชน์ (available P₂O₅) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 45 ของน้ำหนัก และมีลักษณะเป็นเม็ด หรือผง โดยไม่มีการเติมสี และปริมาณสารทอน (Arsenic) ไม่เกินร้อยละ 0.5 ของน้ำหนัก มีความชื้นไม่เกินร้อยละ 9.0 ของน้ำหนัก

(6) ปู๊กเคมีโพแทสเซียมคลอไรด์ ต้องมีปริมาณธาตุโพแทสเซียมอยู่ในรูปของโพแทชที่ละลายน้ำ (water soluble K₂O) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของน้ำหนัก และมีคักขยะเป็นเม็ด หรือเกล็ด หรือผง โดยไม่มีการเติมสี มีความชื้นไม่เกินร้อยละ 3.0 ของน้ำหนัก

(7) ปู๊กเคมีโพแทสเซียมซัลเฟต ต้องมีปริมาณธาตุโพแทสเซียมอยู่ในรูปของโพแทชที่ละลายน้ำ (water soluble K₂O) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 48 ของน้ำหนัก และมีคักขยะเป็นเม็ด หรือเกล็ด หรือผง โดยไม่มีการเติมสี มีความชื้นไม่เกินร้อยละ 3.0 ของน้ำหนัก

4) ข้อกำหนดเกี่ยวกับฉลาก

ราชกิจจานุเบกษา (2552: 58-59) ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง ข้อความอื่นที่กำหนดให้มีในฉลาก ตามพระราชบัญญัติปุ๊ก พ.ศ.2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปุ๊ก (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ได้กำหนดข้อความดังต่อไปนี้เป็นข้อความอื่นที่รัฐมนตรีกำหนดให้มีในฉลาก

(1) ให้ระบุชื่อทางเคมี หรือชื่อสามัญ ถ้ามีปู๊กเคมีนั้นมีชื่อทางเคมีหรือชื่อสามัญ

(2) ให้ระบุสูตรปู๊กเคมีเป็นจำนวนเต็ม โดยคิดปริมาณธาตุอาหารรับรอง เป็นร้อยละของน้ำหนัก เรียงตามลำดับธาตุอาหารรับรองคันด้วยขีด (-) ตามลำดับดังนี้ ในโตรเจน ทั้งหมด-ฟอสเฟตที่เป็นประไบช์-โพแทชที่ละลายน้ำ

(3) ในกรณีหินฟอสফे�ตต้องแจ้งปริมาณฟอสเฟตทั้งหมด และ ความละเอียดของขนาดเป็นเมช (Mesh) เป็นร้อยละของน้ำหนักไว้ได้สูตรปู๊กเคมี

(4) ในกรณีของปู๊กอินทรีย์เคมี ให้ระบุปริมาณอินทรีย์วัตถุ (organic matter) เป็นร้อยละของน้ำหนักไว้ได้สูตรปู๊กเคมี

(5) ให้ระบุข้อความว่า “ทะเบียนปู๊กเคมีเลขที่ .../...(กรมวิชาการเกษตร)” โดยระบุเลขที่ทะเบียน/พ.ศ. ....ที่ได้รับใบสำคัญการเขียนทะเบียนปู๊กเคมีไว้ด้านซ้ายของฉลาก

(6) ให้ระบุข้อความว่า “ทะเบียนปู๊กชีวภาพเลขที่..../.... (กรมวิชาการเกษตร)” โดยระบุเลขที่ทะเบียน/พ.ศ. ....ที่ได้รับใบสำคัญการเขียนทะเบียนเขียนทะเบียนปู๊กชีวภาพไว้ด้านซ้ายของฉลาก

(7) ให้ระบุข้อความว่า “ทะเบียนปู๊กอินทรีย์เลขที่..../.... (กรมวิชาการเกษตร)” โดยระบุเลขที่ทะเบียน/พ.ศ. ....ที่ได้รับใบสำคัญการเขียนทะเบียนปู๊กอินทรีย์ไว้ด้านซ้ายของฉลาก

(8) ให้ระบุข้อความว่า “ใบรับแจ้งเลขที่ ปส...../..... (กรมวิชาการเกษตร)” โดยระบุเลขที่หนังสือสำคัญรับแจ้งปู๊กเคมีมาตรฐาน/พ.ศ. ...ที่ได้รับไว้ด้านซ้ายของฉลาก

(9) ให้ระบุข้อความว่า “ใบรับแจ้งเลขที่ รส...../..... (กรมวิชาการเกษตร)” โดยระบุเลขที่หนังสือสำคัญรับแจ้งปุ๋ยเคมีชนิดธาตุอาหารรอง ชนิดธาตุอาหารเสริม/พ.ศ. ....ที่ได้รับค้านข้าบทองตลาด

(10) ให้ระบุข้อความว่า “ไม่แนะนำให้ใช้เป็นปุ๋ยข้าว” สำหรับปุ๋ยเคมีสูตรซ้ำกับสูตรปุ๋ยข้าวหรือสูตรปุ๋ยเคมีที่มีอัตราส่วนธาตุอาหารพืชซ้ำกับสูตรปุ๋ยข้าวแนะนำ เนื่องจากมีไนเตรตในโตรเจน (nitrate nitrogen) นับรวมอยู่ในในโตรเจนทั้งหมด (total nitrogen) ที่ขอขึ้นทะเบียน

(11) ให้ระบุข้อความว่า “ถ้าใช้เป็นปุ๋ยข้าวแนะนำให้ใช้ในนาดินเนีย” ในกรณีที่ปุ๋ยเคมีนั้นใช้เป็นปุ๋ยข้าวที่มีธาตุอาหารรับรอง ในโตรเจน พอสฟอรัส

(12) ให้ระบุข้อความว่า “ถ้าใช้เป็นปุ๋ยข้าวแนะนำให้ใช้ในนาดินทราย” ในกรณีที่ปุ๋ยเคมีนั้นใช้เป็นปุ๋ยข้าวที่มีธาตุรับรองในโตรเจน พอสฟอรัส และโพแทสเซียม

(13) ให้ระบุข้อความว่า “ปุ๋ยเคมีนี้อาจมีก้าชเกิดขึ้นและอาจเป็นอันตราย ได้ง่าย ควรเปิดคัวขความระมัดระวัง

(14) ให้ระบุข้อความว่า “ควรคลุกเคล้าปุ๋ยให้เข้ากันก่อนใช้” อ่านได้ชัดเจน ในกรณีที่เป็นปุ๋ยเคมีเชิงผสมแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกัน (bulk blending)

(15) ให้ระบุชื่อและสถานที่ทำการของผู้นำเข้าปุ๋ยและระบุชื่อผู้ผลิต ประเทศที่ผลิต ในกรณีที่เป็นปุ๋ยนำเข้ามาในราชอาณาจักร

5) ข้อกำหนดเกี่ยวกับภาระน้ำหนัก

ราชกิจจานุเบกษา (2552: 58-59) ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดวัตถุที่ใช้ทำภาระน้ำหนัก ตามพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ.2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปุ๋ย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ได้กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า ในอนุญาตผลิตปุ๋ยชีวภาพเพื่อการค้า ในอนุญาตผลิตปุ๋ยอินทรีย์เพื่อการค้า และใบอนุญาตนำเข้าปุ๋ยปฏิบัติคั้งนี้

ข้อ 1 วัตถุที่ใช้ทำภาระน้ำหนักปุ๋ยชนิดเม็ด ชนิดเกล็ด ชนิดผง หรือชนิดที่เป็นของเหลว กำหนดให้ใช้วัตถุที่สามารถป้องกันความชื้นได้มีความหนาแน่นเย็นแข็งแรง ทนทานต่อการขนส่ง การปิดผนึกภาระน้ำหนักปุ๋ยให้สนิทด้วยเครื่องมือไฟฟ้า หรือเย็บด้วยเชือก หรือผูกมัดอย่างมั่นคง สามารถป้องกันความชื้น และทนทานต่อการขนส่ง ไม่ร้าวไหล

ข้อ 2 ปุ๋ยชนิดน้ำ หรือปุ๋ยที่เป็นของเหลว ต้องบรรจุในภาระที่ทนต่อการกัดกร่อนของปุ๋ยภาระน้ำหนักต้องมีความหนาเย็นแข็งแรง ทนทานต่อการขนส่ง ใช้ฝาปิดแน่นสนิท และมั่นคง ไม่ร้าวไหล

ข้อ 3 ขนาดบรรจุปูยเพื่อการค้า ให้ใช้ระบบเมตริกและเป็นเลขจำนวนเต็ม

- (1) ปูยชนิดเม็ด ชนิดเกล็ด ชนิดผง หรือปูยชนิดที่ไม่เป็นของเหลว
ให้มีขนาดบรรจุน้ำหนักสุทธิเป็น กรัม หรือ กิโลกรัม
- (2) ปูยน้ำหรือปูยที่เป็นของเหลว ให้มีขนาดปริมาตรสุทธิเป็น
ลบ.ซม. หรือลิตร

ข้อ 4 การนำปูย ชนิดเม็ด ชนิดเกล็ด ชนิดผง ที่มิใช่ของเหลวและปูยน้ำ หรือปูยที่เป็นของเหลวเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งมีขนาดบรรจุในภาชนะตั้งแต่ 500 กิโลกรัม ขึ้นไป หรือตั้งแต่ 200 ลิตร ขึ้นไปแล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเป็นปูยที่มิได้บรรจุภาชนะ ตามนัยแห่ง มาตรา 21 วรรคสุดท้าย มาตรา 21/1 วรรคสุดท้าย มาตรา 21/2 วรรคสุดท้าย หรือมาตรา 23 วรรคสุดท้าย แห่งพระราชบัญญัติปูย พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปูย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 แล้วแต่กรณี

3. ผู้ผลิตปูยเคมีในเขตภาคกลาง

ประเทศไทยมีผู้ผลิตปูยเคมีเพื่อการค้า จำนวน 687 ราย แบ่งตามลักษณะการผลิต ได้ดังนี้ ผลิตเชิงพสม จำนวน 335 ราย ผลิตแบบแบ่งบรรจุ จำนวน 342 ราย และผลิตโดยตรง จำนวน 10 ราย ซึ่งผู้ผลิตปูยเคมีเชิงพสมมีทั้งชนิดเม็ด เกล็ด/ผง และเหลว ได้ผลิตตามภูมิภาคต่าง ๆ ดังนี้ ภาคกลาง จำนวน 260 ราย ภาคเหนือ จำนวน 45 ราย ภาคใต้ จำนวน 6 ราย ภาคตะวันออก จำนวน 13 ราย และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 11 ราย โดยผู้ผลิตปูยเคมีเชิงพสมในเขต ภาคกลางซึ่งผลิตในเขตพื้นที่ต่าง ๆ 15 จังหวัด ตามตารางที่ 2.1 (ฝ่ายปูยเคมี 2551: 3)

ตารางที่ 2.1 จังหวัดที่ผลิตปูยเคมีเชิงพสมในเขตภาคกลาง

ที่	จังหวัด	จำนวน (ราย)
1	กรุงเทพมหานคร	39
2	กาญจนบุรี	39
3	ชัยนาท	3
4	นครนายก	6
5	นครปฐม	27
6	นนทบุรี	19

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ที่	จังหวัด	จำนวน (ราย)
7	ปทุมธานี	26
8	พระนครศรีอยุธยา	12
9	ราชบุรี	14
10	ลพบุรี	4
11	สมุทรปราการ	23
12	สมุทรสาคร	12
13	สระบุรี	15
14	สุพรรณบุรี	18
15	อ่างทอง	2
รวม		260

ที่มา : ฝ่ายปัญญา (2551) ผลการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติปีช พ.ศ.2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติปีช (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 กรุงเทพมหานคร สำนักความคุมพืชและวัสดุ
การเกษตร กรมวิชาการเกษตร หน้า 3

4. ความรู้และระดับของความรู้

4.1 ความหมายความรู้ (knowledge)

ความหมายของความรู้ มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้
เอื่อมพร สายเสมา (2538: 26) ให้ความหมายว่า ความรู้ หมายถึง ความสามารถทาง
พุทธปัญญา ขณะเดียวกัน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546: 232) ให้
ความหมายว่า ความรู้ หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์
รวมทั้งความสามารถเชิงปัญญาและทักษะ หรือความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจาก
ประสบการณ์ หรือสิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติ ส่วนวิกิพีเดีย ให้
ความหมายไว้ว่า ความรู้ คือความเข้าใจในเรื่องบางเรื่อง หรือสิ่งบางสิ่ง ซึ่งอาจจะรวมไปถึง
ความสามารถในการนำสิ่งนั้นไปใช้เพื่อเป้าหมายบางประการ ความสามารถในการรู้บางอย่างนี้เนื่อง
สิ่งสนใจหลักของวิชาปรัชญา (ที่หลายครั้งก็เป็นเรื่องที่มีการโต้เถียงอย่างมาก) และมีสาขาที่ศึกษา
ด้านนี้โดยเฉพาะเรียกว่า ภูมิปัญญา (epistemology) ความรู้ในทางปัญญา McK เป็นสิ่งที่ทราบกันใน

กลุ่มคน และในความหมายนี้เองที่ความรู้นั้นถูกปรับเปลี่ยนและจัดการในหลาย ๆ แบบ (<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B9%89>)

บลูม (Bloom) 1956 ข้างต้นใน ปรีชา สมหมาย (2542: 8) ให้ความหมายไว้ว่า ความรู้ หมายถึง พฤติกรรมและสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเน้นการจำ ไม่ว่าจะเป็นการระลึกถึงหรือระลึกได้ก็ตาม เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอันสืบเนื่องมาจากการเรียนรู้ โดยเริ่มจากการรวบรวมสาระต่าง ๆ เหล่านั้น จนกระทั่งพัฒนาไปสู่ขั้นที่มีความซับซ้อนยิ่งขึ้นต่อไป โดยความรู้นี้อาจแบกรอคือเป็น ความรู้เฉพาะสิ่ง ความรู้ในเรื่องระบบการและความรู้เรื่องสากล เป็นต้น

4.2 ชนิดของความรู้ตามแนวคิดของเพียเจต (Piaget)

กิงฟ้า สินธุวงศ์ (2537: 103) ได้จำแนกชนิดของความรู้ตามแนวคิดของ เพียเจต ออกเป็น 3 ชนิด

1) ความรู้ทางกายภาพ (physical knowledge) หมายถึง ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ โดยการมีปฏิสัมพันธ์กับสมบัติหรือธรรมชาติของสาร เช่น ความอ่อนนุ่มนวลของสำลี ความแข็งแรงของโลหะ

2) ความรู้ทางสังคม (social knowledge) หมายถึง ความรู้ที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ที่มีกับผู้คนในสังคม เมื่อคนเข้าร่วมกลุ่มก็พนักันปัญหา ทางานแก้ปัญหา ความรู้ชนิดนี้ ต้องใช้กระบวนการปรับตัวเพื่อแก้ปัญหา ก็จะได้ความรู้ทางสังคมและปรับเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อม

3) ความรู้เชิงเหตุและผล (logical knowledge) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการใช้ความคิดเชิงเหตุผลหรือตรรกศาสตร์และคณิตศาสตร์ ซึ่งเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนมีระดับการพัฒนาทางสติปัญญาในขั้นปฏิบัติการฐานปัจจุบันและนานาธรรม

4.3 ระดับของความรู้

บลูม (Bloom) ข้างต้นใน อีอัมพร สายเสมา (2538: 27) แบ่งความรู้ตาม ระดับออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1) ความรู้ระดับต่ำ ได้แก่ ความรู้อันเกิดจากการเดาหรือคาดคะนอง ประสาทสัมผัส

2) ความรู้ระดับธรรมชาติ ได้แก่ ความรู้ทางประสาทสัมผัสหรือความเชื่อ ที่สูงกว่า แต่ยังไม่แน่นอน เป็นเพียงข้ออาจเป็นไปได้

3) ความรู้ระดับสมมติฐาน ได้แก่ ความรู้อันเกิดจากความคิดหรือความเข้าใจ ไม่เกิดจากประสาทสัมผัส เช่นความรู้ทางคณิตศาสตร์

**4) ความรู้ระดับเหตุผล ได้แก่ ความรู้จากตรรกวิทยาเป็นความรู้ที่ทำให้
มองเห็นรูป หรือโนภาพเป็นเอกสาร**

สรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ได้มาจากการสั่งสอนมาจาก
การศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ โดยกระบวนการจำ ซึ่งมนุษย์ได้รับและรวบรวม
ไว้มีทั้งความรู้ทางภาษาพห ทางสังคม และความรู้เชิงเหตุและผล ความรู้แบ่งเป็นความรู้ระดับต่ำ
ระดับธรรมชาติ ระดับสมนติฐาน และระดับเหตุผล ซึ่งสามารถถ่ายทอดให้กับบุคคลอื่นได้

5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับปัญคณิและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
ของผู้ผลิตปัญคณิในเขตภาคกลาง ปรากฏว่า ยังไม่มีผู้ใดศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องนำ
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้ประกอบการอื่น มาเป็นผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับ
ปัญคณิและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

5.1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้ประกอบการอื่น

จิราพร อญ្តี (2546: 55) ได้ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจด้านภาษีมูลค่าเพิ่มของ
ผู้ประกอบการในเขตอำเภอบางคลาน จังหวัดชลบุรี พบร้า ผู้ประกอบการที่จดทะเบียน
ภาษีมูลค่าเพิ่ม ร้อยละ 72.30 เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 34 ปี ร้อยละ 47.30 จบปริญญาตรี
ผู้ประกอบการครึ่งหนึ่งเป็นบริษัทจำกัด และร้อยละ 49.40 มีรายได้ของกิจการต่อปี ระหว่าง
1,200,001-10,000,000 บาท

สังวาลย์ แสงรุจิ (2547: 61- 63) ได้ศึกษาเรื่องความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติ และ
ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ โรงงานที่มีต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 : กรณีศึกษาโรงงาน
อุตสาหกรรมเบอร์รูปสัตว์น้ำทะเลในเขตอำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร พบร้า
ผู้ประกอบการประสบการณ์ในการดำเนินการเฉลี่ย 22.83 ปี จำนวนแรงงานเฉลี่ย 1,740 คน และใช้
เงินทุนในการประกอบกิจการเฉลี่ย 262.05 ล้านบาท

5.2 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องของผู้ประกอบการอื่น

จิราพร อญ្តี (2546: 55-56) ได้ศึกษา พบร้า ผู้ประกอบการครึ่งหนึ่งมีความรู้ความ
เข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับสูง

สังวาลย์ แสงรุจิ (2547: 86) ได้ พบร้า ผู้ประกอบการร้อยละ 60 มีความรู้ความ
เข้าใจกฎหมายโรงงานน้อยมาก

5.3 การเข้าถึงข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องของผู้ประกอบการ อื่น
**สังวาลย์ แสงรุจิ (2547: 63- 66) ได้ศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการทั้งหมดเข้าถึง
 ข้อมูลข่าวสาร โดยติดต่อ กับเจ้าหน้าที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด**

**5.4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องของผู้ประกอบการ
 อื่น**

จิราพร อญ្តี (2546: 55-56) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า กรมสรรพากรต้องให้
 ความสำคัญในเรื่องความชัดเจนและวิธีการเกี่ยวกับระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยใช้สื่อทางวิทยุ
 โทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง และระบบอินเทอร์เน็ต เพย์แพร ให้ทั่วถึง ประชาชนพันธ์ระเบียน
 ข้อมูลหมายเกี่ยวกับภาษีอย่างชัดเจน โดยแผ่นพับ ในบล็อกเป็นประจำ

สังวาลย์ แสงรุจิ (2547: 86- 87) ได้ศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่รู้
 กฎหมาย การจดจำข้อกำหนดทางเศรษฐกิจ และการแบ่งขันทางการค้า และมีข้อเสนอแนะ ให้ราชการ
 จัดทำคู่มือธินาขอกฎหมายสั้น ๆ เข้าใจง่าย จัดฝึกอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมาย โรงงานและระเบียน
 ที่เกี่ยวข้องให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้เข้าใจอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า มีตัวแปรที่
 เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับปูยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องของผู้ผลิตปูยเคมี ซึ่งผู้วิจัยนำไปกำหนด
 กรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

1. สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้ผลิตปูยเคมี ได้แก่ เพศ อายุ ระดับ
 การศึกษา ประสบการณ์ในการผลิตปูยเคมี การเป็นสมาชิกสมาคมต่างๆ ชนิดปูยเคมีที่ผลิต
 ลักษณะการผลิตปูยเคมีเชิงผสม การได้มาซึ่งวัสดุคุณภาพที่นำมาใช้ในการผลิตปูยเคมี การวิเคราะห์
 ปูยเคมีเพื่อสอดคล้องกับความต้องการ จำนวนแรงงาน กำลังการผลิตปูยเคมีต่อวัน ปริมาณการผลิต
 ปูยเคมีทั้งหมด

2. ความรู้เกี่ยวกับปูยเคมีของผู้ผลิตปูยเคมี ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิต
 ปูยเคมี คุณสมบัติของปูยเคมี ชนิดของปูยเคมี การคำนวณสูตรปูยเคมี และประโยชน์ของปูยเคมี

3. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคมีของผู้ผลิตปูยเคมี ได้แก่ ความรู้
 เกี่ยวกับข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปูย พ.ศ.2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปูย(ฉบับที่ 2)
 พ.ศ.2550 บทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตปูยเคมี อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ และกฎหมาย
 ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการผลิต

4. การเข้าถึงข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับปัจย์เคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องของผู้ผลิตปัจย์เคนี ได้แก่ แหล่งความรู้และช่องทางของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัจย์เคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคนี

5. ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความรู้ด้านปัจย์เ肯ีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคนีของผู้ผลิตปัจย์เคนี ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ด้านปัจย์เคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคนี และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความรู้ด้านปัจย์เ肯ีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคนี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องของผู้ผลิตปัจจัยเคมีในเขตภาคกลาง มีวิธีการดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับประชาชน กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (population) ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ เจ้าของผู้ประกอบการ หรือ ผู้แทน หรือผู้รับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ผลิตปัจจัยเคมีเชิงผสมในเขตภาคกลาง จำนวน 15 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร กาญจนบุรี ชัยนาท นครปฐม นนทบุรี นครนายก ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี ลพบุรี สุพรรณบุรี สมุทรปราการ สมุทรสาคร ตระบูรี และ อ่างทอง ที่ได้รับใบอนุญาตผลิตปัจจัยเคมีเพื่อการค้า กับฝ่ายปัจจัยเคมี สำนักควบคุมพิษและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร ปี 2547-2551 จำนวน 260 ราย เนื่องจากประชากรมีจำนวนไม่นัก จึงศึกษาประชากรทั้งหมด โดยไม่มีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามและการตรวจสอบแบบสอบถามดังนี้

2.1 การสร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดข้อมูลที่ต้องการในประเด็นต่างๆ ตามวัตถุประสงค์การวิจัย แล้วจึงกำหนดตัวชี้วัดและมาตรฐานเดียวกันตามที่ได้กำหนดไว้ แล้วจึงนำข้อมูลตามประเด็นตัวชี้วัดและมาตรฐานสร้างเป็นข้อคำถาม ประกอบด้วยคำถามปลายปีดและปลายเปิด ประกอบด้วยคำถาม 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้ผลิตปัจจัยเคมีในเขตภาคกลาง
ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการผลิตปัจจัยเคมี การเป็นสมาชิกสมาคมต่าง ๆ ชนิดปัจจัยเคมีผสมที่ผลิต ลักษณะการผลิตปัจจัยเคมีผสม การได้มาของวัตถุคงที่

ใช้ในการผลิตปุ๋ยเคมี แหล่งเงินทุนในการผลิตปุ๋ยเคมี จำนวนแรงงานในการผลิตปุ๋ยเคมี ปริมาณการผลิตปุ๋ยเคมีต่อวัน ปริมาณการผลิตปุ๋ยเคมีทั้งหมด

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมีในเขตภาคกลาง ประกอบด้วย คำถามเพื่อใช้ในการทดสอบความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตปุ๋ยเคมี ความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติปุ๋ยเคมี ความรู้เกี่ยวกับชนิดปุ๋ยเคมี ความรู้เกี่ยวกับการคำนวณสูตรปุ๋ยเคมี และความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของปุ๋ยเคมี โดยกำหนดข้อคำถามในลักษณะเลือกตอบถูก – ผิด และกำหนดการให้คะแนน ดังนี้

0 คะแนน = ตอบผิด

1 คะแนน = ตอบถูก

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมีในเขตภาคกลาง ประกอบด้วย คำถามเพื่อใช้ในการทดสอบความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปุ๋ย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ความรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ และความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเบื้องต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเคมี โดยกำหนดข้อคำถามในลักษณะเลือกตอบถูก – ผิด และกำหนดการให้คะแนน ดังนี้

0 คะแนน = ตอบผิด

1 คะแนน = ตอบถูก

ตอนที่ 4 การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องของผู้ผลิตปุ๋ยเคมีในเขตภาคกลาง ประกอบด้วยคำถามแหล่งความรู้ประเภทล้วง และระดับหรือจำนวนครั้งที่ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี กำหนดการให้คะแนน ดังนี้

1 = ได้รับน้อย

2 = ได้รับปานกลาง

3 = ได้รับมาก

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ผลิตปุ๋ยเคมีในเขตภาคกลาง ประกอบด้วย คำถามปัญหาและข้อเสนอแนะในเรื่องความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมี ได้แก่ กระบวนการผลิตปุ๋ยเคมี คุณสมบัติปุ๋ยเคมี ชนิดปุ๋ยเคมี การคำนวณสูตรปุ๋ยเคมี ประโยชน์ปุ๋ยเคมี และความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี ได้แก่ ข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปุ๋ย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 บทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี อำนาจหน้าที่ของ

พนักงานเจ้าหน้าที่ และภูระเบียงต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปุ้ยเคนี โดยกำหนดข้อคำถามปลายเปิด และปลายเปิด

2.2 การตรวจสอบแบบสอบถาม หลังจากการสร้างแบบสอบถามแล้ว ได้ทำการตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อหาความถูกต้อง (validity) และความเชื่อถือได้ (reliability) แล้วจึงปรับปรุงแก้ไขก่อนนำแบบสอบถามไปใช้จริง ดังนี้

2.2.1 การตรวจสอบความถูกต้อง โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วทั้งฉบับมาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา และมีการปรับแก้ไข แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านปุ้ยเคนีจำนวน 3 ท่าน (ดังรายชื่อในภาคผนวก ก) พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องในเนื้อหา (content validity) แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง ให้เครื่องมือมีการวัดที่สมบูรณ์ ชัดเจน และมีความถูกต้องตามเนื้อหา

2.2.2 การตรวจสอบความเชื่อถือได้ ได้ทำการตรวจสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม ในประเด็นการวัดความรู้เกี่ยวกับปุ้ยเ肯ีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องของผู้ผลิตปุ้ยเคนีภายในประเทศไทย โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ผลิตปุ้ยเ肯ีในเขตภาคเหนือและภาคตะวันออก จำนวน 20 ราย แล้วจึงนำมาหาค่าความเชื่อถือได้โดยใช้วิธีการวัดความสอดคล้องภายในตามวิธีการหาค่า Cronbach's alpha โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สถิติสำเร็จรูป ในการคำนวณได้ค่าความเชื่อถือได้ประเด็นการวัดความรู้เกี่ยวกับปุ้ยเ肯ีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องของผู้ผลิตปุ้ยเ肯ีเท่ากับ 0.83 แสดงว่าเครื่องมือมีความเชื่อถือได้ จึงนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 เตรียมแบบสอบถามให้ครบตามจำนวน

3.2 นำแบบสอบถามส่งไปยังประชาชนที่ศึกษาทางไปรษณีย์ โดยมีหนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามจากส่วนสารวัตรเกษตร สำนักความคุ้มพิชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร

3.3 ติดตามแบบสอบถามเป็นระยะ ๆ โดยการติดตามทางโทรศัพท์ จากการปฏิบัติงานในการตรวจสอบสถานที่ผลิตปุ้ยเ肯ี และจากที่ประชุมสัมมนาต่าง ๆ ที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้ดำเนินการ

3.4 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้เวลาในการสอบถาม ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2552 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2552 เก็บรวบรวมข้อมูลได้ทั้งหมด 213 คน คิดเป็นร้อยละ 81.92

3.5 ตรวจสอบความสมบูรณ์ ครบถ้วนของข้อมูลเพื่อเตรียมการวิเคราะห์ ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล จัดทำรหัสข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ ความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) ค่าต่ำสุด (minimum) ค่าสูงสุด (maximum) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: S.D.)

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สำหรับระดับความรู้ของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ผู้วิจัยได้ตรวจให้คะแนนในแต่ละข้อ โดยให้ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบถูกตามหลักวิชาการ และให้ 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิด แล้วรวมคะแนนทั้งหมด และนำคะแนนรวมของแต่ละคนมาจัดระดับความรู้ตามเกณฑ์ในการประเมิน ดังนี้

1 – 7 คะแนน	หมายถึง มีความรู้ในระดับน้อย
8 – 14 คะแนน	หมายถึง มีระดับความรู้ในระดับปานกลาง
15 – 20 คะแนน	หมายถึง มีระดับความรู้ในระดับมาก

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สำหรับระดับความรู้ของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ผู้วิจัยได้ตรวจให้คะแนนในแต่ละข้อ โดยให้ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบถูกตามหลักวิชาการ และให้ 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิด แล้วรวมคะแนนทั้งหมด และนำคะแนนรวมของแต่ละคนมาจัดระดับความรู้ตามเกณฑ์ในการประเมิน ดังนี้

1 – 7	คะแนน	หมายถึง มีความรู้ในระดับน้อย
8 – 14	คะแนน	หมายถึง มีระดับความรู้ในระดับปานกลาง
15 – 20	คะแนน	หมายถึง มีระดับความรู้ในระดับมาก

ตอนที่ 4 การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัจย์เคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคนีของผู้ผลิตปัจย์เคนี สำหรับการได้รับความรู้เกี่ยวกับปัจย์เ肯ีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคนีของผู้ผลิตปัจย์เคนี จากแหล่งความรู้ต่างๆ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สติ๊ก คือ ความดี และ ร้อยละ ส่วนระดับการได้รับความรู้เกี่ยวกับปัจย์เคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคนีของผู้ผลิตปัจย์เคนี วิเคราะห์โดยใช้สติ๊ก ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยมาประเมินระดับความรู้ที่ได้รับจากแหล่งความรู้ที่เป็นสื่อแต่ละประเภท ตามเกณฑ์ดังนี้

1.00 - 1.66	หมายถึง ได้รับความรู้ในระดับน้อย
1.67 - 2.33	หมายถึง ได้รับความรู้ในระดับปานกลาง
2.34 - 3.00	หมายถึง ได้รับความรู้ในระดับมาก

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจย์เคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคนีของผู้ผลิตปัจย์เคนี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สติ๊ก คือ ความดี และร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความรู้เกี่ยวกับปัญญามีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัญญามีของผู้ผลิตปัญญามีในเขตภาคกลาง โดยการสอบถามผู้ผลิตปัญญามีเชิง普查 ในเขตภาคกลาง รวม 15 จังหวัด จำนวน ผู้ผลิต 213 คน เก็บรวบรวมในระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม 2552 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2552 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ประกอบด้วย

- ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้ผลิตปัญญามี
- ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับปัญญามีของผู้ผลิตปัญญามี
- ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัญญามีของผู้ผลิตปัญญามี
- ตอนที่ 4 การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัญญามีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัญญามีของผู้ผลิตปัญญามี
- ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญญามีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัญญามีของผู้ผลิตปัญญามี

ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้ผลิตปัญญามี

- 1.1 สภาพทางสังคมของผู้ผลิตปัญญามี ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการผลิตปัญญามี การเป็นสมาชิกสมาคมเกี่ยวกับปัญญามี ผลวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4.1
ตารางที่ 4.1 สภาพทางสังคมของผู้ผลิตปัญญามี

เพศ	สภาพทางสังคมผู้ผลิตปัญญามี	จำนวน (ราย)	n = 213
			ร้อยละ
ชาย		160	75.12
หญิง		53	24.88

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

n=213

สภากาชาดสังคม	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
อายุ (ปี)		
น้อยกว่า 41	33	15.49
41 - 50	87	40.85
51 - 60	78	36.62
มากกว่า 60	15	7.04
ค่าต่ำสุด = 26	ค่าสูงสุด = 71	
ค่าเฉลี่ย = 47.60	S.D. = 8.27	
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	6	2.82
ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า	1	0.47
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	21	9.86
ปริญญาตรี	159	74.64
ปริญญาโท	26	12.21
ประสบการณ์ในการผลิตป้ายเคน尼 (ปี)		
มีประสบการณ์	213	100.00
น้อยกว่า 5	50	23.47
5 – 9	72	33.80
10 – 14	41	19.25
15 – 19	18	8.45
มากกว่า 19	32	15.02
ค่าต่ำสุด = 1	ค่าสูงสุด = 40	
ค่าเฉลี่ย = 10.06	S.D. = 8.09	

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

n = 213

สภาพทางสังคม	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
การเป็นสมาชิกสมาคมที่เกี่ยวข้องกับปั้ยเคนี		
ไม่เป็น	104	48.83
เป็น	109	51.17
สมาคมที่เป็นสมาชิก (ตอบได้นอกกว่า 1 ข้อ)		
สมาคมคินและปูบ	23	10.80
สมาคมการค้าผู้ผลิตปูบไทย	53	24.88
สมาคมการค้าปูบและธุรกิจการเกษตรไทย	20	9.39
สมาคมคนไทยธุรกิจการเกษตร	48	22.54
สมาคมอารักขาพืชไทย	10	4.69
สมาคมธุรกิจปูบอินทรีย์และปูบชีวภาพไทย	3	1.41

จากตารางที่ 4.1 สภาพทางสังคมของเกษตรกรเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการผลิตปูบเคนี การเป็นสมาชิกสมาคมที่เกี่ยวข้องกับปูบเคนี ปรากฏดังนี้ เพศ ผู้ผลิตปูบเคนีสามในสี่ (ร้อยละ 75.12) เป็นเพศชาย ส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 24.88) เป็นเพศหญิง

อายุ ผู้ผลิตปูบเ肯ีส่องในห้า (ร้อยละ 40.85) มีอายุระหว่าง 41- 50 ปี รองลงมา (ร้อยละ 36.62) มีอายุระหว่าง 51- 60 ปี ผู้ผลิตปูบเคนีประมาณหนึ่งในห้า (ร้อยละ 15.49) มีอายุ น้อยกว่า 41 ปี และผู้ผลิตปูบเคนีส่วนน้อย (ร้อยละ 7.04) มีอายุมากกว่า 60 ปี โดยผู้ผลิตปูบเคนี มีอายุน้อยที่สุด 26 ปี อายุมากที่สุด 71 ปี และอายุเฉลี่ยของผู้ผลิตปูบเคนีคือ 47.60 ปี

ระดับการศึกษา ผู้ผลิตปูบเคนีประมาณสามในสี่ (ร้อยละ 74.64) จบการศึกษาระดับ ปริญญาตรี รองลงมา (ร้อยละ 12.21) จบการศึกษาระดับปริญญาโท ผู้ผลิตปูบเคนีส่วนน้อย (ร้อยละ 9.86 2.82 และ 0.47) จบการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มัธยมศึกษาตอนปลาย และประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า ตามลำดับ

ประสบการณ์ในการผลิตปูบเคนี ผู้ผลิตปูบเคนีทั้งหมด (ร้อยละ 100.00) มีประสบการณ์ในการผลิตปูบเคนี โดยผู้ผลิตปูบเคนีหนึ่งในสาม (ร้อยละ 33.80) มีประสบการณ์ใน

การผลิตปูยเคมีระหว่าง 5 – 9 ปี รองลงมา (ร้อยละ 23.47) มีประสบการณ์ในการผลิตปูยเคมี น้อยกว่า 5 ปี และผู้ผลิตปูยเคมีประมาณหนึ่งในห้า (ร้อยละ 19.25 และ 15.02) มีประสบการณ์ในการผลิตปูยเคมี ระหว่าง 10 – 14 ปี และมากกว่า 19 ปี ตามลำดับ ผู้ผลิตปูยเคมีส่วนน้อย (ร้อยละ 8.45) มีประสบการณ์ในการผลิตปูยเคมีระหว่าง 15 – 19 ปี โดยผู้ผลิตปูยเคมีมีประสบการณ์ในการผลิตปูยเคมี น้อยที่สุด 1 ปี มากที่สุด 40 ปี และมีประสบการณ์ในการผลิตปูยเคมี เฉลี่ย 10.06 ปี

การเป็นสมาชิกสมาคมที่เกี่ยวข้องปูยเคมี ผู้ผลิตปูยเคมีประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 51.17) เป็นสมาชิกสมาคมที่เกี่ยวข้องกับปูยเคมี โดยผู้ผลิตปูยเคมีประมาณหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 24.88 และ 22.54) เป็นสมาชิกสมาคมการค้าผู้ผลิตปูยไทย และสมาชิกสมาคมคนคนไทยธุรกิจการเกษตร ตามลำดับ รองลงมา (ร้อยละ 10.80 และ 9.36) เป็นสมาชิกคนดินและปูย และสมาชิกสมาคมการค้าปูยเคมีและธุรกิจการเกษตรไทย และผู้ผลิตปูยเคมีส่วนน้อย (ร้อยละ 4.69 และ 1.41) เป็น สมาชิกสมาคมอวารกษาพช์ไทย และสมาคมธุรกิจปูยอินทรีย์และปูยชีวภาพ ไทย ตามลำดับ ในขณะที่มีผู้ผลิตปูยเคมีประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 48.83) ไม่เป็นสมาชิกสมาคมที่เกี่ยวข้องกับปูยเคมี

1.2 สภาพทางเศรษฐกิจของผู้ผลิตปูยเคมี ได้แก่ ชนิดปูยเคมีผสมที่ผลิต ลักษณะการผลิตปูยเคมีผสม การได้มาของวัตถุคุณที่ใช้ในการผลิตปูยเคมี การตรวจสอบคุณภาพ แหล่งเงินทุนในการผลิตปูยเคมี จำนวนแรงงานในการผลิตปูยเคมี กำลังการผลิตปูยเคมีต่อวัน และปริมาณการผลิตปูยเคมีทั้งหมด ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 สภาพทางเศรษฐกิจของผู้ผลิตปูยเคมี

n = 213

ชนิดปูยเคมีผสมที่ผลิต (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เม็ด	106	49.77
เกล็ด	80	37.56
เหลว	67	31.46
ลักษณะการผลิตปูยเคมีผสม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ผสมปืนเม็ด	29	13.62
ผสมเม็ดแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกัน (bulk blending)	95	44.60
ผสมอัดเม็ด	9	4.23

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n=213

จำนวน (ราย)	ร้อยละ
80	37.56
67	31.46
การได้มาของวัตถุดินที่ใช้ในการผลิตปูยเคนี (ตอบได้นากกว่า 1 ข้อ)	
นำเข้ามาจากต่างประเทศโดยตรง	46 21.60
ซื้อจากผู้ประกอบการภายในประเทศ	185 86.85
รวมกลุ่มกันนำเข้ามาจากต่างประเทศ	16 7.51
การวิเคราะห์ปูยเคนีเพื่อการตรวจสอบคุณภาพ	
ไม่วิเคราะห์	122 57.28
วิเคราะห์	91 42.72
หน่วยงานที่นำไปตรวจวิเคราะห์คุณภาพ	
ห้องปฏิบัติการของตนเอง	30 14.08
สำนักวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร	73 34.27
กรมวิทยาศาสตร์บริการ	33 15.49
ห้องปฏิบัติการกลางและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	23 10.80
แหล่งเงินในการผลิตปูยเ肯ี (ตอบได้นากกว่า 1 ข้อ)	
ของตนเอง	166 77.93
สถาบันการเงินของรัฐ	81 38.03
สถาบันการเงินเอกชน	128 60.09
จำนวนแรงงานในการผลิตปูยเคนี (ราย)	
น้อยกว่า 6	61 28.64
6 - 15	70 32.86
16 – 25	41 19.25
มากกว่า 25	41 19.25
ค่าตัวสุด = 1	ค่าสูงสุด = 280
ค่าเฉลี่ย = 19.44	S.D. = 26.28

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 213

สภាពทางเศรษฐกิจของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
กำลังการผลิตปุ๋ยเคมี (ตันต่อวัน)		
น้อยกว่า 6	107	50.23
6 – 15	18	8.45
16 – 25	13	6.10
26 – 35	9	4.23
มากกว่า 35	66	30.99
ค่าต่ำสุด = 0.20 ค่าสูงสุด = 2,000		
ค่าเฉลี่ย = 57.63 S.D. = 178.62		
ปริมาณการผลิตปุ๋ยเคมีทั้งหมด ในปี 2551 (ตัน)		
น้อยกว่า 100	75	35.21
100 – 499	57	26.76
500 – 999	14	6.57
1,000 – 1,499	8	3.76
1,500 – 1,999	5	2.35
มากกว่า 1,999	54	25.35
ค่าต่ำสุด = 2 ค่าสูงสุด = 300,000		
ค่าเฉลี่ย = 7,038.97 S.D. = 28,020.13		

จากตารางที่ 4.2 สภាពทางเศรษฐกิจของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ประจำที่ศึกษา คือ ชนิดปุ๋ยเคมีผสมที่ผลิต ลักษณะการผลิตปุ๋ยเคมีผสม การได้มาของวัตถุดินที่ใช้ในการผลิตปุ๋ยเคมี แหล่งเงินทุนในการผลิตปุ๋ยเคมี จำนวนแรงงานในการผลิตปุ๋ยเคมี กำลังการผลิตปุ๋ยเคมีต่อวัน และปริมาณการผลิตปุ๋ยเคมีทั้งหมด ปรากฏผลดังนี้

ชนิดปุ๋ยเคมีผสมที่ผลิต ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 49.77) ผลิตปุ๋ยเคมีผสมชนิดเม็ด รองลงมา (ร้อยละ 37.56) ผลิตปุ๋ยเคมีผสมชนิดเกล็ด และผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณหนึ่งในสาม (ร้อยละ 31.46) ผลิตปุ๋ยเคมีผสมชนิดเหลว

ลักษณะการผลิตปุ๋ยเคมีผสม ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 44.60) ผลิตปุ๋ยเคมีผสมเม็ดแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกัน (bulk blending) รองลงมา (ร้อยละ 37.56) ผลิตปุ๋ยเคมีผสมปุ๋ยเกล็ด ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีหนึ่งในสาม (ร้อยละ 31.46) ผลิตปุ๋ยเคมีผสมปุ๋ยเหลว และผู้ผลิตปุ๋ยเคมีส่วนน้อย (ร้อยละ 13.62 และ 4.23) ผลิตปุ๋ยเคมีผสมบีบเม็ดและผสมอัดเม็ด ตามลำดับ

การได้มาของวัตถุคิบที่ใช้ในการผลิตปุ๋ยเคมี พบร่วมกับผู้ผลิตปุ๋ยเคมีส่วนใหญ่ (ร้อยละ 86.85) ซึ่งอัตราส่วนของวัตถุคิบจากผู้ประกอบการภายในประเทศ รองลงมา (ร้อยละ 21.60) นำวัตถุคิบเข้ามาจากต่างประเทศโดยตรง และผู้ผลิตปุ๋ยเคมีส่วนน้อย (ร้อยละ 7.51) รวมกลุ่มกันนำเข้าวัตถุคิบมาจากต่างประเทศ

การวิเคราะห์ปุ๋ยเคมีเพื่อการตรวจสอบคุณภาพ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสองในห้า (ร้อยละ 42.72) ได้วิเคราะห์ปุ๋ยเคมีที่ผลิตเสร็จแล้วเพื่อตรวจสอบคุณภาพก่อนออกจำหน่าย โดยผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 34.27) ได้วิเคราะห์ปุ๋ยเคมีที่สำนักวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร รองลงมา (ร้อยละ 15.49 และ 14.08) ได้วิเคราะห์ปุ๋ยเคมีที่กรมวิชาศาสตร์บริการ และห้องปฏิบัติการของตนเอง ตามลำดับ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีส่วนน้อย (ร้อยละ 10.80) ได้วิเคราะห์ปุ๋ยเคมีที่ห้องปฏิบัติการกลางและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในขณะที่ผู้ผลิตประมาณสามในห้า (ร้อยละ 57.28) ไม่ได้วิเคราะห์ปุ๋ยเคมีที่ผลิตเสร็จแล้วเพื่อตรวจสอบคุณภาพก่อนออกจำหน่าย

แหล่งเงินทุนในการผลิตปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสามในสี่ (ร้อยละ 77.93) ผลิตปุ๋ยเคมีใช้เงินทุนของตนเอง รองลงมา (ร้อยละ 60.09) ผลิตปุ๋ยเคมีโดยใช้สถาบันการเงินเอกชนเป็นแหล่งเงินทุน และผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 38.03) ผลิตปุ๋ยเคมีโดยใช้สถาบันการเงินของรัฐเป็นแหล่งเงินทุน ตามลำดับ

จำนวนแรงงานในการผลิตปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณหนึ่งในสาม (ร้อยละ 32.86) มีแรงงานในการผลิตปุ๋ยเคมีระหว่าง 6-15 ราย รองลงมา (ร้อยละ 28.64) มีแรงงานในการผลิตปุ๋ยเคมีน้อยกว่า 6 ราย และผู้ผลิตปุ๋ยเคมีหนึ่งในห้า (ร้อยละ 19.25) มีแรงงานในการผลิตปุ๋ยเคมีระหว่าง 16-25 ราย และมากกว่า 25 ราย โดยผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมีแรงงานในการผลิตปุ๋ยเคมีน้อยที่สุด 1 ราย มากที่สุด 280 ราย โดยเฉลี่ยแล้วผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมีแรงงานในการผลิตปุ๋ยเคมี 19.44 ราย

กำลังการผลิตปุ๋ยเคมีต่อวัน ในปี 2551 ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50.23) มีกำลังการผลิตปุ๋ยเคมีน้อยกว่า 6 ตันต่อวัน รองลงมา (ร้อยละ 30.99) มีกำลังการผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่า 35 ตันต่อวัน และผู้ผลิตปุ๋ยเคมีส่วนน้อย (ร้อยละ 8.45, 6.10 และ 4.23) มีกำลังการผลิตปุ๋ยเคมีระหว่าง

6 -15 ตันต่อวัน ระหว่าง 16 - 26 ตันต่อวัน และระหว่าง 26 - 35 ตันต่อวัน ตามลำดับ โดยผู้ผลิตปูยเคนีมีกำลังการผลิตปูยเคนีต่ำสุด 0.20 ตันต่อวัน สูงสุด 2,000 ตันต่อวัน โดยเฉลี่ยผู้ผลิตปูยเคนีมีกำลังการผลิตปูยเคนี 57.63 ตันต่อวัน

ปริมาณการผลิตปูยเคนีทั้งหมด ในปี 2551 พบว่า ผู้ผลิตปูยเคนีมากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 35.21) มีปริมาณการผลิตปูยเคนีทั้งหมดน้อยกว่า 1,000 ตัน รองลงมา (ร้อยละ 26.76 และ 25.35) มีปริมาณการผลิตปูยเ肯ีทั้งหมดระหว่าง 100 – 499 และมากกว่า 1,999 ตัน ตามลำดับ และมีผู้ผลิตปูยเคนีส่วนน้อย (ร้อยละ 6.57 3.76 และ 2.35) มีปริมาณการผลิตปูยเคนีทั้งหมดระหว่าง 500 -999 ตัน ระหว่าง 1,000 – 1,499 ตัน และระหว่าง 1,500 – 1,999 ตัน ตามลำดับ โดยผู้ผลิตปูยเคนีมีปริมาณการผลิตปูยเคนีทั้งหมดต่ำสุด 2 ตัน สูงสุด 300,000 ตัน โดยเฉลี่ยแล้วผู้ผลิตปูยเคนีมีปริมาณการผลิตปูยเคนีทั้งหมด 28,020.13 ตัน

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับปูยเคนีของผู้ผลิตปูยเคนี

2.1 ความรู้เกี่ยวกับปูยเคนีของผู้ผลิตปูยเคนี ผู้วิจัยได้ทดสอบความรู้ของผู้ผลิตปูยเคนีเกี่ยวกับปูยเคนี ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตปูยเคนี คุณสมบัติของปูยเคนี ชนิดปูยเคนี การคำนวณสูตรปูยเคนี และประโยชน์ของปูยเคนี รวม 20 ข้อ โดยกำหนดข้อคำถามในลักษณะเลือกตอบถูก – ผิด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ความรู้เกี่ยวกับปูยเคนีของผู้ผลิตปูยเคนี

n=213

ความรู้เกี่ยวกับปูยเ肯ี	จำนวนผู้ตอบถูก ตามหลักวิชาการ (ราย)	ร้อยละ
1. กระบวนการผลิตปูยเคนี		
1.1 การผลิตปูยเคนีผสานแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกัน	113	53.05
1.2 วัตถุคิดที่ใช้เป็นแม่ปูยในการผลิตปูยเคนี	209	98.12
1.3 ความหมายกระบวนการผลิตปูยเคนี	204	95.77
1.4 การผลิตปูยเคนีซึ่งต้องผสานแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกัน	114	53.52
1.5 การคัดเลือกวัตถุคิดผลิตปูยเคนีผสานแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกัน	203	95.31
2. คุณสมบัติของปูยเคนี		
2.1 การเข้ากันได้และไม่ได้ของแม่ปูยที่ใช้ผลิตปูยเคนี	178	83.56
2.2 ลักษณะทางเคมีและผลกระทบของปูยเคนี	159	74.64

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

n = 213

ความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมี	จำนวนผู้ตอบถูก ตามหลักวิชาการ (ราย)	ร้อยละ
2.3 คุณสมบัติของปุ๋ยเคมี	194	91.07
2.4 รูปของธาตุอาหารของปุ๋ยเคมีที่พืชนำเสนอไปปรับประยोชน์	210	98.59
2.5 ปริมาณธาตุอาหารรับรองที่มีในปุ๋ยเคมี	122	57.28
3. ชนิดปุ๋ยเคมี		
3.1 ปุ๋ยนา	129	60.56
3.2 ธาตุอาหารร่อง	209	98.12
3.3 ธาตุอาหารเสริม	200	93.89
4. การคำนวณสูตรปุ๋ยเคมี		
4.1 การคำนวณสูตรปุ๋ยในการผลิตปุ๋ยเคมี	198	92.96
4.2 เร โซ่ปุ๋ย	204	95.77
4.3 ปริมาณธาตุอาหารของวัตถุคิน (แม่ปุ๋ย)	209	98.12
5. ประโยชน์ของปุ๋ยเคมี		
5.1 ปุ๋ยที่แนะนำใช้กับข้าวสูง ไม่ควรนำไปแทนเชิงกลอไรค์ เป็นส่วนประกอบ	173	83.57
5.2 ปุ๋ยก็คือปุ๋ยที่แนะนำใช้กับพืชผักและไม้ดอกไม้ประดับ	168	78.87
5.3 มีธาตุอาหารพืชปริมาณสูงและหาซื้อได้ง่าย	208	97.65
5.4 ปุ๋ยเคมีที่มีในแทรกเป็นส่วนประกอบ ไม่แนะนำให้ใช้เป็นปุ๋ยข้าว	141	66.20

จากตารางที่ 4.3 ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีในเขตภาคกลางมีความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี pragquphol ดังนี้

กระบวนการผลิตปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเกือบหันหมด (ร้อยละ 98.12 95.77 และ 95.31) มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับแม่ปุ๋ยที่ใช้ในการผลิตปุ๋ยเคมี ความหมายกระบวนการผลิตปุ๋ยเคมี และการคัดเลือกวัตถุคินในการผลิตปุ๋ยเคมี เชิงพสมแบบไม่เป็นเดียวกันต้องมีขนาด และรูปร่างใกล้เคียงกันมากสมกัน เพื่อป้องกันการแยกตัวของเม็ดปุ๋ย ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 53.52 และ 53.05) มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเชิงเดียวพสมแบบไม่เป็นเนื้อ

เดียวกัน เช่น สูตร 30-0-0 และ 35-0-0 เป็นต้น ต้องมีแม่ปุ๋ยมากกว่าหนึ่งชนิด และการผลิตปุ๋ยเคมี ผสมแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกันสามารถผลิตได้ทั้งชนิดเม็ดและเกล็ด ตามลำดับ

คุณสมบัติของปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 98.59 และ 91.07) มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับรูปของธาตุอาหารของปุ๋ยเคมีแต่ละธาตุที่พืชนำไปใช้ประโยชน์ และคุณสมบัติปุ๋ยเคมีซึ่งพืชนำธาตุอาหารไปใช้ประโยชน์โดยตรง ตามลำดับ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสี่ในห้า (ร้อยละ 83.56) มีความรู้เกี่ยวกับการเข้ากันได้และไม่ได้ของแม่ปุ๋ยแต่ละชนิด ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณสามในสี่ (ร้อยละ 74.64) มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะทางเคมีและผลกระทบของปุ๋ยเคมีในขณะที่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณสามในห้า (ร้อยละ 57.28) มีความรู้เกี่ยวกับปริมาณธาตุอาหารรับรองของปุ๋ยเคมี

ชนิดของปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 98.12 และ 93.89) มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับธาตุอาหารของ และธาตุอาหารเสริม ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีสามในห้า (ร้อยละ 60.56) มีความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยนาเช่น ปุ๋ยสูตร 16-20-0 16-16-8 และ 16-8-8 เป็นต้น การผลิตไม่ควรใช้วัตถุคิบ (แม่ปุ๋ย) ที่มีในไทรพสมอยู่ด้วย

การคำนวณสูตรเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 98.12 95.77 และ 92.96) มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับปริมาณธาตุอาหารของวัตถุคิบ (แม่ปุ๋ย)แต่ละชนิด เรโซปุ๋ย และการคำนวณสูตรเคมีในการผลิตปุ๋ยเคมี ตามลำดับ

ประโยชน์ของปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 97.65) มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีนีปริมาณธาตุอาหารพืชสูงและหาซื้อได้ง่าย ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสี่ในห้า (ร้อยละ 83.57) มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับปุ๋ยที่แนะนำให้ใช้กับยาสูบ ไม่ควรนำปุ๋ยโพแทสเซียมคลอไรด์เป็นส่วนประกอบ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสามในสี่ (ร้อยละ 78.87) มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับปุ๋ยเกล็ดเป็นปุ๋ยเคมีที่แนะนำให้กับพืชผักและไม้ดอกไม้ประดับ ในขณะที่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสามในห้า (ร้อยละ 66.20) มีความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีที่มีส่วนประกอบของไนเตรฟไนโตรเจนนำให้ใช้เป็นปุ๋ยข้าว

2.2 ระดับความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ผู้วิจัยได้ตรวจให้คะแนนในแต่ละข้อ โดยให้ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบถูกตามหลักวิชาการ และให้ 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิด แล้วรวมคะแนนทั้งหมด และนำคะแนนรวมของแต่ละคนมาจัดระดับความรู้ตามเกณฑ์ในการประเมิน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ระดับความรู้เกี่ยวกับปัจจัยเคมีของผู้ผลิตปัจจัยเคมี

n = 213

ระดับความรู้		จำนวน	ร้อยละ
		(ราย)	
น้อย	(1 – 7 คะแนน)	0	0
ปานกลาง	(8 – 14 คะแนน)	36	16.90
มาก	(15 – 20 คะแนน)	177	83.10
ค่าต่ำสุด = 9	ค่าสูงสุด = 20		
ค่าเฉลี่ย = 16.55	S.D. = 2.31		

จากตารางที่ 4.4 ระดับความรู้เกี่ยวกับปัจจัยเคมีของผู้ผลิตปัจจัยเคมีในเขตภาคกลาง พบว่า ผู้ผลิตปัจจัยเคมีมากกว่า半 ในที่ (ร้อยละ 83.10) มีความรู้เกี่ยวกับปัจจัยเคมีในระดับมาก รองลงมา (ร้อยละ 16.90) มีความรู้เกี่ยวกับปัจจัยเคมีในระดับปานกลาง และไม่มีผู้ผลิตปัจจัยเคมีรายใดที่มีความรู้เกี่ยวกับปัจจัยเคมีในระดับน้อย โดยผู้ผลิตปัจจัยเคมีมีคะแนนความรู้เกี่ยวกับปัจจัยเคมี ต่ำสุด 9 คะแนน สูงสุด 20 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ย 16.55 คะแนน ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้ผลิตปัจจัยเคมีมีความรู้เกี่ยวกับปัจจัยเคมีในระดับมาก

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเคมีของผู้ผลิตปัจจัยเคมี

3.1 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องปัจจัยเคมีของผู้ผลิตปัจจัยเคมี ผู้วิจัยได้ทดสอบความรู้ของผู้ผลิตปัจจัยเคมีเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเคมี ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปัจจัยฯ บทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตปัจจัยเคมี อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ และกฎหมายเบื้องต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปัจจัยเคมี รวม 20 ข้อ โดยกำหนดข้อคำถามในลักษณะเลือกตอบ ถูก – ผิด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องปัจจัยเคมีของผู้ผลิตปัจจัยเคมี

n = 213

ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเคมี	จำนวนผู้ตอบถูก ตามหลักวิชาการ (ราย)	ร้อยละ
1. ข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปัจจัยฯ		
1.1 ความหมายปัจจัยเคมีปลอม	189	88.73
1.2 การยื่นขอต่ออายุใบอนุญาตหลังหมดอายุมีบังคับในประเทศไทยไป เกินวันละ 400 บาท	184	86.38
1.3 บทลงโทษของการผลิตและขายปัจจัยเคมีปลอมมีไม่เท่ากัน	161	75.59
1.4 การผลิตปัจจัยเคมี ต้องได้รับใบอนุญาตปัจจัยเคมีเพื่อการค้าและ ใบสำคัญการเขียนทะเบียน	165	77.46
1.5 ห้ามผลิตปัจจัยอินทรีย์เคมี โดยไม่ได้มีใบอนุญาตปัจจัยเคมีเพื่อ การค้าและใบสำคัญการเขียนทะเบียนปัจจัยเคมี	208	97.65
1.6 ห้ามผลิตปัจจัยเคมีมาตรฐานอาหารรองและอาหารเสริมโดยไม่ได้มี ใบอนุญาตปัจจัยเคมีเพื่อการค้า	160	75.12
1.7 การผลิตปัจจัยเคมีแบบแบ่งบรรจุต้องได้รับใบอนุญาตปัจจัยเคมี เพื่อการค้าและใบสำคัญการเขียนทะเบียน	199	93.43
2. บทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตปัจจัยเคมี		
2.1 ต้องผลิตปัจจัยเคมีตามสถานที่ผลิตที่ระบุไว้ในใบอนุญาต	212	99.53
2.2 ผู้ผลิตปัจจัยเคมีต้องวิเคราะห์ปัจจัยเคมีที่ผลิตเสร็จแล้วก่อนที่ จะส่งออกจำหน่าย	204	95.77
2.3 ต้องมีป้ายแสดงคำว่า “สถานที่ผลิตปัจจัยเคมีเพื่อการค้า”	185	86.85
2.4 ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย	201	94.37
2.5 การปฏิบัติกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ	210	98.59
3. อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่		
3.1 การเพิกถอนใบอนุญาต	148	69.48
3.2 การเข้าตรวจสอบสถานที่ผลิตปัจจัยเคมีของพนักงานเจ้าหน้าที่	203	95.31
4. ภาระเบี่ยงต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปัจจัยเคมี		
4.1 ฉลากปัจจัยเคมีต้องระบุข้อความตามที่กฎหมายกำหนด	213	100.00
4.2 การผลิตปัจจัยเคมีมาตรฐานต้องมีใบอนุญาตผลิตปัจจัยเคมีเพื่อ การค้า แต่ไม่ต้องเขียนทะเบียนปัจจัยเคมี	87	40.85
4.3 ข้อกำหนดการผลิตโดยไม่เพื่อการค้า	163	76.53

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

n = 213

ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องปุ๋ยเคมี	จำนวนผู้ตอบถูก ตามหลักวิชาการ (ราย)	ร้อยละ
4.4 ข้อกำหนดของขนาดภาระปุ๋ยเคมี	195	91.55
4.5 ปริมาณธาตุอาหารรับรองในฉลากปุ๋ยเคมี	211	99.06
4.6 การกำหนดปุ๋ยเคมีมาตรฐาน	193	90.61

จากตารางที่ 4.5 ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีในเขตภาคกลางมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี ปรากฏผล ดังนี้

ข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ยฯ ผู้ผลิตปุ๋ยเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 97.65 และ 93.43) มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยอินทรีย์เคมีและการผลิตปุ๋ยเคมีแบบแบ่งบรรจุต้องมีใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า และใบสำคัญการเขียนทะเบียนก่อน ตามลำดับ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสี่ในห้า (ร้อยละ 88.73 และ 86.48) มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับความหมายปุ๋ยเคมีปีกอนซึ่งคือปุ๋ยเคมีที่ผลิตโดยมีปริมาณธาตุอาหารรับรองธาตุใดธาตุหนึ่งต่ำกว่าร้อยละสิบตามที่เขียนทะเบียนไว้ หรือระบุไว้ในฉลาก และบทลงโทษของการยื่นต่ออายุใบอนุญาตหลังหมดอายุ ต้องระวังโทษปรับไม่เกิน 400 บาท ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสามในสี่ (ร้อยละ 77.46 75.59 และ 75.12) มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้าต้องมีใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้าและใบสำคัญการเขียนทะเบียนปุ๋ยเคมี บทลงโทษผู้ผลิตและขายปุ๋ยเคมีปีกอน ต้องระวังโทษไม่เท่ากัน และการผลิตปุ๋ยเคมีธาตุอาหารอาหารร่องและธาตุอาหารเสริมเสริมต้องขอใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า ตามลำดับ

บทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 99.53 98.59 95.77 และ 94.37) มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเคมีผลิตได้ตามสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้าเท่านั้น การปฏิบัติกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ต้องวิเคราะห์ปุ๋ยเคมีที่ผลิตเสร็จก่อนส่งออกจำหน่าย และ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสี่ในห้า (ร้อยละ 86.85) ผู้มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับต้องมีป้ายแสดงคำว่า “สถานที่ผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า” ตามที่กฎหมายกำหนด

อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 95.31) มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเข้าตรวจสอบสถานที่ผลิตปุ๋ยเคมีของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือเวลาทำการ ๑ ๗ และต้องย้ำให้ความระแวงแก่

พนักงานเจ้าหน้าที่ ในขณะที่ผู้ผลิตปูยเคมีมากกว่าสองในสาม (ร้อยละ 69.48) มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการถูกเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งผู้ผลิตสามารถขอใบอนุญาตผลิตปูยเคมีเพื่อการค้าใหม่ได้อีกครั้งเมื่อครบกำหนด 2 ปี

กฎระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปูยเคมี ผู้ผลิตปูยเคมีทั้งหมด (ร้อยละ 100.00) มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับฉลากปูยเคมีต้องระบุข้อความตามที่กฎหมายกำหนด ผู้ผลิตปูยเคมีเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 99.06 91.55 และ 90.61) มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับปริมาณธาตุอาหารรับรองในฉลากปูยเคมี หมายถึง ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (N) ปริมาณฟอสเฟตที่เป็นประไบช์ (P_2O_5) และปริมาณโพแทซิมที่ละลายน้ำ (K_2O) สามารถผลิตปูยเคมีใส่ภาชนะได้ตามขนาดบรรจุปูยเคมีที่กฎหมายกำหนด และชนิดปูยเคมีมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดมี 7 ชนิด คือ ยูเรีย แอมโนเนียมชัลเฟต ซูเปอร์ฟอสเฟต ดับเบิลซูเปอร์ฟอสเฟต ทริบิลซูเปอร์ฟอสเฟต โพแทซิเม็คโล ไรด์ และ โพแทซิเม็คโล ฟอสเฟต ตามลำดับ ผู้ผลิตปูยเคมีมากกว่าสามในสี่ (ร้อยละ 76.53 75.59 และ 75.12) มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อกำหนดการผลิตโดยโอดิไลน์เพื่อการค้าไม่ต้องขอใบอนุญาตผลิตปูยเคมีเพื่อการค้า ในขณะที่ผู้ผลิตปูยเคมีมากกว่าสองในห้า (ร้อยละ 40.85) มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการผลิตปูยเคมีมาตรฐานต้องมีใบอนุญาตผลิตปูยเคมีเพื่อการค้าแต่ไม่ต้องขึ้นทะเบียนปูยเคมี

3.2 ระดับความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคมีของผู้ผลิตปูยเคมี ผู้วิจัยได้ตรวจสอบให้คะแนนในแต่ละข้อ โดยให้ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบถูกตามหลักวิชาการ และให้ 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิด แล้วรวมคะแนนทั้งหมด และนำคะแนนรวมของแต่ละคนมาจัดترتيبตามเกณฑ์ในการประเมิน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ระดับความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคมีของผู้ผลิตปูยเคมี

n = 213

ระดับความรู้		จำนวน	ร้อยละ
น้อย	(1 – 7 คะแนน)	0	0
ปานกลาง	(8 – 14 คะแนน)	18	8.45
มาก	(15 – 20 คะแนน)	195	91.55
ค่าต่ำสุด = 11	ค่าสูงสุด = 20		
ค่าเฉลี่ย = 17.33	S.D. = 1.91		

จากตารางที่ 4.6 ระดับความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุยเคนีของผู้ผลิตปุยเคนีในเขตภาคกลาง พบว่า ผู้ผลิตปุยเคนีเกือบห้าหมื่น (ร้อยละ 91.55) มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุยเ肯ีในระดับมาก ผู้ผลิตปุยเคนีส่วนน้อย (ร้อยละ 8.45) มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุยเ肯ีในระดับปานกลางและไม่มีผู้ผลิตปุยเคนีรายใดที่มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุยเคนีในระดับน้อย โดยผู้ผลิตปุยเคนีมีคะแนนความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุยเคนีต่ำสุด 11 คะแนน คะแนนสูงสุด 20 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ย 17.33 คะแนน ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้ผลิตปุยเคนีมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุยเคนีในระดับมาก

ตอนที่ 4 การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปุยเคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุยเคนีของผู้ผลิตปุยเคนีในเขตภาคกลาง

การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปุยเคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุยเคนีของผู้ผลิตปุยเคนีประกอบด้วย แหล่งความรู้ต่าง ๆ เช่น สื่อบุคคล สื่อมวลชน และระดับการได้รับข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับปุยเคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุยเคนี รวมทั้งวิธีการได้รับข้อมูลข่าวสาร โดยการฝึกอบรม การสัมมนา การชุมนิทรศการ และทัศนศึกษาดูงาน ผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.7 และ 4.8

ตารางที่ 4.7 การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปุยเ肯ีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุยเคนีของผู้ผลิตปุยเคนี

n = 213

แหล่งความรู้	ผู้ที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร จำนวน (ราย)	ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสาร			ความหมาย
		ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
สื่อบุคคล					
1. ผู้ผลิตปุยเคนีตัวแทน	141	66.20	1.67	0.84	ปานกลาง
2. บุคลากรจากสถาบันการศึกษา	109	51.17	1.36	0.59	น้อย
3. เจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร	190	89.20	1.87	0.77	ปานกลาง
4. เจ้าหน้าที่จากสมาคมต่าง ๆ	115	54.00	1.83	0.88	ปานกลาง

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

n = 213

แหล่งความรู้	ผู้ที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร		ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสาร		
	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
	(ราย)				
สื่อมวลชน					
1. หนังสือพิมพ์	138	64.79	1.61	0.77	น้อย
2. วารสาร	155	72.77	1.51	0.72	น้อย
3. เอกสารเผยแพร่	180	84.51	1.59	0.73	น้อย
4. วิทยุกระจายเสียง	63	29.58	1.62	0.79	น้อย
5. วิทยุโทรทัศน์	120	56.34	1.55	0.80	น้อย
6. อินเทอร์เน็ต	162	76.06	2.00	0.83	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 แสดงการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัจย์เคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคมีของผู้ผลิตปัจย์เคมีในเขตภาคกลาง ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

แหล่งรับความรู้เกี่ยวกับปัจย์เคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคมี ประกอบด้วย สื่อบุคคล และสื่อมวลชน ปรากฏดังนี้

สื่อบุคคล ผู้ผลิตปัจย์เคมีได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัจย์เคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคมี จากสื่อบุคคลทั้ง 4 ประเภท ผู้ผลิตปัจย์เคมีส่วนใหญ่ (ร้อยละ 89.20) ได้รับข้อมูลข่าวสารจากเจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร โดยได้รับข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง รองลงมา (ร้อยละ 66.20) ได้รับข้อมูลข่าวสารจากผู้ผลิตปัจย์เคมีค้ายกัน โดยได้รับข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง นอกจากนั้น ผู้ผลิตปัจย์เคมีมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 54.00 และ 51.17) ได้รับข้อมูลข่าวสารจากเจ้าหน้าที่จากสมาคมต่าง ๆ โดยได้รับข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง และบุคลากรจากสถาบันการศึกษา ตามลำดับ แต่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากบุคลากรจากสถาบันการศึกษา ในระดับน้อย

สื่อมวลชน ผู้ผลิตปัจย์เคมีได้รับความรู้เกี่ยวกับปัจย์เคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคมี จากสื่อมวลชนทั้ง 6 ประเภท ผู้ผลิตปัจย์เคมีส่วนใหญ่ (ร้อยละ 84.51) ได้รับความรู้เกี่ยวกับปัจย์เคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคมีจากเอกสารเผยแพร่ แต่ได้รับข้อมูลข่าวสารในระดับน้อย ผู้ผลิตปัจย์เคมีประมาณสามในสี่ (ร้อยละ 72.77) ได้รับความรู้จากการสาร โดยได้รับข้อมูลข่าวสาร

ในระดับน้อย ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณสองในสาม (ร้อยละ 64.79) ได้รับความรู้จากหนังสือพิมพ์ โดยได้รับข้อมูลข่าวสารในระดับน้อย ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณสามในห้า (ร้อยละ 56.34) ได้รับความรู้จากวิทยุโทรทัศน์ โดยได้รับข้อมูลข่าวสารในระดับน้อย ในขณะผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 29.58) ได้รับความรู้จากวิทยุกระจายเสียง โดยได้รับข้อมูลข่าวสารในระดับน้อย เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณสามในสี่ (ร้อยละ 76.06) ได้รับได้รับความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมีจากอินเทอร์เน็ต โดยได้รับข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.8 วิธีการ ได้รับความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี

n = 213

วิธีการ ได้รับความรู้	ผู้ที่เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร		จำนวนครั้งที่ได้รับความรู้			
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
1. การฝึกอบรม	64	30.05	1	5	1.59	0.89
2. การสัมมนา	120	56.34	1	7	1.84	0.93
3. การเข้าชัมนิทรรศการ	109	51.17	1	5	1.53	0.71
4. ทัศนศึกษาคุյงา	14	6.37	1	9	2.07	2.02

จากตารางที่ 4.8 จะเห็นได้ว่า วิธีการ ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี ในช่วงปี 2551 ของผู้ผลิตปุ๋ยเคมีในเขตภาคกลาง ผลการวิเคราะห์ปรากฏ ดังนี้

การฝึกอบรม ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณหนึ่งในสาม (ร้อยละ 30.05) เคยเข้าร่วมการฝึกอบรมเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี โดยผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเคยเข้าร่วมการฝึกอบรม น้อยที่สุด 1 ครั้ง มากที่สุด 5 ครั้ง เฉลี่ยแล้ว จำนวน 1.59 ครั้ง ในขณะที่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสองในสาม (ร้อยละ 69.95) ไม่เคยเข้าร่วมการฝึกอบรมเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี

การสัมมนา ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 56.34) เคยเข้าร่วมการสัมมนาเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี โดยผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเคยเข้าร่วมการสัมมนาน้อยที่สุด 1 ครั้ง มากที่สุด 7 ครั้ง เฉลี่ยแล้ว จำนวน 1.84 ครั้ง ในขณะที่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสองในห้า (ร้อยละ 43.66) ไม่เคยเข้าร่วมการสัมมนาเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี

การเข้าชัมนิทรรศการ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 51.17) เคยเข้าชัมนิทรรศการเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี โดยผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเคยเข้าชัมนิทรรศการน้อยที่สุด

1 ครั้ง มากที่สุด 5 ครั้ง เนื่องจากจำนวน 1.53 ครั้ง ในขณะที่ผู้ผลิตปูยเคนีประเมินครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 48.83) ไม่เคยเข้าชั้มนิทรรศการเกี่ยวกับปูยเคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคนี

ทัศนศึกษาดูงาน ผู้ผลิตปูยเคนีส่วนน้อย (ร้อยละ 6.37) เคยทัศนศึกษาดูงานเกี่ยวกับปูยเคนี และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคนี โดยผู้ผลิตปูยเคนีเคยทัศนศึกษาดูงานน้อยที่สุด 1 ครั้ง มากที่สุด 9 ครั้ง เนื่องจากจำนวน 2.07 ครั้ง ในขณะที่ผู้ผลิตปูยเคนีส่วนใหญ่ (ร้อยละ 93.43) ไม่เคยทัศนศึกษาดูงานเกี่ยวกับปูยเ肯ีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคนี

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปูยเคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องของผู้ผลิตปูยเคนี

5.1 ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านความรู้เกี่ยวกับปูยเคนีของผู้ผลิตปูยเคนี จากการสอบถามผู้ผลิตปูยเคนีในเรื่องปัญหาด้านความรู้เกี่ยวกับปูยเคนีนั้น ผู้ผลิตปูยเคนีได้ระบุปัญหาดังรายละเอียดตารางที่ 4.9 และข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดตารางที่ 4.10 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 ปัญหาด้านความรู้เกี่ยวกับปูยเคนีของผู้ผลิตปูยเคนี

n = 213

ปัญหา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตปูยเคนี		
1.1 ขาดความรู้เรื่องกระบวนการผลิตปูยเคนีเชิงผสมแบบปืนเม็ด	95	44.60
1.2 ขาดความรู้เรื่องกระบวนการผลิตปูยเคนีเชิงผสมชนิดเม็ดที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน(bulk blending)	89	41.78
1.3 ขาดความรู้เรื่องกระบวนการผลิตปูยเคนีเชิงผสมชนิดเกร็ด	72	33.80
1.4 ขาดความรู้เรื่องกระบวนการผลิตปูยเคนีแบบผสมชนิดเหลว	45	21.13
2. ความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของปูยเคนี		
2.1 ไม่มีความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของแม่ปูย	99	46.47
2.2 ไม่มีความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของสารตัวเติม (filler)	85	39.90
3. ความรู้เกี่ยวกับชนิดปูยเคนี		
3.1 ขาดความรู้เกี่ยวกับปูยเคนีชนิดเม็ด	61	28.64
3.2 ขาดความรู้เกี่ยวกับปูยเคนีชนิดเกร็ด	47	22.07
3.3 ขาดความรู้เกี่ยวกับปูยเคนีชนิดเหลว	42	19.72

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

n = 213

ปัญหา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
4. การคำนวณสูตรปุ๋ยเคมี		
4.1 คำนวณสูตรปุ๋ยเคมีไม่ได้	53	24.88
5. ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของปุ๋ยเคมี		
5.1 ไม่ทราบถึงประโยชน์ของปุ๋ยเคมีที่ผลิต	48	22.53

จากตารางที่ 4.9 ปัญหาด้านความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ในค้านต่าง ๆ ดังนี้ ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตปุ๋ยเคมี คุณสมบัติของปุ๋ยเคมี ชนิดของปุ๋ยเคมี การคำนวณสูตรปุ๋ยเคมี และประโยชน์ของปุ๋ยเคมี พบว่า ผู้ผลิตปุ๋ยเคมี มีปัญหาดังนี้

กระบวนการผลิตปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสองในห้า (ร้อยละ 44.60 และ 41.78) มีปัญหา คือ ขาดความรู้เรื่องกระบวนการผลิตปุ๋ยเคมีเชิงผสมแบบปั๊บเม็ด และผสมชนิดเม็ดที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน ตามลำดับ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีหนึ่งในสาม (ร้อยละ 33.38) มีปัญหาในเรื่อง ขาดความรู้เรื่องกระบวนการผลิตปุ๋ยเคมีเชิงผสมชนิดเกล็ด และผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าหนึ่งในห้า (ร้อยละ 21.13) มีปัญหาในเรื่อง ขาดความรู้เรื่องกระบวนการผลิตปุ๋ยเคมีเชิงผสมชนิดเหลว

คุณสมบัติของปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสองในห้า (ร้อยละ 46.47) มีปัญหา คือ ไม่มีความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติเม็ดปุ๋ย และผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณสองในห้า (ร้อยละ 39.90) ไม่มีความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติสารตัวเติม (filler)

ชนิดของปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 28.64) มีปัญหา คือ ขาดความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีชนิดเม็ด ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าหนึ่งในห้า (ร้อยละ 22.07) มีปัญหา คือ ขาดความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีชนิดเกล็ด และผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณหนึ่งในห้า (ร้อยละ 19.72) มีปัญหา คือขาดความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีชนิดเหลว

การคำนวณสูตรปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 24.88) มีปัญหา คือ คำนวณสูตรปุ๋ยเคมีไม่ได้

ประโยชน์ของปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณหนึ่งในห้า (ร้อยละ 24.88) มีปัญหา คือ ไม่ทราบถึงประโยชน์ของปุ๋ยเคมีที่ผลิต

ตารางที่ 4.10 ข้อเสนอแนะด้านความรู้เกี่ยวกับปัจจัยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี

n = 213

ข้อเสนอแนะ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตปุ๋ยเคมี		
1.1 ให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตปุ๋ยเคมี โดยการฝึกอบรม การสัมมนา และการจัดนิทรรศการ เป็นต้น	146	68.54
2. ความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของปุ๋ยเคมี		
2.1 ควรให้ความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของปุ๋ยเคมี เช่น การฝึกอบรม การสัมมนา และการจัดนิทรรศการ เป็นต้น	154	72.30
3. ความรู้เกี่ยวกับชนิดปุ๋ยเคมี		
3.1 ควรให้ความรู้เกี่ยวกับชนิดปุ๋ยเคมี โดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรม การสัมมนา วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น	125	58.69
4. การคำนวณสูตรปุ๋ยเคมี		
4.1 จัดทำคู่มือการคำนวณสูตรปุ๋ย	132	61.97
5. ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของปุ๋ยเคมี		
5.1 ให้ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ปุ๋ยเคมี เช่น การฝึกอบรม การสัมมนา และการจัดนิทรรศการ เป็นต้น	104	48.82

จากตารางที่ 4.10 ข้อเสนอแนะด้านความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตปุ๋ยเคมี คุณสมบัติปุ๋ยเคมี ชนิดปุ๋ยเคมี การคำนวณสูตรปุ๋ยเคมี และประโยชน์ปุ๋ยเคมี พบว่า ผู้ผลิตปุ๋ยเคมี มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

กระบวนการผลิตปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสองในห้า (ร้อยละ 68.54) มีข้อเสนอแนะ คือ ควรให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตปุ๋ยเคมี โดยการฝึกอบรม การสัมมนา และการจัดนิทรรศการ เป็นต้น

คุณสมบัติของปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสองในสาม (ร้อยละ 68.54) นี้ ข้อเสนอแนะคือ ควรให้ความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของปุ๋ยเคมี โดยจัดการอบรม การสัมมนา และการจัดนิทรรศการ เป็นต้น

ชนิดปุ่ยเคมี ผู้ผลิตปุ่ยเคมีประมวลสารในสี (ร้อยละ 72.30) มีข้อเสนอแนะคือ ควรให้ความรู้เกี่ยวกับชนิดปุ่ยเคมี โดยช่องทางต่าง ๆ เช่นการฝึกอบรม สัมมนา วิทยุกระจายเสียง วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

การคำนวณสูตรปุ่ยเคมี ผู้ผลิตปุ่ยเคมีมากกว่าสามในห้า (ร้อยละ 61.97) มีข้อเสนอแนะคือ จัดทำคู่มือการคำนวณสูตรปุ่ย

ประโยชน์ของปุ่ยเคมี ผู้ผลิตปุ่ยเคมีประมวลครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 48.82) มีข้อเสนอแนะ คือ ให้ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของปุ่ยเคมี เช่นการฝึกอบรม การสัมมนา และการจัดนิทรรศการ เป็นต้น

5.2 ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ่ยเคมีของผู้ผลิตปุ่ยเคมี จากการสอบถามผู้ผลิตปุ่ยเคมีในเรื่องปัญหาและข้อเสนอแนะด้านความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ่ยเคมีนั้น ผู้ผลิตปุ่ยเคมีได้ระบุปัญหา ดังรายละเอียดตารางที่ 4.9 และข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดตารางที่ 4.11 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 ปัญหาด้านความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ่ยเคมีของผู้ผลิตปุ่ยเคมี

n = 213

ปัญหา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. ข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ่ยฯ		
1.1 ขาดความรู้เกี่ยวกับข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ่ยฯ	100	46.94
2. บทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตปุ่ยเคมี		
2.1. ขาดความเข้าใจเรื่องบทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตเอง	101	47.42
3. อํานาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่		
3.1 ไม่ทราบถึงอํานาจของพนักงานเจ้าหน้าที่	116	54.46
4. กฎหมายบังคับต่าง ๆ กับการผลิตปุ่ยเคมี		
4.1 ขาดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายบังคับต่าง ๆ กับการผลิตปุ่ยเคมี	126	59.15
4.2 ขาดเอกสารให้ศึกษา	92	43.19

จากตารางที่ 4.11 ปัญหาด้านความรู้เกี่ยวกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ยฯ บทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ กฎระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเคมี พบว่า ผู้ผลิตปุ๋ยเคมี มีปัญหาดังนี้
ข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ยฯ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประเมณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 46.94) มีปัญหาคือขาดความรู้เกี่ยวกับข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ยฯ

บทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประเมณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 47.42) มีปัญหาคือขาดความเข้าใจเรื่องบทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตเอง

อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 54.46) มีปัญหาคือไม่ทราบถึงอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่

กฎระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประเมณสามในห้า (ร้อยละ 59.15) มีปัญหาคือขาดความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเคมี และผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสองในห้า (ร้อยละ 43.19) ขาดเอกสารให้ศึกษา

ตารางที่ 4.12 ข้อเสนอแนะด้านความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี

n = 213

ข้อเสนอแนะ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. ข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ยฯ		
1.1 ชี้แจงทำความเข้าใจข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ยฯ ให้ชัดเจน	125	58.69
2. บทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี		
2.1 ชี้แจงทำความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตให้ชัดเจน	86	40.38
3. อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่		
3.1 ชี้แจงทำความเข้าใจถึงอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่	101	47.41
4. กฎระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเคมี		
4.1 พิมพ์กฏระเบียบต่างๆที่เกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเคมีเผยแพร่ให้ความรู้	132	61.97
4.2 ให้ความรู้เกี่ยวกับกฏระเบียบต่างๆในการผลิตปุ๋ยเคมี	136	63.85

จากตารางที่ 4.12 ข้อเสนอแนะด้านความรู้เกี่ยวกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ กฎระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเคมี บทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ย พบว่า ผู้ผลิตปุ๋ยเคมี มีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ย ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประเมินสถานในห้า (ร้อยละ 58.69) มี ข้อเสนอแนะ คือ ควรชี้แจงทำความเข้าใจบทบัญญัติเกี่ยวข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ยฯให้ชัดเจน บทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีสองในห้า (ร้อยละ 40.38) มีข้อเสนอแนะคือ ควรชี้แจงทำความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตให้ชัดเจน

อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประเมินครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 47.41) มี ข้อเสนอแนะคือ ควรชี้แจงทำความเข้าใจถึงอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ กฎระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสามในห้า (ร้อยละ 63.85 และ 61.97) มีข้อเสนอแนะคือ ให้ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆในการผลิตปุ๋ยเคมี และควร จัดพิมพ์กฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อเผยแพร่ให้ความรู้ ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับปัจย์เคมีและกฏหมายที่เกี่ยวข้องของผู้ผลิตปัจย์เคมีในเขตภาคกลาง ได้นำเสนอในประเด็นสำคัญสามข้อແນกเป็น 3 ส่วน คือ สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผู้ผลิตปัจย์เคมีแบบผสมในเขตภาคกลาง ดังนี้

1.1.1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ

1.1.2 ความรู้เกี่ยวกับปัจย์เคมี

1.1.3 ความรู้เกี่ยวกับกฏหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคมี

1.1.4 การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัจย์เคมีและกฏหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคมี

1.1.5 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจย์เคมีและกฏหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคมี

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ เจ้าของผู้ประกอบการ หรือ ผู้แทน หรือผู้รับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ผลิตปัจย์เคมีแบบผสมในเขตภาคกลาง จำนวน 15 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร กาญจนบุรี ชัยนาท นครปฐม นครนายก นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี ลพบุรี สมุทรสาคร สมุทรปราการ สมะบุรีสุพรรณบุรี และ อ่างทอง ที่ได้รับใบอนุญาตผลิตปัจย์เคมีเพื่อการค้า จากฝ่ายปัจย์เคมี สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร ปี 2547- 2551 จำนวน 260 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 สภาพทางสังคมของผู้ผลิตปัจย์เคมี ผู้ผลิตปัจย์เคมีในเขตภาคกลางสามในสี่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 47.60 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการ

ผลิตปูยเคมีเฉลี่ย 10.06 ปี มากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นเป็นสมาชิกสมาคมที่เกี่ยวข้องกับปูยเคมี โดยเป็น
สมาชิกสมาคมการค้าผู้ผลิตปูยไทยมากที่สุด

1.3.2 สภาพทางเศรษฐกิจของผู้ผลิตปูยเคมี ผู้ผลิตปูยเคมีครึ่งหนึ่งผลิตปูยเคมีเชิง
ผสมชนิดเม็ด ผสมแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกัน (bulk blending) ส่วนใหญ่ซื้อวัตถุดินจาก
ผู้ประกอบการภายนอกประเทศ มากกว่าสองในห้ามีการวิเคราะห์ปูยเคมีที่ผลิตเพื่อตรวจสอบ
คุณภาพก่อนส่งออกจำหน่าย สามในสี่ใช้เงินทุนของตนเอง จำนวนแรงงานในการผลิตปูยเคมี
เฉลี่ย 19.44 คน ในปี 2551 ที่ผ่านมาผู้ผลิตปูยเคมี มีกำลังการผลิตปูยเคมีเฉลี่ย 57.63 ตันต่อวัน และ
มีปริมาณการผลิตปูยเคมีเฉลี่ย 28,020.13 ตันต่อปี

1.3.3 ความรู้เกี่ยวกับปูยเคมี

1) ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตปูยเคมี ผู้ผลิตปูยเคมีส่วนใหญ่มีความรู้
ที่ถูกต้องเกี่ยวกับแม่ปูยที่ใช้ในการผลิตปูยเคมี ความหมายกระบวนการผลิตปูยเคมี และการ
คัดเลือกวัตถุดินในการผลิตปูยเคมี เชิงผสมแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกันต้องมีขนาด และรูปร่างใกล้เคียง
กันมากสมกัน เพื่อป้องกันการแยกตัวของเม็ดปูย ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ผลิตปูยเคมีมากกว่า
ครึ่งหนึ่ง มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการผลิตปูยซึ่งเดียวผสมแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกัน เช่น สูตร 30-0-
0 35-0-0 เป็นต้น และการผลิตปูยเคมีเชิงผสมแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกัน สามารถผลิตได้ทั้งชนิดเม็ด
และเกล็ด ตามลำดับ

2) ความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของปูยเคมี ผู้ผลิตปูยเคมีเกือบทั้งหมดมีความรู้
ที่ถูกต้องเกี่ยวกับรูปของธาตุอาหารของปูยเคมีแต่ละธาตุที่พืชนำไปใช้ประโยชน์ และคุณสมบัติ
ปูยเคมีซึ่งพืชนำธาตุอาหารไปใช้ประโยชน์โดยตรง ตามลำดับ ผู้ผลิตปูยเคมีมากกว่าสี่ในห้า มี
ความรู้เกี่ยวกับการเข้ากันได้และไม่ได้ของแม่ปูยแต่ละชนิด ผู้ผลิตปูยเคมีประมาณสามในสี่ มี
ความรู้เกี่ยวกับลักษณะทางเคมีและผลกระทบของปูยเคมี ในขณะที่ผู้ผลิตปูยเคมีประมาณสามใน
ห้ามีความรู้เกี่ยวกับปริมาณธาตุอาหารรับรองของปูยเคมี

3) ความรู้เกี่ยวกับชนิดของปูยเคมี ผู้ผลิตปูยเคมีเกือบทั้งหมดมีความรู้ที่
ถูกต้องเกี่ยวกับธาตุอาหารรอง และธาตุอาหารเสริม ตามลำดับ ผู้ผลิตปูยเคมีสามในห้ามีความรู้
ถูกต้องเกี่ยวกับปูยนา เช่น ปูยสูตร 16-20-0 16-16-8 และ 16-8-8 เป็นต้น การผลิตปูยเคมีที่ใช้ใน
นาข้าวไม่ควรใช้วัตถุดิน (แม่ปูย) ที่มีในไทรทพสมอยู่ด้วย

4) ความรู้เกี่ยวกับการคำนวณสูตรปูยเคมี ผู้ผลิตปูยเคมีเกือบทั้งหมดมี
ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับปริมาณธาตุอาหารของวัตถุดิน (แม่ปูย) แต่ละชนิด และโซนปูย และการ
คำนวณสูตรเคมีในการผลิตปูยเคมี ตามลำดับ

5) ความรู้เกี่ยวกับประโภชชน์ของปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีส่วนใหญ่มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีนิปริมาณธาตุอาหารพืชสูงและหาซื้อได้ง่าย ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสี่ในห้า มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับปุ๋ยที่แนะนำให้ใช้กับยาสูบไม่คร้มปุ๋ยโพแทสเซียมคลอไรด์เป็นส่วนประกอบ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสามในสี่มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับปุ๋ยเกลือเป็นปุ๋ยเคมีที่แนะนำใช้กับพืชผักและไม้ดอกไม้ประดับ ในขณะที่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสามในห้ามีความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีที่มีส่วนประกอบของไนเตรฟไนท์แนะนำให้ใช้เป็นปุ๋ยข้าว

6) ระดับความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสี่ในห้า มีความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีในระดับมาก รองลงมา มีความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีในระดับปานกลาง และไม่มีผู้ผลิตปุ๋ยเคมีรายใดที่มีความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีในระดับน้อย โดยผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมีคะแนนความรู้ต่ำสุด 9 คะแนน คะแนนสูงสุด 20 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ย 16.55 คะแนน ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก แสดงว่า โดยเฉลี่ยแล้วผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมีความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีในระดับมาก

1.3.4 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี

1) ความรู้เกี่ยวกับข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ยฯ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเกือบทั้งหมดมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยอินทรีย์เคมีและการผลิตปุ๋ยเคมีแบบแบ่งบรรจุต้องมีใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า และใบสำคัญการเขียนทะเบียนก่อน ตามลำดับ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสี่ในห้าความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับความหมายปุ๋ยเคมีปลอมคือปุ๋ยเคมีที่ผลิตโดยมีปริมาณธาตุอาหารรับรองธาตุใดธาตุหนึ่งต่ำกว่าร้อยละสิบตามที่เขียนทะเบียนไว้ หรือระบุไว้ในฉลาก และบทลงโทษของการเขียนต่ออายุใบอนุญาตหลังหมดอายุ ต้องระหว่างโทษปรับไม่เกิน 400 บาท ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสามในสี่ มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเคมีต้องมีใบอนุญาตและใบสำคัญการเขียนทะเบียนปุ๋ยเคมี บทลงโทษผู้ผลิตและขายปุ๋ยเคมีปลอม ต้องระหว่างโทษไม่เท่ากัน และการผลิตปุ๋ยเคมีธาตุอาหารอาหารของและธาตุอาหารเสริมเสริมต้องขอใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า ตามลำดับ

2) ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเกือบทั้งหมดมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเคมีต้องผลิตตามสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้าเท่านั้น การปฏิบัติกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญต้องแจ้งคู่พนักงานเจ้าหน้าที่และเขียนคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน ต้องวิเคราะห์ปุ๋ยเคมีที่ผลิตเสร็จก่อนส่งจำหน่าย ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสี่ในห้ามีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับต้องมีป้ายแสดงคำว่า “สถานที่ผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า” ตามกฎหมายกำหนด

3) ความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ผลิตปูยเคนีเกือบทั้งหมดมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเข้าตรวจสอบสถานที่ผลิตปูยเคนีของพนักงานเจ้าหน้าที่ ได้ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือเวลาทำการใด ๆ และต้องอ่านวิเคราะห์ส่วนประกอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในขณะที่ผู้ผลิตปูยเคนีมากกว่าสองในสาม มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการถูกเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งผู้ผลิตสามารถขอใบอนุญาตผลิตปูยเคนีเพื่อการค้าใหม่ได้อีกครั้งเมื่อครบกำหนด 2 ปี

4) ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปูยเ肯ี ผู้ผลิตปูยเคนีทั้งหมดมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ปูยเคนีต้องระบุข้อความตามที่กฎหมายกำหนด ผู้ผลิตปูยเคนีเกือบทั้งหมด มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับปริมาณธาตุรับรองในผลิตภัณฑ์ปูยเคนี หมายถึง ปริมาณในโครงสร้างทั้งหมด (N) ปริมาณฟอสเฟตที่เป็นประไนช์ (P_2O_5) และปริมาณโพแทสเซียมที่ละลายน้ำ (K_2O) สามารถผลิตปูยเคนีได้ตามขนาดบรรจุปูยเ肯ีที่กฎหมายกำหนด และชนิดปูยเคนีมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด 7 ชนิด คือ บูเรีย แอนโนเนียนชัลเฟต ซูเปอร์ฟอสเฟต ดับเบิลซูเปอร์ฟอสเฟต ทริบิลซูเปอร์ฟอสเฟต โพแทสเซียมคลอไรด์ และโพแทสเซียมชัลเฟต ตามลำดับ ผู้ผลิตปูยเคนีมากกว่าสามในสี่มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อกำหนดการผลิตโดยไม่มีเพื่อการค้าว่าไม่ต้องขอใบอนุญาตผลิตปูยเ肯ีเพื่อการค้า ในขณะที่ผู้ผลิตปูยเ肯ีมากกว่าสองในห้ามีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการผลิตปูยเ肯ีมาตรฐานต้องมีใบอนุญาตผลิตปูยเ肯ีเพื่อการค้าแต่ไม่ต้องขึ้นทะเบียนปูยเคนี

5) ระดับความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเ肯ี ผู้ผลิตปูยเคนีส่วนใหญ่ มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเกี่ยวกับปูยเคนีในระดับมาก ผู้ผลิตปูยเ肯ีส่วนน้อยมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเ肯ีในระดับปานกลาง และไม่มีผู้ผลิตปูยเคนีรายใดที่มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเ肯ีต่ำสุด 11 คะแนน สูงสุด 20 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ย 17.33 คะแนน ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก แสดงว่า โดยเฉลี่ยแล้วผู้ผลิตปูยเ肯ีมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเ肯ีในระดับมาก

1.3.5 การรับความรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปูยเ肯ีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเ肯ีของผู้ผลิตปูยเ肯ี

1) แหล่งรับความรู้เกี่ยวกับปูยเ肯ีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเ肯ี

(1) สื่อบุคคล ผู้ผลิตปูยเ肯ีได้รับความรู้เกี่ยวกับปูยเ肯ีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเ肯ีจากสื่อบุคคลทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ เจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร ผู้ผลิตปูยเ肯ี ด้วยกัน เจ้าหน้าที่จากสมาคมต่าง ๆ และบุคลากรจากสถาบันการศึกษา แต่แหล่งความรู้สำคัญ คือ

เจ้าหน้าที่กรนวิชาการเกษตร โดยผู้ผลิตปุ๋ยเคมีส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากเจ้าหน้าที่กรนวิชาการเกษตร ในระดับปานกลาง รองลงมาได้รับความรู้จากผู้ผลิตปุ๋ยเคมีด้วยกัน ในระดับปานกลาง นอกจากนั้นผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าครึ่งหนึ่งได้รับความรู้จากเจ้าหน้าที่จากสมาคมต่าง ๆ ในระดับปานกลาง เช่นกัน และบุคลากรจากสถานศึกษา ตามลำดับ แต่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีได้รับความรู้จากบุคลากรจากสถานศึกษา ในระดับน้อยที่สุด

(2) สื่อมวลชน ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีได้รับความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี จากสื่อมวลชนทั้ง 6 ประเภท ได้แก่ เอกสารเผยแพร่ อินเทอร์เน็ต วารสาร หนังสือพิมพ์ วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุกระจายเสียง ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีส่วนใหญ่ได้รับความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมีจากเอกสารเผยแพร่ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณสามในสี่ ได้รับความรู้จากการสาร ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณสองในสามได้รับความรู้จากหนังสือพิมพ์ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณสามในห้า ได้รับความรู้จากวิทยุโทรทัศน์ ในขณะผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าหนึ่งในสี่ได้รับความรู้จากการวิทยุกระจายเสียง แต่เป็นการได้รับความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมีในระดับน้อยที่สุด เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณสามในสี่ได้รับได้รับความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมีจากอินเทอร์เน็ต ในระดับปานกลาง

2) ช่องทางรับความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี

(1) การฝึกอบรม ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณหนึ่งในสามเคยเข้าร่วมฝึกอบรมเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี โดยเข้าร่วมฝึกอบรมเฉลี่ย 1.59 ครั้งต่อปี ในขณะที่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสองในสามไม่เคยเข้าร่วมการฝึกอบรมเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี

(2) การสัมมนา ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าครึ่งหนึ่งเคยเข้าร่วมสัมมนาเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี โดยเข้าร่วมสัมมนาเฉลี่ย 1.84 ครั้งต่อปี ในขณะที่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณครึ่งหนึ่งไม่เคยเข้าร่วมสัมมนาเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี

(3) การเข้าชัมนิทรรศการ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าครึ่งหนึ่ง เคยเข้าชัมนิทรรศการเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี โดยเข้าชัมนิทรรศการเฉลี่ย 1.53 ครั้งต่อปี ในขณะที่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณครึ่งหนึ่งไม่เคยเข้าชัมนิทรรศการเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี

(4) ทัศนศึกษาคุյงาน ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีส่วนน้อยเคยทัศนศึกษาคุยงาน เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี โดยทัศนศึกษาคุยงานเฉลี่ย 2.07 ครั้งต่อปี ในขณะที่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีส่วนใหญ่ไม่เคยทัศนศึกษาคุยงาน เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี

1.3.6 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฏหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี

1) ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีผู้ผลิตปุ๋ยเคมี
ผู้ผลิตปุ๋ยเคมี มีปัญหาในด้านต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

กระบวนการผลิตปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสองในห้ามีปัญหา คือ
ขาดความรู้เรื่องกระบวนการผลิตปุ๋ยเคมีเชิงผสมแบบบันเม็ด และผสมชนิดเม็ดที่ไม่เป็นเนื้อ
เดียวกัน ตามลำดับ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีหนึ่งในสามมีปัญหา คือ ขาดความรู้เรื่องกระบวนการผลิตปุ๋ยเกล็ด
และผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าหนึ่งในห้ามีปัญหา คือ ขาดความรู้เรื่องกระบวนการผลิตปุ๋ยเคมีเหลว
ดังนั้น ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสองในห้ามีข้อเสนอแนะ คือ ให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิต
ปุ๋ยเคมี โดยการฝึกอบรม การสัมมนา และการจัดนิทรรศการ เป็นต้น

คุณสมบัติของปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสองในห้ามีปัญหา คือ ไม่มี
ความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของแม่ปุ๋ย และผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณสองในห้ามีปัญหา คือ ไม่มีความรู้
เกี่ยวกับคุณสมบัติของสารตัวเติม(Filler) ดังนั้น ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสองในสามมีข้อเสนอแนะคือ
ควรให้ความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของปุ๋ยเคมี และสารตัวเติม(Filler) โดยการฝึกอบรม การสัมมนา
และการจัดนิทรรศการ เป็นต้น

ชนิดของปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าหนึ่งในสี่มีปัญหา คือ ขาดความรู้
เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีชนิดเม็ด ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าหนึ่งในห้ามีปัญหา คือ ขาดความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีชนิด
เกล็ด และผู้ผลิตปุ๋ยเคมีหนึ่งในห้ามีปัญหา คือ ขาดความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีชนิดเหลว ดังนั้น ผู้ผลิต
ปุ๋ยเคมีประมาณสองในสามมีข้อเสนอแนะ คือ ควรให้ความรู้เกี่ยวกับชนิดของปุ๋ยเคมี โดยช่องทาง
ต่าง ๆ เช่นการฝึกอบรม การสัมมนา วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

การคำนวณสูตรปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีหนึ่งในสี่มีปัญหา คือ คำนวณสูตร
ปุ๋ยเคมีไม่ได้ ดังนั้น ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสามในห้าเสนอแนะให้จัดทำคู่มือการคำนวณสูตรปุ๋ย
ประโยชน์ของปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าหนึ่งในห้ามีปัญหา คือ ไม่
ทราบถึงประโยชน์ของปุ๋ยเคมีที่ผลิต ดังนั้น ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณครึ่งหนึ่งมีข้อเสนอแนะ คือ ให้
ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของปุ๋ยเคมี โดยการฝึกอบรม การสัมมนา การจัดนิทรรศการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

2) ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี
ของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมี มีปัญหาในด้านต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

ข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ยฯ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมวลครึ่งหนึ่ง มีปัญหาคือ ขาดความรู้เกี่ยวกับข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ยฯ ดังนั้น ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีสามารถในห้า เสนอแนะให้ชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ยฯ ให้ชัดเจน

อำนวยหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าครึ่งหนึ่ง มีปัญหาคือ ไม่ทราบถึงอำนวยของพนักงานเจ้าหน้าที่ ดังนั้น ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมวลครึ่งหนึ่ง เสนอแนะให้ชี้แจงทำความเข้าใจถึงอำนวยหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

บทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมวลครึ่งหนึ่ง มีปัญหาคือ ขาดความเข้าใจเรื่องบทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตเอง ดังนั้น ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีสองในห้า เสนอแนะให้ชี้แจงทำความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตให้ชัดเจน

กฎระเบียบต่าง ๆ ก็เกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมวลสามในห้า มีปัญหาคือ ขาดความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่าง ๆ ก็เกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเคมี และมากกว่าสองในห้า มีปัญหาในเรื่อง ขาดเอกสารให้ศึกษา ดังนั้น ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสามในห้า เสนอแนะให้ความรู้ เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ในการผลิตปุ๋ยเคมี และพินพกกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเคมี เพยแพร์ให้ความรู้ ตามลำดับ

2. อภิปรายผล

จากผลการศึกษาสภาพสังคมและเศรษฐกิจของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมี ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี การรับความรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี ผลจากการวิจัยอภิปรายดังนี้

2.1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการผลิตปุ๋ยเคมี เฉลี่ย 10.06 ปี ซึ่งถือว่ามีประสบการณ์ในการผลิตปุ๋ยเคมีค่อนข้างสูง และผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นสมาชิกสมาคมที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี และผู้ผลิตปุ๋ยเคมีหนึ่งในสี่เป็นสมาชิกสมาคม การค้าผู้ผลิตปุ๋ยไทย ซึ่งอาจทำให้ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์การผลิตปุ๋ยเคมีหรือรวมกันซื้อวัสดุคงเพื่อผลิตปุ๋ยเคมีทำให้สามารถลดต้นทุนการผลิตได้เนื่องจากซื้อจากผู้ผลิตโดยตรง ไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง

ผลการวิจัยครั้งนี้ ยังพบว่า ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเกือบครึ่งผลิตปุ๋ยเคมีเชิงผสมชนิดเม็ด และผสมแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกัน (bulk blending) ซึ่งเป็นปุ๋ยเคมีที่มีการจำหน่ายมากในท้องตลาด

ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีส่วนใหญ่ซื้อวัตถุคุณเพื่อผลิตปุ๋ยเคมีจากผู้ประกอบการภายในประเทศ ซึ่งทำให้ต้นทุนการผลิตปุ๋ยเคมีสูง เนื่องวัตถุคุณที่นำมาเพื่อผลิตปุ๋ยเคมีเกือบทั้งหมดนำเข้ามาจากต่างประเทศ ถ้าซื้อจากผู้ประกอบการจากต่างประเทศจะถูกกว่า เพราะซื้อจากแหล่งผลิตวัตถุคุณโดยตรง ถ้าซื้อจากผู้ประกอบการภายในประเทศราคาจะสูงกว่า เนื่องจากเป็นวัตถุคุณนำเข้ามาจากต่างประเทศ เช่นกัน ซึ่งผู้ประกอบการย้อมหวังผลกำไรในการค้าขาย มีผลให้เกย์ครต้องซื้อปุ๋ยเคมีในราคางานผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าครึ่งไม่ได้ เพราะห้ามที่ผลิตเสร็จแล้วเพื่อตรวจสอบคุณภาพก่อนออกจำหน่าย ซึ่งทำให้ไม่ทราบว่าปุ๋ยเคมีที่ผลิตต้องตามที่ขึ้นทะเบียน หรือมีคุณภาพหรือไม่ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีส่วนใหญ่ใช้เงินทุนของตนเองในการผลิตปุ๋ยเคมี และจำนวนแรงงานในการผลิตปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี เฉลี่ย 19.44 ราย และกำลังการผลิตปุ๋ยเคมีโดยเฉลี่ย 57.63 ตันต่อวัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ผลิตปุ๋ยเคมีส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดเล็ก

2.2 ความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมี

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมีความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีในการผลิตปุ๋ยเคมีในระดับมาก ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตปุ๋ยเคมี คุณสมบัติของปุ๋ยเคมี ชนิดของปุ๋ยเคมี การคำนวณสูตรเคมี และประโยชน์ของปุ๋ยเคมี โดยไม่มีผู้ผลิตปุ๋ยเคมีรายใดที่มีความรู้ในระดับน้อย การที่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมีความรู้ในระดับมากนั้น อาจเป็นเพราะผู้ผลิตปุ๋ยเคมี มีระดับการศึกษาค่อนข้างสูง และมีการรับความรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี จากหลายแหล่งรับความรู้และหาข้อมูลทางดังนี้

แหล่งรับความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี ประกอบด้วย สื่อบุคคลและสื่อมวลชน โดยผู้ผลิตปุ๋ยเคมีได้รับความรู้จากสื่อบุคคล 4 ประเภท ได้แก่ เจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีด้วยกัน เจ้าหน้าที่จากสมาคมต่าง ๆ และบุคลากรจากสถานบันการศึกษา แต่แหล่งความรู้สำคัญ คือเจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร โดยผู้ผลิตปุ๋ยเคมีส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากเจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร รองลงมาได้รับความรู้จากผู้ผลิตด้วยกันเอง โดยอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนั้น ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีได้รับความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมี จากสื่อมวลชนทั้ง 6 ประเภท ได้แก่ เอกสารเผยแพร่ อินเทอร์เน็ต วารสาร หนังสือพิมพ์ วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุกระจายเสียง โดยผู้ผลิตปุ๋ยเคมีส่วนใหญ่ ได้รับความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี จากเอกสารเผยแพร่ และจากวารสาร ตามลำดับ แต่อยู่ในระดับน้อย ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีสามในสี่สาม ได้รับความรู้จากอินเทอร์เน็ต ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อมูลข่าวสารจากอินเทอร์เน็ตนั้นมีความสำคัญและสามารถเข้าถึงได้บ่อยและรวดเร็ว

สำหรับช่องทางการรับความรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมีนั้น ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าครึ่งหนึ่งเคยเข้าร่วมการสัมมนาและเข้าอบรมนิทรรศการ

เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฏหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี โดยเข้าร่วมการสัมมนาเฉลี่ย 1.84 และ 1.53 ครั้ง ต่อปี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีประมาณหนึ่งในสามรายเข้าร่วมฝึกอบรมเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฏหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี โดยเข้าร่วมฝึกอบรมเฉลี่ย 1.59 ครั้งต่อปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าช่องทางเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมีหลากหลายช่องทาง แต่ช่องทางเหล่านี้ ทำให้ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกฏหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๋ยเคมี อยู่ในระดับน้อย เท่านั้น

ผลการวิจัยพบว่าจำนวนผู้ผลิตปุ๋ยเคมีที่มีความรู้ถูกต้องเกี่ยวกับกระบวนการผลิตปุ๋ยเคมี คุณสมบัติของปุ๋ยเคมี ชนิดของปุ๋ยเคมี การคำนวณสูตรเคมี และประโยชน์ของปุ๋ยเคมี ดังนี้

2.2.1 ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเกือบทั้งหมด มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับแม่ปุ๋ยที่ใช้ในการผลิตปุ๋ยเคมี ความหมายของกระบวนการผลิตปุ๋ยเคมี และการคัดเลือกวัตถุคุณภาพในการผลิตปุ๋ยเคมีเชิงผสมแบบไม่เป็นเดียว กันต้องมีขนาด และรูปร่างใกล้เคียงกันมาพอสมควร เพื่อป้องกันการแยกตัวของเม็ดปุ๋ย ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าครึ่งหนึ่ง มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเชิงเดียวแบบผสมไม่เป็นเนื้อเดียวกัน เช่น สูตร 30-0-0 และ 35-0-0 เป็นต้น และการผลิตปุ๋ยเคมีผสมแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกันสามารถผลิตได้ทั้งชนิดเม็ดและเกล็ดลักษณะปุ๋ยเคมีผสมแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกัน ซึ่งทำให้ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีสามารถผลิตปุ๋ยเคมีได้อย่างมีประสิทธิภาพและปุ๋ยเคมีที่มีคุณภาพ

2.2.2 ความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเกือบทั้งหมด มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับรูปของธาตุอาหารของปุ๋ยเคมีแต่ละธาตุที่พืชนำไปใช้ประโยชน์ และคุณสมบัติปุ๋ยเคมีซึ่งพืชนำธาตุอาหารไปใช้ประโยชน์โดยตรง ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสี่ในห้า มีความรู้เกี่ยวกับการเข้ากันและไม่ได้ของแม่ปุ๋ยแต่ละชนิด ในขณะที่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเกือบสามในสี่ มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะทางเคมีและผลกระทบ ตลอดถึงกับ ปีะ ดวงพัตรา (2541: 360-364) ได้กล่าวเกี่ยวกับคุณสมบัติปุ๋ยเคมีว่า ปุ๋ยเคมีแต่ละชนิดมีคุณสมบัติแตกต่างกัน ได้แก่ ปริมาณอาหารธาตุที่มีอยู่ในปุ๋ย ปุ๋ยเคมีทุกชนิดจำเป็นต้องมีการประกันปริมาณธาตุที่มีอยู่ในปุ๋ยนั้นเสมอไป ปุ๋ยในโครงสร้างจะรับประกันปริมาณในโครงสร้างทั้งหมด(total N) ปุ๋ยฟอสเฟต์รับประกันปริมาณฟอสฟอริกแอกไซด์ (P_2O_5) ที่เป็นประโยชน์ และปุ๋ยโพแทสเซียมจะรับประกันปริมาณโพแทสเซียมในรูปโพแทช (K_2O) ที่ละลายน้ำ ปุ๋ยญูเรียและปุ๋ยแอมโมเนียมในตรวจสอบกันไม่ได้ เพราะทำให้เกิดความซึ้งกล้ายเป็นของเหลว และปุ๋ยญูเรียเป็นปุ๋ยที่ละลายน้ำง่ายและผลตกล้าบเป็นกรด

2.2.3 ความรู้เกี่ยวกับชนิดปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเกือบทั้งหมด มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับธาตุอาหารรอง และธาตุอาหารเสริม ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีสามในห้า มีความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยนา เช่น ปุ๋ยสูตร 16-20-0 16-16-8 และ 16-8-8 เป็นต้น การผลิตไม่ควรใช้วัตถุคุณภาพ (แม่ปุ๋ย) ที่มีไนโตรเจนอยู่ด้วย แสดงให้เห็นว่าผู้ผลิตปุ๋ยเคมีสามารถผลิตปุ๋ยเคมีได้เหมาะสมกับชนิดปุ๋ยเคมี

2.2.4 ความรู้เกี่ยวกับการคำนวณสูตรปุ่ยเคมี ผู้ผลิตปุ่ยเคมีเกือบทั้งหมด มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับปริมาณธาตุอาหารของวัตถุคิบ (แม่ปุ๋ย)แต่ละชนิด เร โราชปุ๋ย และการคำนวณสูตรปุ่ยเคมีในการผลิตปุ่ยเคมี การที่ผู้ผลิตปุ่ยเคมีมีความรู้ความเข้าใจในการคำนวณสูตรปุ่ยเคมี เร โราชปุ๋ย และปริมาณธาตุอาหารของวัตถุคิบแต่ละชนิด อาจทำให้ผู้ผลิตปุ่ยเคมีสามารถเดือกวัตถุคิบให้เหมาะสมและประโภชน์สูงสุดกับปุ่ยเคมีสูตรต่าง ๆ ซึ่งสามารถผลิตปุ่ยเคมีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.5 ความรู้เกี่ยวกับประโภชน์ปุ่ยเคมี ผู้ผลิตปุ่ยเคมีเกือบทั้งหมด มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับปุ่ยเคมีมีปริมาณธาตุอาหารพืชสูงและหาซื้อได้ง่าย ลดคลื่องกับงบประมาณ (*2550: 7*) ได้แก่ล่าสุดข้อดีของปุ่ยเคมีว่า มีธาตุอาหารพืชในปุ๋ยในปริมาณสูง และอยู่ในรูปที่พืชสามารถใช้ประโยชน์ได้ง่าย หาก็ได้รับมีจำหน่ายทั่วไป เป็นต้น ผู้ผลิตปุ่ยเคมีมากกว่าล้วน นำความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยที่แนะนำให้ใช้กับยาสูน ไม่ควรนำไปแทนยาสูน ไม่ควรนำไปแทนยาสูน และไม่ควรนำไปแทนยาสูน ในขณะที่ผู้ผลิตปุ่ยเคมีมากกว่าสามในห้า มีความรู้เกี่ยวกับปุ่ยเคมีที่มีส่วนประกอบของไนเตรตไม่แนะนำให้ใช้เป็นปุ๋ยข้าว

ข้อมูลเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่าผู้ผลิตปุ่ยเคมีส่วนใหญ่มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับปุ่ยเคมีเป็นอย่างดี ดังนั้นผู้ผลิตปุ่ยเคมีควรจะนำความรู้เกี่ยวกับปุ่ยเคมีไปใช้ในการผลิตปุ่ยเคมีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ่ยเคมี

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ผลิตปุ่ยเคมีมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ่ยเคมีใน การผลิตปุ่ยเคมีในระดับมาก ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ยฯ บทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตปุ่ยเคมี อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ และกฎหมายเบื้องต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปุ่ยเคมี โดยไม่มีผู้ผลิตปุ่ยเคมีรายใดที่มีความรู้ในระดับน้อย การที่ผู้ผลิตปุ่ยเคมีมีความรู้ในระดับมากนั้น อาจเป็นเพราะผู้ผลิตปุ่ยเคมี มีระดับการศึกษาในระดับค่อนข้างสูง และมีการรับความรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปุ่ยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ่ยเคมี จากแหล่งรับความรู้ ทั้งสื่อบุคคล และสื่อมวลชน รวมทั้งผ่าน ช่องทางรับความรู้ทั้งการฝึกอบรม และการสัมมนา ดังได้กล่าวรายละเอียดมาแล้วในการอภิปรายความรู้เกี่ยวกับปุ่ยเคมี

ผลการวิจัยทำให้ทราบว่า จำนวนผู้ผลิตปุ่ยเคมีที่มีความรู้ถูกต้องเกี่ยวกับข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ยฯ บทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตปุ่ยเคมี อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ และกฎหมายเบื้องต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปุ่ยเคมี ดังนี้

2.3.1 ความรู้เกี่ยวกับข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ยฯ ผู้ผลิตปุ่ยเคมีเกือบทั้งหมด มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการผลิตปุ่ยอินทรีย์เคมีและการผลิตปุ่ยเคมีแบบแบ่งบรรจุต้องมี

ในอนุญาตผลิตปูยเม็นเพื่อการค้า และในสำคัญการขึ้นทะเบียนก่อน ผู้ผลิตปูยเม็นมากกว่าสี่ในห้า
มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับความหมายปูยเม็นปีก่อนคือปูยเม็นที่ผลิตโดยมีปริมาณธาตุอาหารรับรอง
ธาตุใดธาตุหนึ่งต่ำกว่าร้อยละสิบตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ หรือระบุไว้ในคลาก และบทลงโทษของการ
ยื่นต่ออายุใบอนุญาตหลังหมดอายุ ต้องระวังโทษปรับไม่เกิน 400 บาท ในขณะที่ผู้ผลิตปูยเม็น¹
มากกว่าสามในสี่มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการผลิตปูยเม็นเพื่อการค้าต้องมีใบอนุญาตผลิตปูยเม็น
เพื่อการค้าและใบสำคัญการขึ้นทะเบียนปูยเม็น บทลงโทษผู้ผลิตและขายปูยเม็นปีก่อน ต้องระวัง
โทษไม่เท่ากัน และการผลิตปูยเม็นธาตุอาหารอาหารรับรองและธาตุอาหารเสริมเสริมต้องขอ
ใบอนุญาตผลิตปูยเม็นเพื่อการค้า

2.3.2 ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเกือบทั้งหมดมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเคมีได้ตามสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้าเท่านั้น การปฏิบัติกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ต้องวิเคราะห์ปุ๋ยเคมีที่ผลิตเสร็จก่อนส่งจำหน่าย และต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ในขณะที่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสี่ในห้ามีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับต้องมีป้ายแสดงคำว่า “สถานที่ผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า” ตามกฎหมายกำหนด

**2.3.3 ความรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเกือบ
ทั้งหมดมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเข้าตรวจสอบสถานที่ผลิตปุ๋ยเคมีของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้
ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือเวลาทำการ ๑ ๗ และต้องอ่านวิธีความ
สะอาดแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ในขณะที่ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีมากกว่าสองในสาม มีความรู้ที่ถูกต้อง
เกี่ยวกับการถูกเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งผู้ผลิตสามารถขอใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้าใหม่ได้อีก
ครั้งเมื่อครบกำหนด ๒ ปี**

2.3.4 ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปูย Kemี ผู้ผลิตปูย Kemี
 ทั้งหมดมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับผลกระทบปูย Kemี ต้องระบุข้อความตามที่กฎหมายกำหนด ผู้ผลิตปูย Kemี
 เกือบทั้งหมดมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับปริมาณธาตุอาหารรับรองในผลักปูย Kemี หมายถึง ปริมาณ
 ในโตรเจนทั้งหมด (N) ปริมาณฟอสเฟตที่เป็นประไนซ์ (P_2O_5) และปริมาณโพแทชที่ละลายน้ำ
 (K_2O) สามารถผลิตปูย Kemี ได้ตามขนาดบรรจุปูย Kemี ที่กฎหมายกำหนด และชนิดปูย Kemี
 มาตรฐานที่กฎหมายกำหนด มี 7 ชนิด คือ หยดเรียบ แอนโนนเนียมชัลเฟต อะเปอร์ฟอสเฟต ดับเบิลอะเปอร์
 ฟอสเฟต ทรินเปิลอะเปอร์ฟอสเฟต โพแทสเซียมคลอไรด์ และโพแทสเซียมชัลเฟต ตามลำดับ
 ผู้ผลิตปูย Kemี มากกว่าสามในสี่มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อกำหนดการผลิตโดยไม่ที่เพื่อการค้าไม่
 ต้องขอใบอนุญาตผลิตปูย Kemี เพื่อการค้า ในขณะผู้ผลิตปูย Kemี มากกว่าสองในห้า มีความรู้ที่ถูกต้อง

เกี่ยวกับการผลิตปูยเคมีมาตรฐานต้องมีใบอนุญาตผลิตปูยเคมีเพื่อการค้าแต่ไม่ต้องขึ้นทะเบียนปูยเคมี

ข้อมูลเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่าผู้ผลิตปูยเคมีส่วนใหญ่มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคมีเป็นอย่างดี ดังนั้นผู้ผลิตปูยเคมีควรจะนำความรู้ที่เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคมีไปปฏิบัติในการผลิตปูยเคมีให้ถูกต้องตามกฎหมาย

2.4 การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปูยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคมีของผู้ผลิตปูยเคมี

ผลการวิจัยครั้งพบว่า ผู้ผลิตปูยเคมีส่วนใหญ่ได้รับความรู้ปูยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคมีจากสื่อบุคคล คือ เจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร ในระดับปานกลาง และผู้ผลิตปูยเคมีสามารถสื่อได้รับความรู้จากอินเทอร์เน็ต ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงให้เห็นแนวโน้มว่า อินเทอร์เน็ตมีความสำคัญมากขึ้น โดยมีความสำคัญในระดับเดียวกับเจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร ซึ่งมีความรับผิดชอบโดยตรง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ผลิตปูยเคมีสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว ทันเหตุการณ์

ผลการวิจัยพบว่า วิธีการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารความรู้เกี่ยวกับปูยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคมีนั้น ผู้ผลิตปูยเคมีมากกว่าครึ่งหนึ่งเคยเข้าร่วมการสัมมนา โดยเข้าร่วมการสัมมนาเฉลี่ย 1.84 ครั้งต่อปี โดยผู้ผลิตปูยเคมีประมาณหนึ่งในสามเคยเข้าร่วมการฝึกอบรม โดยเข้าร่วมการฝึกอบรมเฉลี่ย 1.59 ครั้งต่อปี และผู้ผลิตปูยเคมีส่วนหนึ่งเคยทักศนศึกษาดูงาน โดยทัศนศึกษาดูงานเฉลี่ย 2.07 ครั้งต่อปี อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้ผลิตปูยเคมีที่ไม่เคยเข้าร่วมการฝึกอบรม การสัมมนา การเข้าชุมนิทรรศการและทัศนศึกษาดูงานเกี่ยวกับปูยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคมี ดังนี้ ผู้ผลิตปูยเคมีมากกว่าสองในสามไม่เคยเข้าร่วมการฝึกอบรม ผู้ผลิตปูยเคมีประมาณครึ่งหนึ่งไม่เคยเข้าร่วมสัมมนา และไม่เคยเข้าชุมนิทรรศการ รวมทั้งผู้ผลิตปูยเคมีส่วนใหญ่ไม่เคยทักศนศึกษาดูงานเกี่ยวกับปูยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคมี สิ่งเหล่านี้อาจเป็นผลให้ผู้ผลิตปูยเคมีบางส่วน มีปัญหาในด้านความรู้เกี่ยวกับปูยเคมี และเสนอแนะให้ควรให้ความรู้เกี่ยวกับชนิดปูยเคมี โดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรม การสัมมนา วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

2.5 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปูยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคมีของผู้ผลิตปูยเคมี

ถึงแม้ว่า ผู้ผลิตปูยเคมี จะมีความรู้เกี่ยวกับปูยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยเคมี ในระดับมาก แต่ยังมีผู้ที่มีปัญหาและระบุข้อเสนอแนะ ดังนี้

2.5.1 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปูย์เคมี

ปัญหาสำคัญเกี่ยวกับปูย์เคมีที่ผู้ผลิตปูย์เคมีเสนอแนะให้มีการให้ความรู้ โดยการฝึกอบรม การสัมมนา จัดนิทรรศการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต เรียงตามลำดับค่าร้อยละจากมากไปน้อย มีดังนี้ ไม่มีความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติแม่ปูย์ ขาดความรู้ เรื่องกระบวนการผลิตปูย์เคมีแบบผสมปั๊มเม็ด ขาดความรู้เรื่องกระบวนการผลิตปูย์เคมีแบบผสม เม็ดที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน (bulk blending) และไม่มีความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติสารตัวเติม(filler)

ดังนั้น กรมวิชาการเกษตรควรจัดการให้ความรู้ให้แก่ผู้ผลิตปูย์เคมี ใน เรื่องดังกล่าว โดยผ่านการฝึกอบรม การสัมมนา การจัดนิทรรศการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต และผู้ผลิตปูย์เคมีควรเร่งพัฒนาตนเอง โดยการทัศนศึกษาดูงาน เข้าร่วมการฝึกอบรม การสัมมนา และเข้าชุมนิทรรศการ

2.5.2 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูย์เคมี

ปัญหาสำคัญเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูย์เคมี ที่ผู้ผลิตปูย์เคมี เสนอแนะ ให้มีการให้มีการซึ่งแจ้งหรือพิมพ์เอกสารเผยแพร่ ให้ความรู้ เรียงตามลำดับค่าร้อยละ จากมากไปน้อย มีดังนี้ ขาดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเบียนต่าง ๆ กेี่ยวกับการผลิตปูย์เคมี ไม่ทราบถึง อำนาจของหน่วยงานเจ้าหน้าที่ ขาดความเข้าใจเรื่องบทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตเอง ขาดความรู้เกี่ยวกับ ข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปูย์ และ ขาดเอกสารให้ศึกษาเกี่ยวกับกฎหมายเบียนต่าง ๆ กेี่ยวกับการผลิต ปูย์เคมี ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว กรมวิชาการเกษตรสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งดำเนินการ ซึ่ง สร้างความเข้าใจ และแจกเอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับกฎหมายเบียนต่าง ๆ กेี่ยวกับการผลิตปูย์เคมี ให้แก่ผู้ผลิตปูย์เคมี

การที่ผู้ผลิตปูย์เคมีประมาณครึ่งหนึ่ง มีปัญหา คือ ขาดความเข้าใจเรื่อง บทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตเองนั้น อาจมีสาเหตุมาจากการผู้ผลิตปูย์เคมีส่วนใหญ่ไม่เคยทัศนศึกษาดูงาน เกี่ยวกับปูย์เคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูย์เคมี หากกว่าสองในสามไม่เคยเข้าร่วมการฝึกอบรม ประมาณครึ่งหนึ่ง ไม่เคยเข้าร่วมการสัมมนา และไม่เคยเข้าชุมนิทรรศการ ดังนั้น ผู้ผลิตปูย์เคมีควร เร่งพัฒนาตนเอง เพื่อให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง เพื่อจะได้ปฏิบัติดน ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับบทบาทหน้าที่

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ผู้ผลิตปูยแคมี

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ผลิตปูยแคมีประมวลครั้งหนึ่ง มีปัญหา คือ ขาดความเข้าใจเรื่องบทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตเอง และมีปัญหารံร่อง ขาดความรู้เกี่ยวกับปูยแคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยแคมี ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ คุณสมบัติของแม่ปูย กระบวนการผลิตปูยแคมีเชิงผสมแบบบีนเม็ด กระบวนการผลิตปูยแคมีเชิงผสมเม็ดแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกัน (bulk blending) และคุณสมบัติของสารตัวเติม (filler) กฎระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปูยแคมี ข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปูย อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ บทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตเอง รวมทั้งผู้ผลิตปูยแคมีส่วนใหญ่ไม่เคยทัศนศึกษาดูงานเกี่ยวกับปูยแคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยแคมี มากกว่าสองในสาม ไม่เคยเข้าร่วมการฝึกอบรม ประมวลครั้งหนึ่ง ไม่เคยเข้าร่วมสัมมนา และไม่เคยเข้าชุมนิทรรศการ ดังนั้น ผู้ผลิตปูยแคมีควรเร่งพัฒนาตนเอง เพื่อให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง เพื่อจะผลิตปูยแคมีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.1.2 เจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร หรือ เจ้าหน้าที่สารวัตรเกษตร

ผลการวิจัย พบรุ่ง เจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตรเป็นแหล่งความรู้สำคัญที่ผู้ผลิตปูยแคมีได้รับความรู้เกี่ยวกับปูยแคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยแคมี ดังนั้น เจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร หรือสารวัตรเกษตรควรพัฒนาตนเอง ให้มีความรู้ที่เกี่ยวกับปูยแคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปูยแคมีที่ถูกต้องและทันสมัย เพื่อนำไปถ่ายทอดให้กับผู้ผลิตปูยแคมีได้รับทราบตลอดเวลาและสนับสนุนอ

3.1.3 กรมวิชาการเกษตร

- ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาสำคัญที่ผู้ผลิตปูยแคมีเสนอแนะให้มีการให้ความรู้ โดยการฝึกอบรม การสัมมนา การจัดนิทรรศการ วิทวุฒิราษฎร์เสียง วิทวุฒิไทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต ได้แก่ คุณสมบัติของแม่ปูย กระบวนการผลิตปูยแคมีเชิงผสมแบบบีนเม็ด กระบวนการผลิตปูยแคมีเชิงผสมเม็ดแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกัน (bulk blending) และ คุณสมบัติของสารตัวเติม (filler) กฎระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปูยแคมี ข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปูย อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ และบทบาทหน้าที่ของผู้ผลิตเอง

ดังนั้น กรมวิชาการเกย์ตระครจัดการให้ความรู้ให้แก่ผู้ผลิตปุ๊ยเคนี ในเรื่องดังกล่าว โดยผ่านการฝึกอบรม การสัมมนา การจัดนิทรรศการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต

2) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ผลิตปุ๊ยเคนีประมวลสารในห้าภาคความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปุ๊ยเคนี และมากกว่าสองในห้า ขาดเอกสารให้ศึกษา ดังนั้น ผู้ผลิตปุ๊ยเคนีมากกว่าสามในห้า เสนอแนะให้ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ในการผลิตปุ๊ยเคนี และพินพ์กฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวกับการผลิตปุ๊ยเคนีเผยแพร่ให้ความรู้ ตามลำดับ

ดังนั้น กรมวิชาการเกย์ตระครเร่งพัฒนาแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปุ๊ยเคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๊ยเคนี ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพทางสังคม เศรษฐกิจและความต้องการของผู้ผลิตปุ๊ยเคนี และเร่งจัดทำเอกสาร โปสเตอร์ เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวกับการผลิตปุ๊ยเคนี ประชาสัมพันธ์ เพย์แพร์ให้ความรู้แก่ผู้ผลิตปุ๊ยเคนี ในวิธีการต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต เอกสารเผยแพร่ วารสาร วิทยุโทรทัศน์ และการจัดนิทรรศการ อย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาความรู้เกี่ยวกับปุ๊ยเคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปุ๊ยเคนีของผู้จำหน่ายปุ๊ยเ肯ี

3.2.2 ควรมีการศึกษาความรู้เกี่ยวกับสารเคมีทางการเกษตรและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีของผู้ผลิตสารเคมีที่เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับปุ๊ยเคนี

3.2.3 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ของผู้ผลิตปัจจัยการผลิตทางการเกษตรภายในประเทศ

3.2.4 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ของผู้ร่วมรวมเมล็ดพันธุ์ ควบคุณในเขตภาคกลาง

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการเกษตร(2551) พระราชบัญญัติปีช พ.ศ.2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปีช
(ฉบับที่2) พ.ศ.2550 กรุงเทพมหานคร ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
กิ่งฟ้า สินธุวงศ์ (2537) "พื้นฐานทางจิตวิทยาของการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์" ใน ประมวล
สาระชุดวิชาสารัตถะและวิทยวิธีทางวิทยาศาสตร์ หน่วยที่ 6 หน้า 19-24 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- เกย์น น้อยน้ำใส (2530) "ความรู้ทัศนคติของเกษตรกรต่อการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช
และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในเขตอําเภอมีองจังหวัดพิษณุโลก" วิทยานิพนธ์
ปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- จิราพร อัญคี (2546) "ความรู้ ความเข้าใจด้านภัยนु่ลด้านเพื่อของผู้ประกอบการในเขตอําเภอบางละ
มุง จังหวัดชลบุรี" ปัจจุบันพิเศษปริญญาตรีประ产业化ศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
- ธงชัย มาลา (2550) ปัจจัยอินทรีย์และปัจจัยชีวภาพ: เทคนิคการผลิตและการใช้ประโยชน์ พิมพ์ครั้งที่ 2
กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ปีชะ ดวงพัตรา (2541) "ปีบและการใช้ปีบ" ใน ปฐพีวิทยาเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 8 หน้า 358-359
กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- “ประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการขอ
อนุญาต การอนุญาต การออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต การขอแทน และ
การออกใบแทนใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติปีช พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติปีช (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550” (2551, 3 เมษายน) ราชกิจจานุเบนกษา^{เล่ม 125 ตอนที่พิเศษ 65 ง หน้า 8-12}
- “ประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่อง การขึ้นทะเบียน การออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน การขอแก้ไข
รายการทะเบียน หรือการแก้ไขรายการทะเบียนปีบเคมี ตามพระราชบัญญัติปีช พ.ศ.
2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปีช (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550” (2551, 3 เมษายน)
ราชกิจจานุเบนกษา^{เล่ม 125 ตอนที่พิเศษ 65 ง หน้า 13-15}

- “ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดปีบัญคืนมีมาตรฐาน ตามพระราชบัญญัติปี พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550” (2552, 29 เมษายน) ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 126 ตอนที่พิเศษ 63 ง หน้า 56-57
- “ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง ข้อความอื่นที่กำหนดให้มีฉลาก ตามพระราชบัญญัติปี พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550” (2552, 29 เมษายน) ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 126 ตอนที่พิเศษ 63 ง หน้า 58-59
- “ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดวัดดูที่ใช้ทำภาคนาบรรจุ วิธีผึ่งกากาชนาและขนาดบรรจุปั้ยเพื่อการค้า ตามพระราชบัญญัติปี พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550” (2552, 29 เมษายน) ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 126 ตอนที่พิเศษ 63 ง หน้า 60
- ฝ่ายปั้ยคeme (2551) ผลการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติปี พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ปีงบประมาณ 2551 (อัคส์ดำเนา) พระรัตนพิมล ชัยญาณวัตร (2546) สถานการณ์ปั้ยคemeของประเทศไทย กรุงเทพมหานคร กองควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร เข้ามา หัสดน (2547) “การคำนวณสูตรปั้ยคeme” ใน คู่มือการผลิตปั้ยคemeสูตรต่าง ๆ ใช้่อง หน้า 11 กรุงเทพมหานคร ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ราชบัณฑิตยสถาน (2546) “ความรู้” ใน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 หน้า 232 กรุงเทพมหานคร นามมีน้ำคพับลิเคชั่นส์ วิกิพีเดีย (2552) ความรู้ ค้นคืนวันที่ 2 ตุลาคม 2552 จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B9%89> เสน่ห์ จุ๊บโต (2541) ”เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษากับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วยการฝึกอบรม” ใน ประมวลสาระชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษากับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พิมพ์ครั้งที่ 2 หน่วยที่ 7 หน้า 346-389 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ สังฆารักษ์ แสรฐี (2547) ”ความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติ และความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงงานที่มีต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 : กรณีศึกษาโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์ นำทางเลในเขตอำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร” ปัญหาพิเศษปริญญารัฐ ประจำนศสสศ มหาวิทยาลัยสุโขทัย สาขาวิชาการบริหารทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2550) ข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจการเกษตร ปี 2550
 กรุงเทพมหานคร อรุณการพิมพ์
- ส่วนสารวัตกรเกษตร (2551) ผลการปฏิบัติงานควบคุมกำกับดูแลตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ
 ของกรมวิชาการเกษตรปีงบประมาณ 2551 (อัคคำเนา)
- เอื่อมพร สายเสมอ (2538) "ความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มี
 ปัญหาสิ่งแวดล้อม : ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดอํามานาจเริญ" ภาคนิพนธ์ปริญญา
 พัฒนาบริหารศาสตรมหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหาร
 ศาสตร์
- Bloom,Benjamime S. (1975). *Takenemy of education objection handbook.* New York: David
 Makay,
- Kapsuta, E.C. (1992). "Marking high quality blended fertilizer Agro-Chemical News in Brief."
 Special issue December 1992 Bangkok , Thailand pp. 65 อ้างถึงใน บรรณพิมล
 ชัยญาณุวัตร (2546) สถานการณ์ปุ๋ยเคมีของประเทศไทย กรุงเทพมหานคร
 กองควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ (แบบสอบถาม)

ภาคผนวก ก

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ (แบบสอบถาม)

1. ดร.ธีระพล ศิลกุล

สถานที่ทำงาน สำนักความคุ้มตามพระราชบัญญัติ
สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๕
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักความคุ้มตามพระราชบัญญัติ
นักวิชาการเกษตร ชำนาญการ

2. นายศักดิ์เกย์ สุนทรภัทร

สถานที่ทำงาน สำนักความคุ้มพืชและวัสดุการเกษตร
กรมวิชาการเกษตร
ตำแหน่ง ผู้เชี่ยวชาญด้านวัสดุการเกษตร
นักวิชาการเกษตร เชี่ยวชาญ

3. นางอภิญญา จริยวัฒน์

สถานที่ทำงาน ฝ่ายปั้นย์เคมี
สำนักความคุ้มพืชและวัสดุการเกษตร
กรมวิชาการเกษตร
ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายปั้นย์เคมี
นักวิชาการเกษตร ชำนาญการพิเศษ

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามผู้ผลิตปุ๋ยเคมี

ภาคผนวก ข

เลขที่ □□□

วัน / เดือน / ปีที่สอบตาม...../...../.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความรู้เกี่ยวกับปัจย์เคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคนีของผู้ผลิตปัจย์เคนีในเขตภาคกลาง

คำชี้แจง

1. การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์หลัก คือ เพื่อศึกษาความรู้ ปัญหาและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับปัจย์เคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคนีของผู้ผลิตปัจย์เคนีในเขตภาคกลาง

2. คำตอบในแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิจัย จะนำเสนอเป็นภาพรวม ไม่ใช่เป็นรายบุคคล คำตอบในแบบสอบถามจึงไม่มีผลผลกระทบต่อผู้ท่านแต่อย่างใด ดังนั้นจึงควรซื่อความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบคำถามทุกข้อตามความจริงหรือตรงตามความคิดเห็นของท่าน

3. เลขที่แบบสอบถามมีไว้เพื่อการติดตามแบบสอบถามเท่านั้น

4. แบบสอบถามทั้งหมดมี 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้ผลิตปัจย์เคนีในเขตภาคกลาง

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับปัจย์เคนีของผู้ผลิตปัจย์เ肯ีในเขตภาคกลาง

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคนีของผู้ผลิตปัจย์เคนีในเขตภาคกลาง

ตอนที่ 4 การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัจย์เคนีและกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคนีของผู้ผลิตปัจย์เคนีในเขตภาคกลาง

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความรู้ด้านปัจย์เคนีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจย์เคนีของผู้ผลิตปัจย์เคนีในเขตภาคกลาง

5. ผู้วิจัยควรขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างยิ่งที่กรุณาตอบแบบสอบถามและให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้

นายสาโรจน์ ลักษณะวิลาศ

นักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์

ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้ผลิต ปูยเคนี

ค่าใช้จ่าย กรณไได้เครื่องหมาย ✓ ในช่อง (...) หน้าข้อความที่ต้องการหรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. เพศ (...) 1. ชาย ..... 2. หญิง

2. ปัจจุบันท่านมีอายุ.....ปี (มากกว่า 6 เดือน นับเป็น 1 ปี)

3. ระดับการศึกษา

(...) 1. ไม่ได้รับการศึกษา ..... 2. ประถมศึกษา ..... 3. มัธยมศึกษาตอนต้น

(...) 4. มัธยมศึกษาตอนปลาย ..... 5. ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า

(...) 6. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ..... 7. ปริญญาตรี ..... 8. อื่น ๆ(ระบุ).....

4. ท่านเป็นสมาชิกสมาคมเกี่ยวกับปูยเคนีหรือไม่

(...) 1. ไม่เป็น

(...) 2. เป็น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

(...) 2.1 สมาคมคินและปูย

(...) 2.2 สมาคมการค้าผู้ผลิตปูยไทย

(...) 2.3 สมาคมการค้าน้ำยาและธุรกิจการเกษตรไทย

(...) 2.4 สมาคมคนไทยธุรกิจเกษตร

(...) 2.5 สมาคมอารักษากาฬไทย

(...) 2.6 อื่นๆ (ระบุ).....

5. ท่านผลิตปูยเคนีผสมชนิดใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

(...) 1. เม็ด

(...) 2. เกล็ด

(...) 3. เหลว

(...) 4. อื่น ๆ (ระบุ).....

6. ท่านผลิตปูยเคนีแบบผสมลักษณะใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

(...) 1. ผสมปั่นเม็ด

(...) 2. ผสมแบบไม่เป็นเนื้อเดียวกัน(bulk blending)

(...) 3. ผสมอัดเม็ด

(...) 4. ผสมปูยเกล็ด

(...) 5. ผสมปูยเหลว

(...) 6. อื่น ๆ (ระบุ).....

7. วัตถุคืนที่ใช้ในการผลิตปุ๋ยเคมี ท่านนำมาจากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (...) 1. นำเข้ามาจากต่างประเทศโดยตนเอง
- (...) 2. ซื้อจากผู้ประกอบการภายในประเทศ
- (...) 3. รวมกับกันนำเข้ามาจากต่างประเทศ
- (...) 4. อื่น ๆ (ระบุ).....

8. ท่านมีการวิเคราะห์ปุ๋ยเคมีที่ผลิตเพื่อตรวจสอบคุณภาพก่อนออกจำหน่ายหรือไม่

- (...) 1. ไม่ได้วิเคราะห์
- (...) 2. วิเคราะห์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - (...) 2.1 ส่งตัวอย่างวิเคราะห์โดยห้องปฏิบัติการของตนเอง
  - (...) 2.2 ส่งตัวอย่างวิเคราะห์ ณ สำนักวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร
  - (...) 2.3 ส่งตัวอย่างวิเคราะห์ ณ กรมวิทยาศาสตร์บริการ
  - (...) 2.4 อื่น ๆ (ระบุ).....

9. ท่านมีจำนวนแรงงานในการผลิตปุ๋ยเคมี..... คน

10. ท่านสามารถผลิตปุ๋ยเคมีได้วันละ ..... ตัน

11. ในปี 2551 ท่านผลิตปุ๋ยเคมีทั้งหมด ..... ตัน

12. ท่านมีประสบการณ์ในการผลิตปุ๋ยเคมีมาแล้ว ..... ปี

13. แหล่งเงินทุนที่ท่านใช้ในการดำเนินการผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (...) 1. ของตนเอง
- (...) 2. สถาบันการเงินของรัฐ ระบุ.....
- (...) 3. สถาบันการเงินเอกชน ระบุ.....
- (...) 4. อื่น ๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้ ถ้าท่านคิดว่า “ถูก” โปรดทำเครื่องหมาย “✓” ในช่องถูก ถ้าท่านคิดว่า “ผิด” โปรดทำเครื่องหมาย “✗” ในช่องผิด

ข้อความ	ถูก	ผิด
กระบวนการผลิตปุ๋ยเคมี		
1. การผลิตปุ๋ยเคมีแบบผสมไม่เป็นเนื้อเดียวกัน (bulk blending) ผลิตได้เฉพาะปุ๋ยเคมีชนิดเม็ดเท่านั้น.....	.....	.....
2. แม่ปุ๋ย ได้แก่ บูรี่ ไคแอม โนเนียมฟอสเฟตและโพแทสเซียมคลอไรด์ เป็นต้น.....	.....	.....
3. ปุ๋ยจะประกอบ หมายถึง ปุ๋ยเคมีที่ผลิตขึ้นจากการทางเคมี เพื่อให้ธาตุปุ๋ยตั้งแต่สองธาตุขึ้นไปและอยู่รวมกันเป็นสารประกอบเคมีชนิดเดียวกัน.....	.....	.....
4. ปุ๋ยเคมีสูตร 30-0-0 หมายถึง ปุ๋ยเชิงเดียวซึ่งใช้บูรี่ผสมกับสารตัวเติม (filler).....	.....	.....
5. การผลิตปุ๋ยเคมีแบบผสมไม่เป็นเนื้อเดียวกัน ควรเลือกแม่ปุ๋ยที่มีขนาด ลักษณะรูปร่างที่ใกล้เคียงกัน มาผสมกัน เพื่อป้องกันการแยกตัวของเม็ดปุ๋ย.....	.....	.....
คุณสมบัติของปุ๋ยเคมี		
6. ปุ๋ยบูรี่และปุ๋ยเอนโนเนียมในเตรทผสมกันไม่ได้ เพราะทำให้เกิดความชื้นกลายเป็นของเหลวได้.....	.....	.....
7. ปุ๋ยบูรี่เป็นปุ๋ยที่ละลายน้ำง่ายและให้ผลตกล้างเป็นต่าง.....	.....	.....
8. ปุ๋ยเคมีมีคุณสมบัติในการปรับโครงสร้างดิน.....	.....	.....
9. ธาตุฟอสฟอรัสที่พืชสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ต้องอยู่ในรูปฟอสเฟตที่เป็นประโยชน์ (P_2O_5).....	.....	.....
10. ปุ๋ยเคมีสูตร 8-24-24 เป็นปุ๋ยที่มีปริมาณธาตุอาหารในโตรเจนทั้งหมด 8% ฟอสเฟตที่ละลายน้ำ 24% และโพแทสที่เป็นประโยชน์ 24%	.....	.....
ชนิดของปุ๋ยเคมี		
11. ปุ๋ยนา เช่น ปุ๋ยสูตร 16-20-0 16-16-8 และ 16-8-8 เป็นต้น เป็นปุ๋ยเคมีที่ต้องใช้แม่ปุ๋ยในโตรเจนที่มีในเตรทผสมอยู่ด้วย.....	.....	.....
12. ธาตุอาหารรอง ได้แก่ ธาตุแมgnีเซียม แคลเซียม และกำมะถัน.....	.....	.....
13. ปุ๋ยเคมีที่ให้ธาตุอาหารเหล็ก (Fe) ทองแดง (Cu) และสังกะสี (Zn) จัดเป็นปุ๋ยเคมีประเภทธาตุอาหารหลัก.....	.....	.....

ข้อความ	ถูก	ผิด
การคำนวณสูตรปุ๋ยเคมี		
14. ถ้าต้องการผสมปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 จำนวน 1 ตัน ใช้บูริช 150 กิโลกรัม ไคแอมโน เนี่ยมฟอสเฟต (DAP) 350 กิโลกรัม โพแทสเซียมคลอไรด์ 250 กิโลกรัม และสารตัวเติม (filler) 250 กิโลกรัม.....	.....	.....
15. เร โ ช ป ู บ (fertilizer ratio) หมายถึง สัดส่วนของต่างๆซึ่งเป็นตัวเลขที่ระบุระหว่าง ปริมาณ ในโตรเจนทั้งหมด พอสเฟตที่เป็นประโยชน์ และโพแทสที่ละลายน้ำ.....	.....	.....
16. ปุ๋ยไคแอมโนเนี่ยมฟอสเฟต (DAP) ให้ธาตุอาหารในโตรเจนและฟอสฟอรัส.....	.....	.....
ประโยชน์ปุ๋ยเคมี		
17. ประโยชน์ของปุ๋ยเคมี ได้แก่ มีธาตุอาหารพืชปริมาณสูง และหาซื้อได้ง่าย.....	.....	.....
18. ปุ๋ยเคมีที่แนะนำให้ใช้กับยาสูบ ควรมีปูบโพแทสเซียมคลอไรด์เป็นส่วนประกอบ.....	.....	.....
19. ปุ๋ยเกล็ดเป็นปุ๋ยเคมีที่แนะนำให้กับพืชผัก และไม่ดกอไม้ระดับ.....	.....	.....
20. ปุ๋ยเคมีสูตร 16-8-8 ถ้าผลิตโดยใช้บูริช แคดเซียมในเครื่องดับเบลล์ชูเปอร์ฟอสเฟต และ โพแทสเซียมคลอไรด์ เป็นปูบที่แนะนำให้ใช้เป็นปูบข้าวเท่านั้น.....	.....	.....

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้ ถ้าทำตามคิดว่า “ถูก” โปรดทำเครื่องหมาย “✓” ในช่องถูก ถ้าทำตามคิดว่า “ผิด” โปรดทำเครื่องหมาย “✗” ในช่องผิด

ข้อความ	ถูก	ผิด
ข้อห้ามตามพระราชบัญญัติปุ๋ยฯ		
1. ปุ๋ยเคมีที่ผลิตโดยมีปริมาณธาตุอาหารรับรองธาตุใดธาตุหนึ่ง ต่ำกว่าร้อยละสิบ ตามที่เขียน ทะเบียนไว้ หรือระบุไว้ในฉลาก อีกเป็นปุ๋ยเคมีปลอม	.....	.....
2. การยื่นขอต่ออายุใบอนุญาตหลังหมดอายุ ต้องระวัง โทยปรับวันละไม่เกิน 400 บาท...	.....	.....
3. ผู้ผลิตและผู้ขายปุ๋ยเคมีปลอม ต้องโทยจำคุกและปรับเท่ากัน	.....	.....
4. เมื่อได้รับใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้าแล้ว ผู้ผลิตสามารถผลิตปุ๋ยเคมีจำหน่ายได้เลย	.....	.....
5. ปุ๋ยอินทรีย์เคมีสามารถผลิตจำหน่ายได้ โดยไม่ต้องขอใบอนุญาต.....	.....	.....
6. การผลิตปุ๋ยเคมีธาตุอาหารรองและอาหารเสริมไม่ต้องขอใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมี.....	.....	.....
7. การนำปุ๋ยเคมีสำเร็จรูปแบบเทกของ มาแบ่งบรรจุใส่ภาชนะ ซึ่งเป็นฉลากของตนเอง ไม่ต้องขอใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า.....	.....	.....

ข้อความ	ถูก	ผิด
บทบาทหน้าที่ผู้ของผลิตปุ๋ยเคมี		
8. ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีสามารถผลิตปุ๋ยเคมีได้ตามสถานที่ผลิตที่ระบุไว้ในใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเท่านั้น.....	.....	.....
9. ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีต้องวิเคราะห์ปุ๋ยเคมีที่ผลิตเสร็จแล้วทุกครั้ง ก่อนที่จะส่งออกจำหน่าย.....	.....	.....
10. สถานที่ผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า ต้องมีป้ายแสดงคำว่า “สถานที่ผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า” ซึ่งจะมีขนาดเท่าใดก็ได้.....	.....	.....
11. ในกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน.....	.....	.....
12. ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่ปิดเผยเห็นได้ชัด ณ สถานที่ผลิตปุ๋ยเคมี เพื่อการค้า สถานที่ขาย สถานที่นำเข้า หรือสถานที่ส่งออก แล้วแต่กรณี หากผู้เสื่อม ต้องระวังโทยปรับไม่เกินสี่พันบาท.....	.....	.....
อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่		
13. เมื่อผู้ผลิตปุ๋ยเคมีถูกเพิกถอนใบอนุญาต ผู้ผลิตสามารถผลิตปุ๋ยเคมีได้อีกรังสีเมื่อครบกำหนด 5 ปี	.....	.....
14. ผู้ผลิตสามารถอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบในสถานที่ผลิตปุ๋ยเคมีได้ ในระหว่างเวลา的工作 อาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก ภูมิระเบียนต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเคมี	.....	.....
15. ตลาดปุ๋ยเคมีต้องระบุข้อความตามที่กฎหมายกำหนด.....	.....	.....
16. ถ้าต้องการผลิตปุ๋ยเคมีมาตรฐาน ต้องได้รับใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้าและใบสำคัญ การขึ้นทะเบียนปุ๋ยเคมีก่อน.....	.....	.....
17. การผลิตโดยไม่ที่เพื่อการค้า ต้องขอใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า.....	.....	.....
18. ปริมาณธาตุอาหารรับรองในตลาดปุ๋ยเคมี หมายถึง ปริมาณในโทรศัพท์ทั้งหมด (N) ปริมาณฟอสเฟตที่เป็นประไนซ์ (P_2O_5) และปริมาณโพแทชที่ละลายน้ำ (K_2O).....	.....	.....
19. ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีเพื่อการค้า สามารถผลิตปุ๋ยเคมีได้ก่อนหน้าควบบรรจุได้ ตามที่ถูกกำหนด.....	.....	.....
20. ปุ๋ยเคมีมาตรฐานตามพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ.2518 มี 7 ชนิด ได้แก่ บูรีย์ แอนโนเนียม ชัลเฟต ชูเปอร์ฟอสเฟต ดับเบิลชูเปอร์ฟอสเฟต ทรินเปลชูเปอร์ฟอสเฟต โพแทสเซียมคลอไรด์ และโพแทสเซียมชัลเฟต.....	.....	.....

ตอนที่ 4 การเข้าถึงข้อมูลบ่าวสารเกี่ยวกับปัจจัยเคมีและ กฎหมายที่เกี่ยวข้องปัจจัยเคมีของผู้ผลิตปัจจัยเคมี

- ในปี พ.ศ. 2551 ท่านได้รับความรู้เกี่ยวกับปั๊บเคมีและกุญแจที่เกี่ยวข้องกับปั๊บเคมี จากแหล่งต่าง ๆ ต่อไปนี้ ป้องกันเพียงใด

แหล่งความรู้	ไม่เคย	นานๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง/ปี)	เป็นครั้งคราว (3-4 ครั้ง/ปี)	สม่ำเสมอ (มากกว่า 4 ครั้ง/ปี)
1. สื่อ multicell				
1. ผู้ผลิตป้ายเคมีด้วยกัน				
2. บุคลากรจากสถาบันการศึกษา				
3. เจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร				
4. เจ้าหน้าที่จากสมาคมต่าง ๆ				
5. อื่นๆ (ระบุ).....				
แหล่งความรู้	ไม่เคย	นานๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง/ปี)	เป็นครั้งคราว (3-4 ครั้ง/ปี)	สม่ำเสมอ (มากกว่า 4 ครั้ง/ปี)
2. สื่อมวลชน				
1. หนังสือพิมพ์				
2. วารสาร				
3. เอกสารเผยแพร่				
4. วิทยุกระจายเสียง				
5. วิทยุโทรทัศน์				
6. อินเทอร์เน็ต				
7. อื่นๆ (ระบุ).....				

2. ในปี พ.ศ. 2551 ท่านเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับปัจจัยเคมีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเคมีโดยวิธีการต่อไปนี้ หรือไม่ หากเคย ท่านได้รับ จำนวนกี่ครั้ง

2.1 การฝึกอบรม	(...) 1. ไม่เคย	(...) 2. เคย จำนวน .....ครั้ง.
2.2. การสัมมนา	(...) 1. ไม่เคย	(...) 2. เคย จำนวน .....ครั้ง.
2.3. การเข้าชัมนิทรรศการ	(...) 1. ไม่เคย	(...) 2. เคย จำนวน .....ครั้ง.
2.4. ทัศนศึกษาดูงาน	(...) 1. ไม่เคย	(...) 2. เคย จำนวน .....ครั้ง.

ตอนที่ 5. ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหานี้และ กฎหมายที่เกี่ยวข้องของผู้ผลิตปัญหานี้
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องปัญหาและข้อเสนอแนะ ตามประเด็นที่ท่านเลือก
หากมีประเด็นอื่น ๆ โปรดระบุให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อมูลในช่องว่าง

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับปัจจัยเคมี

รายการ	ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
1. ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตปูยเคมี	( ) ไม่มี ( ) 1.1 ขาดความรู้เรื่องกระบวนการผลิตปูยเคมีแบบผสมปั้นเม็ด ( ) 1.2 ขาดความรู้เรื่องกระบวนการผลิตปูยเคมีแบบผสมเม็ดที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน ( ) 1.3 ขาดความรู้เรื่องกระบวนการผลิตปูยเคมีแบบผสมปูยเกล็ด ( ) 1.4 ขาดความรู้เรื่องกระบวนการผลิตปูยเคมีแบบผสมปูยเหลว ( ) 1.5 อื่น ๆ (ระบุ).....	( ) 1.1 ควรให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตปูยเคมี โดยการฝึกอบรม การสัมมนา จัดนิทรรศการ เป็นต้น ( ) 1.2 อื่น ๆ (ระบุ)..... ....
2. ความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของปูยเคมี	( ) ไม่มี ( ) 2.1 ไม่มีความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติแม่ปูย ( ) 2.2 ไม่มีความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติสารตัวเติม ( ) 2.3 อื่น ๆ (ระบุ).....	( ) 2.1 ควรจัดการอบรม สัมมนา จัดนิทรรศการ เป็นต้นให้ความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของปูยเคมี ( ) 2.2 อื่น ๆ (ระบุ).....
3. ความรู้เกี่ยวกับชนิดของปูยเคมี	( ) ไม่มี ( ) 3.1 ขาดความรู้เกี่ยวกับปูยเคมีชนิดเม็ด ( ) 3.2 ขาดความรู้เกี่ยวกับปูยเคมีชนิดเกล็ด ( ) 3.3 ขาดความรู้เกี่ยวกับปูยเคมีชนิดเหลว ( ) 3.4 อื่น ๆ (ระบุ).....	( ) 3.1 ควรให้ความรู้เกี่ยวกับชนิดปูยเคมี โดยช่องทางต่าง ๆ เช่นการฝึกอบรม สัมมนา วิทยุ โทรทัศน์ อินเตอร์เน็ต เป็นต้น ( ) 3.2 อื่น ๆ (ระบุ).....

รายการ	ปัญหา		ข้อเสนอแนะ
4. การคำนวณสูตร ปั๊ยกนี	( ) ไม่มี	( ) 4.1 คำนวณสูตรปั๊ยกนีไม่ได้ ( ) 4.2 อื่น ๆ (ระบุ).....	( ) 4.1 จัดทำกลู่มือการคำนวณ สูตรปั๊ก ( ) 4.2 อื่น ๆ (ระบุ).....
5. ความรู้เกี่ยวกับ ประโยชน์ของ ปั๊ยกนี	( ) ไม่มี	( ) 5.1 ไม่ทราบว่าปั๊ยกนีที่ผลิตมี ประโยชน์อย่างไร ( ) 5.2 อื่น ๆ (ระบุ).....	( ) 5.1 ให้ความรู้เกี่ยวกับ ประโยชน์ปั๊ยกนี เช่น การฝึกอบรม การสัมมนา จัดนิทรรศการ เป็นต้น ( ) 5.2 อื่น ๆ (ระบุ).....
6. อื่น ๆ (ระบุ)	( ) ไม่มี	( ) 6.1..... ( ) 6.2.....	( ) 6.1..... ( ) 6.2.....

2. ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องปั๊ยกนี

รายการ	ปัญหา		ข้อเสนอแนะ
1. ข้อห้ามตาม พระราชบัญญัติปั๊กฯ	( ) ไม่มี	( ) 1.1 ขาดความรู้เกี่ยวกับ ข้อห้ามตาม พระราชบัญญัติปั๊กฯ ( ) 1.2 อื่น ๆ (ระบุ).....	( ) 1.1 ควรชี้แจงทำความเข้าใจ บทบัญญัติเกี่ยวกับข้อห้ามตาม พระราชบัญญัติปั๊กฯให้ ชัดเจน ( ) 1.2 อื่นๆ (ระบุ).....
2. บทบาทหน้าที่ของ ผู้ผลิตปั๊ยกนี	( ) ไม่มี	( ) 2.1 ขาดความเข้าใจเรื่อง บทบาทหน้าที่ของ ผู้ผลิตเอง ( ) 2.2 อื่น ๆ (ระบุ).....	( ) 2.1 ส่วนราชการควรชี้แจง ทำความเข้าใจบทบาท หน้าที่ของผู้ผลิตให้ชัดเจน ( ) 2.2 อื่นๆ(ระบุ).....
3. อำนาจหน้าที่ของ พนักงานเจ้าหน้าที่	( ) ไม่มี	( ) 3.1 ไม่ทราบถึงอำนาจของ พนักงานเจ้าหน้าที่ ( ) 3.2 อื่น ๆ (ระบุ)	( ) 3.1 ควรชี้แจงทำความเข้าใจถึง อำนาจหน้าที่ของพนักงาน เจ้าหน้าที่ ( ) 3.2 อื่นๆ(ระบุ).....

รายการ	ปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ	รายการ
4. กฎระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิต ปุ๋ยเคมี	( ) ไม่มี	( ) 4.1 ขาดความรู้เกี่ยวกับ กฎระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการผลิตปุ๋ยเคมี ( ) 4.2 ขาดเอกสารให้ศึกษา ( ) 4.3 อื่น ๆ (ระบุ).....	( ) 4.1 ควรจัดพิมพ์กฎระเบียบ ต่างๆที่เกี่ยวกับการผลิต ปุ๋ยเคมีเพื่อเผยแพร่ให้ ความรู้ ( ) 4.2 ให้ความรู้เกี่ยวกับ กฎระเบียบต่างๆในการ ผลิตปุ๋ยเคมี ( ) 4.3 อื่นๆ(ระบุ).....
5. อื่น ๆ (ระบุ).....	( ) ไม่มี	( ) 5.1..... ( ) 5.2.....	( ) 5. 1..... ( ) 5.2.....

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

ที่ กย 0913/003/ว. 4/16

ส่วนสารวัตรเกษตร
สำนักความคุ้มพืชและวัสดุการเกษตร
กรมวิชาการเกษตร กรุงเทพมหานคร

๓ เมษายน 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการ

ดังที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกุหลาบฯที่เกี่ยวข้องปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ในเขตภาคกลาง จำนวน ๑ ชุด

ด้วยส่วนสารการเกษตรได้ทำแบบสอบถามเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยเคมีและกุหลาบฯที่เกี่ยวข้องปุ๋ยเคมีของผู้ผลิตปุ๋ยเคมีในเขตภาคกลาง เพื่อต้องทราบว่าผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ด้านสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปุ๋ยเคมี กุหลาบฯที่เกี่ยวข้อง การเข้าถึงข่าวสาร ปัญหาและข้อเสนอแนะความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปุ๋ยเคมี กุหลาบฯที่เกี่ยวข้องของผู้ผลิตปุ๋ยเคมีในเขตภาคกลางเป็นอย่างไร เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางการปฏิบัติงาน การพัฒนางาน และแก้ไขปัญหาได้ดียิ่งขึ้น และขอขอบคุณ แบบสอบถามดังกล่าว และส่งกลับมายังส่วนสารวัตรเกษตร ภายในวันที่ ๕ มิถุนายน 2552

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามดังกล่าว หวังว่าได้รับความร่วมมือ เป็นอย่างดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสาโวราชน์ สักษัยพะวิภาค)

นักวิชาการเกษตร ระดับชำนาญการพิเศษ
ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการส่วนสารวัตรเกษตร

ส่วนสารวัตรเกษตร
โทรศัพท์ ๐-๒๙๔๐-๕๔๓๔

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายสาโรจน์ ลักษณะวิลาศ
วัน เดือน ปีเกิด	19 พฤษภาคม 2505
สถานที่เกิด	อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช
ประวัติการศึกษา	ส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์บ้านพิทิพ แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2530
สถานที่ทำงาน	ส่วนสารวัตรเกษตร กรมวิชาการเกษตร เขตดุจกกร กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	นักวิชาการเกษตร ชำนาญการพิเศษ